

Stalking – jedna z forem domácího násilí z pohledu dospělé populace Zlínského kraje

Monika Zálešáková

Bakalářská práce
2013

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií

Ústav pedagogických věd

akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Monika ZÁLEŠÁKOVÁ**
Osobní číslo: **H10271**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Sociální pedagogika**
Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Stalking – jedna z forem domácího násilí z pohledu dospělé populace Zlínského kraje**

Zásady pro vypracování:

Zpracování rešerše a studium odborné literatury.

Vymezení pojmů a teoretických východisek z oblasti domácího násilí a nebezpečného pronásledování.

Příprava metodiky výzkumné části.

Realizace kvantitativního výzkumu za využití techniky dotazníkového šetření.

Zpracování a vyhodnocení získaných dat, včetně jejich interpretace.

Prezentace výsledků výzkumu, jejich shrnutí a doporučení pro praxi.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. Moderní psychologie pro právníky: Domácí násilí, stalking, predikce násilí. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2207-8.

CHRÁSKA, Miroslav. Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1369-4.

KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka. Právo proti domácímu násilí. V Praze: C.H. Beck, 2011, xiii. ISBN 978-80-7400-381-3.

ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ. Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-690-2.

VÁGNEROVÁ, Marie. Vývojová psychologie II: dospělost a stáří. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1318-5.

VARGOVÁ, B., D. POKORNÁ a M. TOUFAROVÁ. Partnerské násilí. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-86131-76-4.

Vedoucí bakalářské práce:

PhDr. Hana Včelařová

Ústav pedagogických věd

Datum zadání bakalářské práce:

30. listopadu 2012

Termín odevzdání bakalářské práce:

3. května 2013

Ve Zlíně dne 19. února 2013

doc. Ing. Anežka Lengálová, Ph.D.
děkanka

Mgr. Jakub Hladík, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně^{29.4.2013}.....

.....^{Zaluzajkova}.....

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užitje-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst.

3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlédne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Bakalářská práce s využitím dostupných informačních zdrojů, praktických zkušeností a na základě výsledků výzkumu mapuje problematiku stalkingu, a to jako jednu z forem domácího násilí z pohledu dospělé populace Zlínského kraje. Práce analyzuje zjištění a sumarizování skutečností a výsledků zkoumání, které by měly odpovědět na položenou základní otázku. Cílem této práce na základě výzkumu je zjištění, zda a do jaké míry je dnešní dospělá populace, a to konkrétně ve Zlínském kraji, seznámena s problematikou stalkingu.

Klíčová slova: domácí násilí, ohrožené osoby, oběť, pachatel, stalking, stalker, pomoc

ABSTRACT

This Bachelor Thesis traces the problematic of stalking with the use of various sources of information, practical experience, and it is based on the results of research and surveys. The thesis approaches stalking as one of the forms of house violence among the adult population of Zlín region. The thesis analyzes the discovery and the summary of reality and results of investigation, which should give an answer to the primary question. The goal of this thesis that is based on the survey is the discovery: to what level the adult population of Zlín region is familiar with stalking, if it is familiar with this phenomenon at all.

Keywords: domestic violence, vulnerable people, victim, offender, stalking, stalker, help

Poděkování

Za ochotu, erudovaný přístup a trpělivost při vedení mé bakalářské práce bych chtěla poděkovat PhDr. Haně Včelařové – vedoucí mé bakalářské práce.

Dále bych ráda touto cestou poděkovala za odbornou a konzultační pomoc i vedoucímu Odboru obecné kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování, Krajského ředitelství Policie České republiky Zlínského kraje mjr. Ing. Bc. Ervinu Dankovskému a kpt. Mgr. Dittě Pokorné.

Motto

"Na místě činu bývají mnohokrát stopy, které se svou podstatou nedají posbírat a zkoumat. Jak posbíráte lásku a hněv, nenávisť, strach?"

James Reese

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 DOMÁCÍ NÁSILÍ	12
1.1 ZNAKY A FORMY DOMÁCÍHO NÁSILÍ	13
1.2 OSOBY OHROŽENÉ DOMÁCÍM NÁSILÍM	15
1.3 PACHATELÉ A OBĚTI DOMÁCÍHO NÁSILÍ	16
1.4 CYKLUS DOMÁCÍHO NÁSILÍ	17
1.5 PŘÍČINY DOMÁCÍHO NÁSILÍ	18
1.6 DOPADY DOMÁCÍHO NÁSILÍ NA OHROŽENÉ OSOBY A SPOLEČNOST.....	18
1.7 PROFESIONÁLNÍ POMOC (JEDNOTLIVEC, POLICISTA, SOUDCE, LÉKAŘ, OSPOD..) .	19
1.8 PRÁVNÍ ÚPRAVA PROBLEMATIKY DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	22
1.9 ČETNOST INSTITUTU VYKÁZÁNÍ VE ZLÍNSKÉM KRAJI.....	25
2 STALKING	28
2.1 PROJEVY A RIZIKA STALKINGU	28
2.2 OSOBA STALKERA A ZÁKLADNÍ VZORCE CHOVÁNÍ STALKERA.....	29
2.3 DOPAD STALKINGU NA OHROŽENÉ OSOBY	31
2.4 STALKING, JAKO JEDNA Z POKRAČUJÍCÍCH FOREM DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	32
2.5 MOŽNOSTI OCHRANY PRONÁSLEDOVANÉ OSOBY	32
2.6 PRÁVNÍ ÚPRAVA STALKINGU.....	33
2.7 ČETNOST VÝSKYTU STALKINGU VE ZLÍNSKÉM KRAJI.....	35
2.8 PŘÍBĚH STALKINGU	38
II PRAKTICKÁ ČÁST	40
3 REALIZACE VÝZKUMU	41
3.1 CÍL VÝZKUMU	41
3.2 DÍLČÍ VÝZKUMNÉ PROBLÉMY.....	42
3.3 STANOVENÍ VÝZKUMNÉHO PROBLÉMU	42
3.4 VÝZKUMNÉ METODY.....	43
3.5 PŘEDVÝZKUM	43
3.6 VÝZKUMNÝ SOUBOR.....	43
3.7 ZPRACOVÁNÍ DAT	45
3.8 VÝSLEDKY VÝZKUMU A JEHO INTERPRETACE	45
3.9 VÝSLEDKY VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ.....	78
3.10 DISKUZE	80
3.11 DOPORUČENÍ PRO PRAXI	81
ZÁVĚR	83
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	84
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	87
SEZNAM OBRÁZKŮ	88
SEZNAM TABULEK	90
SEZNAM PŘÍLOH	91

ÚVOD

Téma bakalářské práce „Stalking - jedna z forem domácího násilí z pohledu dospělé populace Zlínského kraje“ nebylo vybráno náhodně, nýbrž bylo spojeno s určitým cílem a jasným záměrem, neboť s problematikou stalkingu se mnozí z nás již v životě setkali, byť si tuto skutečnost možná neuvědomili. Právě u dospělé generace se zdá až nemyslitelné, že by lidé dospělí a samostatně schopní rozhodovat se o svém bytí a existenci, byli v praktickém životě občas zaskočeni určitými negativními jevy, které následně jen s velkými obtížemi řeší.

Dané téma navazuje svým obsahem rámcově na teoretickou náplň předmětného studia Univerzity Tomáše Bati, které se sice zaměřuje na sociální pedagogiku, konkrétně pak problematiku jako např. sociálně-patologické jevy, metody výchovné práce a různé psychologické postupy, přičemž však teoretické poznatky ověřované v praxi je možné promítnout i do jiných témat popř. oboru, což je patrné i z teoreticko-praktického využití v této bakalářské práci.

Při širším vnímání mezilidských vztahů a rodinných vztahů zejména, je možno konstatovat, že právě tyto vztahy jsou nejdůležitější součástí našeho běžného života. Rodina by měla být především klidným přístavem pro své členy, přičemž však v některých případech se rodina stává zdrojem negativního napětí a psychické nepohody, což pak může vyústit až k následnému zoufalství s tíživým pocitem vlastní viny.

Domácí násilí a stalking jsou dvě samostatné formy partnerského násilí, přičemž někdy dochází k prolnutí těchto jednotlivých násilí a to tak, že domácí násilí je jedním fenoménem, který se odehrává mezi blízkými osobami a ve společném obydlí, kdy však vzápětí po čase přerůstá v druhý fenomén, a to ve stalking. Oběť domácího násilí pak už sice nežije ve společné domácnosti s agresorem, avšak osoba násilná, která je např. vykázána z tohoto společného obydlí se odmítá vzdát se svého zásadního vlivu na oběť domácího násilí, kdy často agresor nedokáže unést rozchod a přerušování osobního vztahu.

Dospělost dle Vágnerové (2007, s. 9-10) není v naší společnosti konkrétně vymezena. Podle biologického vymezení je vázána na úroveň fyzické zralosti, kdy dospělost je dobou sexuální zralosti. Podle psychosociálního vymezení není jednoznačně lokalizována, protože u lidí probíhá různě a v odlišnou dobu. Projevuje se v různých oblastech a to změnou osobnosti, kdy dospělý člověk má relativní svobodu v rozhodování, odhaduje vlastní síly, dovede lépe ovládat své emoce i jednání, přestává být závislý na své původní rodině, má

ekonomickou nezávislost ve většině případů, přičemž důležitým znakem je zvládnutí interakce s lidmi v nadřazeném a podřazeném postavení.

Tato bakalářská práce je zaměřena účelově na Zlínský kraj, který je jedním ze 14. vyšších územních samosprávních celků České republiky. Území Zlínského kraje je tak vymezeno územími okresů, a to Zlín, Vsetín, Kroměříž a Uherské Hradiště, přičemž Zlínský kraj měl koncem roku 2012 zhruba 587.690 obyvatel.

Obsahem bakalářské práce je hlavní téma, resp. zaměření se na to, zda a do jaké míry je dnešní dospělá populace, a to konkrétně ve Zlínském kraji, seznámena s problematikou stalkingu, resp. co je stalking, jak se stalking projevuje, a kde je možné hledat před stalkingem účinnou pomoc. První kapitola řeší domácí násilí v obecné formě, kdy druhá kapitola se zabývá konkrétně formami stalkingu.

Cílem předmětné bakalářské práce je tedy v první řadě získání poznatků, které by bylo možno následně využít v praxi, a to zejména při zmírnění negativních následků stalkingu právě ve Zlínském kraji. Jak moc bude dané poznatky možno prakticky využít a hlavně s jakým výsledkem, tak toto nám ukáže až následná praxe v návaznosti na určitý časový úsek spojený s konečným pečlivým vyhodnocením všech získaných poznatků a zkušeností.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 DOMÁCÍ NÁSILÍ

Při slově domov se nám obvykle vybaví lidé, které máme rádi a kteří mají rádi nás (Ševčík, Špatenková et al., 2011, s. 21).

Domov tak často bývá idealizován jako štěstí a oáza jistoty, ale stal se i nejnebezpečnějším místem v současné společnosti (Giddens, 1999, s. 177).

Žijeme v moderní a civilizované společnosti, jejímž základem je respektování základních práv a svobod všech občanů a taktéž ochrana života a zdraví jednotlivců, jakož i úcta k člověku a lidská důstojnost, což by měly být základní a respektované aspekty našeho běžného života. Z obecně platného principu si jsou všichni lidé rovni v přístupu k výše uvedeným hodnotám, a to bez ohledu na věk, sociální postavení, rasu, náboženskou víru či politické přesvědčení a též i zastávané povolání. (Krahulová, 2012, s. 263)

Významnou součástí našeho života tvoří mimo jiné i rodinné vztahy, přičemž však vztahy mezi rodiči, manželi nebo sourozenci nejsou vždy uspokojující či láskyplné, ba někdy je tomu spíše naopak. Násilí v rodině je tak nejrozšířenější formou násilí vůbec a zároveň formou, která je nejméně kontrolovanou, a to co do své závažnosti a frekvence nejvíce podceňovanou. (Ševčík, Špatenková et al., 2011, s. 7)

Domácí násilí je v poslední době předmětem intenzivního zkoumání odborníků, jejichž názory se však liší, byť v obecné rovině dochází odborníci ke shodným závěrům. Mnozí z nich se pak shodují, že agresivní chování určitých osob je vlastně způsob, kterým si tyto řeší své osobní problémy, případně své rodinné či partnerské konflikty, jež jsou mnohdy z velké části naučené v dětství a mládí, čímž je dáno praktické přejímání vzorů chování a jednání z původní rodiny. Jelikož často bývá domácí násilí před veřejností skryté a nepotrestané, pak představuje trauma na celý život pro všechny osoby, které se s ním setkaly, resp. byly jím přímo zasaženy. (Králičková et al., 2011, s. 1-2)

Byť domácí násilí existuje v určitých podobách od pradávna, pak pojem domácí násilí, jako určitá definice konkrétního jednání se poprvé objevil na přelomu 70. a 80. let minulého století, kdy takto označoval závažné případy týraných žen ze stran jejich partnerů. Původní obraz domácího násilí se však postupem doby rozpadl do různých variant a typů konkrétních jednání, a to jak ve vztahu k pachatelům, tak i ve vztahu k poškozeným osobám. (Čírtková, 2011, s. 4)

Násilí mezi partnery bylo dlouhou dobu společností vnímáno a považováno za okrajovou a vyloženě soukromou záležitost, která se především týkala pouze a jen duševně nemocných, dále minoritních skupin, popř. sociálně nejslabších vrstev apod. (Vargová, 2007, s. 19)

Do současnosti prozatím nebyla ustanovena přesná a vyčerpávající definice domácího násilí, přičemž termín „domácí“ se používá proto, aby bylo jasně naznačeno, resp. zřejmé, že se předmětné násilí odehrává v osobním vztahu uzavřené komunity. K danému negativnímu jevu tak často dochází jak mezi manželi nebo lidmi, kteří spolu žijí ve společné domácnosti, tak se i vyskytuje i mezi partnery, resp. osobami, které nežijí společně, ale mají mezi sebou určitý velmi těsný osobní vztah. (Conwayová, 2007, s. 13)

Jak uvádí Čírtková a Vitoušová (cit. podle Matoušek, Koláčková, Kodymová, 2005, s. 227) „domácí násilí zahrnuje všechny formy fyzického, sexuálního a psychického týrání ve všech druzích blízkých vztahů, včetně výtek a pohrůzek použití určitého konkrétního násilí. Partneri nebo osoby blízké, jichž se týká domácí násilí tak mohou žít ve společné domácnosti, mohou být i rozvedeni, ba mohou žít i odděleně, anebo spolu dlouho, či dokonce nikdy spolu nežili.“

Domácí násilí jako známý fenomén je možno definovat, přičemž pro jeho bližší výklad a pochopení je potřebné definovat i jeho znaky a formy.

1.1 Znaky a formy domácího násilí

Charakteristickým rysem domácího násilí dle Čírtkové, Vitoušové (cit. podle Matoušek, Koláčková, Kodymová, 2005, s. 227) je jeho dlouhodobost, opakování, stupňování a skoro každodenní přítomnost, kdy se jedná o donucovací chování jedné osoby, která se snaží ovládnout jinou osobu.

Domácí násilí je možné zařadit mezi společenské problémy s dlouhodobými a v některých závažných případech až s trvalými následky, které je v poslední době velmi intenzivně vnímáno širokou veřejností, která si dozajista uvědomuje jeho výrazný škodlivý následek. Domácí násilí je charakterizováno jako stupňující se opakované násilí mezi osobami, jako např. manželi, partnery či rodiči a dětmi, přičemž forma specifického jednání se může promítnout ve fyzické násilí, psychické, sexuální či ekonomické, kdy se pak může jednat i o vzájemné kombinace uvedených prvků. (Krahulová, 2012, s. 263)

V praktickém životě se může jednat o tyto podoby, popřípadě jejich kombinace: podryvání sebedůvěry, hrubé nadávky, zesměšňování, ekonomické vydírání, stálé kritizování, omezování osobní svobody, vyhrožování tělesným ublížením i přímé tělesné ubližování.

Aby se jednalo o domácí násilí, musí být v jednání pachatele přítomny všechny klíčové znaky domácí násilí, a to:

- ♣ Opakování a dlouhodobost násilí, přičemž z jednoho útoku jakéhokoli charakteru ještě nelze dovodit a určit, zda jde o faktické domácí násilí, kdy však to může být v častých případech jeho praktický začátek.
- ♣ Neveřejnost, resp. skrytost tohoto negativního jevu, tak probíhá zpravidla za zavřenými dveřmi domu či bytu, mimo jakoukoliv společenskou kontrolu, která by prakticky mohla být již na samém počátku velmi ráznou a účinnou brzdou mnohdy neodčinitelného následku.
- ♣ Jasně a neměnné role účastníků domácí násilí, zde je typické, že osoba ohrožená je ohrožena vždy, kdy osoba násilná útočí a týrá intenzivně a opakovaně, tzn. nejedná se o tzv. „italskou domácnost.“
- ♣ Eskalace negativního jednání je promítnuta v širokém spektru, a to od stupňujících se urážek až k systematickému psychickému snižování lidské důstojnosti nebo až k promyšleným fyzickým útokům a závažným trestným činům ohrožujícím zdraví a případně až život oběti domácího násilí. Jedná se však o znak pomocný, někdy domácí násilí může být stále stejně „zlé“. (Bílý kruh bezpečí, ©2007)

Formy domácího násilí se mohou vyskytovat v různých kombinacích základních prvků tohoto vysoce negativního jednání, kdy za základní jsou pak považovány:

Fyzické násilí – které představují rány pěstí, kopání, pálení, škrcení, bití, fackování, ohrožování zbraní, bránění při stravování, vyhladovění a jiné.

Psychické násilí – patří sem urážlivá komunikace ze strany útočnicka vůči oběti, kdy se jedná zejména o nadávky, ponižování, zesměšňování, odmítání komunikace, ignorování, zastrahování, vydírání, ničení a poškozování oblíbených zvláště osobních věcí, ubližování domácím mazlíčkům, stalking spočívající ve slídění, sledování a pronásledování oběti.

Ekonomické a sociální násilí – kdy se jedná o zákazy oběti chodit do práce, dále se vzdělávat, neposkytování peněz na provoz domácnosti, omezen přístup k finančním prostředkům, blokace v komunikaci vedoucí k možnému společnému rozhodování a ekonomickém dění

v rodině, zakazování jakýchkoli sociálních kontaktů, důsledné sledování telefonátů a další elektronické komunikace, zabraňování oběti v kontaktu s rodinou a známými či přáteli, resp. faktické bránění v osobním kontaktu.

Sexuální násilí – nucení násilím k sexu, popř. k neobvyklým sexuálním praktikám, což často přerůstá ve faktické znásilnění. (Vargová, Pokorná, Toufarová, 2008, s. 13)

Znaky a formy domácího násilí jsou individuální a mají přímou vazbu na konkrétní osoby, které jsou bezprostředně ohrožené domácím násilím.

1.2 Osoby ohrožené domácím násilím

Domácí násilí se odehrává v domácnosti, tedy v uzavřeném soukromém intimním prostředí, kdy na tomto specifickém uzavřeném sociálním prostředí narážela většina mýtů o domácím násilí, přičemž byly striktně odmítány jakékoliv intervence státu do soukromí rodiny za zdůvodnění, že by se mohlo jednat o zasahování do základních práv jednotlivců. V následném časovém postupu vývoje společnosti bylo však zjištěno, že specifika domácího násilí nespočívá jen ve výskytu v určitých vývojových etapách historie lidstva, ale jedná se o negativní jev vyskytující se po celém světě, ve všech etapách vývoje společnosti, a to jak ve státech rozvojových, tak i ve státech vyspělých. (Krahulová, 2012, s. 263)

Osobami ohroženými domácím násilím se může stát ve skutečnosti kdokoli, přičemž se může jednat např. o přítelkyni, družku, matku od dětí, bezúhonného manžela, miminko, nemohoucího seniora, výrostka či pubertální dívku, přičemž některé skupiny osob jsou velmi specifické jako např.:

Děti – nejvíce a nejčastěji jsou ohrožené děti z nefunkčních rodin a děti, jejichž matka byla rovněž týrána nebo děti, které mají mentální, či zdravotní postižení.

Ženy – většinou jsou nejčastějšími oběťmi domácího násilí. Ve většině případů jsou ohroženy ženy, které byly v minulosti týrány jako děti, popř. vyrůstaly v rozvrácených rodinách, nebo žijí s partnerem, který je závislý na drogách, alkoholu nebo jiných návykových látkách.

Senioři – jedná se o velmi závislé a křehké seniory, kteří mají v důsledku svého stáří ztracenou či ohroženou soběstačnost, a to v základních aktivitách každodenního života, kdy jsou ohroženi týráním, zneužíváním všeho druhu a zanedbáváním ze strany svých dětí, vnuků či jiných osob, na kterých jsou závislí, mají komunikační problémy.

Zdravotně postižené osoby – jedná se zejména o osoby se závažnými funkčními defekty, které vyžadují trvalejší a osobní péči rodiny, kdy tyto osoby nejsou částečně nebo zcela schopny vlastní sebe obsluhy.

Muži – ve většině případů se jedná o postarší nebo invalidní muže, kteří jsou bití, týráni a psychicky devastováni, kdy v této kategorii se mohou vyskytovat i alkoholici či narkomani. (Ševčík, Špatenková et al., 2011, s. 22)

Osoby ohrožené domácím násilím jsou v běžném životě velmi úzce svázány s životem a eventuálně i materiální péčí pachatelů, kteří se dopouští právě domácího násilí.

1.3 Pachatelé a oběti domácího násilí

V návaznosti na výše uvedené můžeme říci, že nyní žijeme v době, kde hrubost a násilí je velmi častým jevem, kdy se může kdokoliv, kdykoliv a kdekoliv stát jeho obětí. Vedle rozsáhlé majetkové trestné činnosti a i násilných trestných činů existuje mnoho dalších forem násilí, které probíhají skrytě a lze je jen těžko verifikovat. Proto potom oběť takového skrytého násilí, které se většinou projevuje sociálním nebo psychickým vydíráním, se obrací o pomoc až tehdy, kdy už nemůže a neví jak dál. (Haškovcová, 2004, s. 12)

Mezi okruh obětí mohou patřit různé osoby, můžou to být bývalí nebo současní manželé, partneři, druzi, rodiče a děti, útoky na osoby přestárlé, fyzicky nebo duševně postižené apod. Můžeme říci, že k domácímu násilí dochází mezi osobami, které měly nebo mezi sebou mají blízký vztah a to ve všech sociálních vrstvách, bez ohledu na náboženské vyznání, věk, životní styl a na vzdělání.

Nejnovější studie dokládají, že pachatelem domácího násilí může být kdokoli. Domácího násilí se dopouštějí lidé ze všech společenských vrstev, zastávající všechny druhy sociálních postavení a zaměstnání, ze všech rasových, náboženských, socioekonomických, etnických skupin, kdy to, jak se chovají doma, se mnohdy liší od jejich chování na veřejnosti. Mezi obětí a pachatelem je často velmi blízký rodinný vztah.

Charakteristické znaky pachatele jsou většinou nízké sebevědomí, neadekvátní reakce na stres, alkohol, extrémní žárlivost, sex jako prostředek sloužící ke zvýšení sebeúcty, popř. obviňování partnera za násilí, jehož se na něm sami dopouštějí. Profil pachatele je obecně dán slovy: potřeba moci, dominance, kontrola. (Králičková et al., 2011, s. 8-9).

Přestože se domácí násilí odehrává v soukromí rodiny, jedná se však o určitý uzavřený sociální prostor, kdy jeho prověřování, resp. prošetřování je velmi obtížné. Oběť domácího

násilí nemá žádné přímé důkazy násilného chování partnera, resp. pachatele, kdy chybí i osoby, které by svou účastí u činu přímo, páchání násilí potvrdily svědecky. Předmětné domácí incidenty se totiž zpravidla odehrávají pouze za účasti oběti a pachatele, kdy jediným svědky negativního a velmi frustrujícího jednání bývají převážně, pouze děti. (Krauhlová, 2012, s. 263)

Pachatelé a oběti domácího násilí prochází zpravidla určitými cykly, resp. určitým vývojem domácího násilí.

1.4 Cyklus domácího násilí

Domácí násilí začíná většinou nenápadně, a to obvykle verbální agresí, která později přerůstá ve fyzické násilí. Pachatel oběť netýrá pořád, ale střídá své promyšlené výpady s obdobím klidu. Mezi obětí a pachatelem se vytváří jakési zvláštní pouto závislosti. Toto pouto nedovoluje pachateli ani oběti tento nerovný vztah opustit, proto mnoho obětí zůstává v tomto vztahu s pachatelem po dlouhou dobu.

Předpoklad, že k domácímu násilí dochází v určitém cyklu, vyslovila jako první Walkerová, kdy tato vychází ze zjištění, že k násilí nedochází pořád, ale tento vztah je udržován střídáním jednotlivých fází, kdy sem spadá i období klidu.

1. Fáze narůstání tenze - zahrnuje verbální agresí - nadávky, vyhrůžky, facky, kritizování, kdy se u oběti se zvyšuje strach z možného násilí.
2. Fáze násilí – jedná se o krátkou fázi, která trvá několik minut až několik hodin, kdy tenze přerůstá v otevřené fyzické násilí, které může mít za následek různá zranění, případně až smrt.
3. Fáze „líbánek“, klidu – v průběhu této fáze se pachatel oběti a případně i okolí omluví, uklidní se, projevuje lítost nad svým chováním a slibuje nápravu, kdy se již nikdy více jeho negativní jednání nebude opakovat. Ovšem v některých případech se pachatel naopak neomlouvá a drze a účelově připisuje vzniklý následek za vinu oběti, čímž ji ještě psychicky týrá a stupňuje tak na oběť svůj tlak.

Neustálé střídání milujícího a vlídného chování s násilnými výpady pachatele, tak udržuje oběť v tomto vztahu a odrazuje ji k odchodu (Vargová, Pokorná, Toufarová, 2008, s. 36-37).

Určité cykly domácího násilí jsou vázány na mnohé aspekty, které více méně navazují na konkrétní příčiny vzniku, popř. trvání domácího násilí.

1.5 Příčiny domácího násilí

Domácí násilí žije v teorii i praxi zhruba 40 let, otázka příčin domácího násilí je však stále otevřená. Objevují se názory, že různé podoby násilí mohou mít různé příčiny. (Čírtková, 2008, s. 40)

Příčiny domácího násilí lze spatřovat v rodinné patologii, kdy mezi velmi významné změny, které zasahují rodinu, je stále vysoká a stoupající rozvodovost, přičemž mezi nejčastější příčiny domácího násilí je možné zařadit alkohol, drogy a jiné návykové látky, duševní porucha či choroba pachatele, porucha osobnosti a následně uměle vytvořený stres, resp. promyšlená motivace za účelem dosažení např. poslušnosti ženy (Vykopalová, 2002, s. 34-36). Další příčiny můžou být určitým výrazem konkrétního charakteru společnosti, kde je určité násilí společností tolerováno, což se odráží v intimním vztahu osob, kdy se projevuje určitá nespokojenost s náplní života, nízká sebedůvěra, nepodložené negativní hodnocení partnerova chování, kdy tyto negace se promítají i v širších rodinných vazbách, kde dochází k transgeneračnímu napodobování v sociální situaci charakterizované mnohdy finanční tísni (Králičková et al., 2011, s. 7-8).

Konkrétní příčiny domácího násilí se v praxi promítají svými negativními dopady, jak na ohrožené osoby, jednotlivce, tak i na společnost, a to jako celek.

1.6 Dopady domácího násilí na ohrožené osoby a společnost

Domácí násilí se zákonitě podepisuje nejrůznějšími způsoby na životě všech zúčastněných osob, přičemž následky týrání u obětí jsou různé. Vždy totiž záleží na tom, jak byla oběť dlouho týrána, jaký druh a intenzitu násilí prožila a jaké má fyzické a psychické schopnosti se s tímto negativním zážitkem vyrovnat. Dá se tedy říci, že čím dřív je domácí násilí rozpoznáno a proti němu zásadně zakročeno, tím lépe. (Haškovcová, 2004, s. 26)

Dopady domácího násilí na oběti jsou především: ztráta sebevědomí, stres, trauma, psychóza; pocit bezmoci a marnosti žití, ztráta smyslu života; zvýšená psychická zranitelnost; pocit méněcennosti; deprese, přecitlivost; nápadná devótní oddanost a nepřiměřená loajalita vůči agresorovi; vymizení radosti ze života (Kacafírková, 2002, s. 11).

V případech, kdy se hovoří o syndromu týrané ženy je možno sledovat (dva klíčové znaky – naučená bezmoc a cyklus domácího násilí) či je možno hovořit o tzv. stockholmském syndromu a posttraumatické stresové poruše.

Stockholmský syndrom je charakterizován znaky:

- ♣ oběť je plně izolována od společenského dění,
- ♣ život oběti je v ohrožení zejména při silném fyzickém popř. psychickém nátlaku,
- ♣ oběť je bezmezně přesvědčena, že z dané situace nemá úniku,
- ♣ oběť pociťuje až přechodnou náklonnost k násilníkovi.

Pro posttraumatickou stresovou poruchu je typické: poruchy spánku, noční můry, změna osobnosti, podrážděnost, opakované prožívání, stálá citová a tělesná připravenost na útok, únikové příznaky (Králičková et al., 2011, s. 20).

Na původci domácího násilí vždy rovněž zůstávají následky předmětného násilí. Pokud nejde o jedince s asociální poruchou osobnosti, tak takovéto selhání v partnerském vztahu následně snižuje obecně sebeúctu a zvyšuje nejistotu pro další soužití.

U domácího násilí nelze přehlédnout i nezanedbatelné ekonomické škody, kdy však celkové náklady lze vyčíslit či odhadnout jen velmi obtížně, neboť některé následky zůstávají skryté (náklady na řešení potíží, ztráta zaměstnání, izolace oběti), přičemž je nepochybné, že obětem musí být poskytnuta zdravotní péče a konkrétními pachateli se zabývá systém trestní justice. Jak uvádí Netík, Voňková (cit. podle Vargová, Pokorná, Toufarová, 2008, s. 124-125), tak i náklady ve vztahu k řešení a následkům domácího násilí v České republice nebudou nezanedbatelné.

Dopady domácího násilí na ohrožené osoby a též i na společnost, je nutné eliminovat zásadním způsobem, který je vázán zpravidla na konkrétní pomoc, jež je nejúčinnější v inkriminovaném období.

1.7 Profesionální pomoc (jednotlivec, policista, soudce, lékař, OSPOD..)

V návaznosti na uvedené je nutné si uvědomit, že domácí násilí neohrožuje pouze jednotlivce či rodinu, ale především celou společnost, resp. stát a jeho deklarované hodnoty promítající se v lidské společnosti. Jedná se tedy především o věc veřejnou, kterou si musí stát bedlivě sledovat, hlídat a operativně formou zákonných vstupů i citlivě upravovat. Většina vyspělých demokratických států proto již v současnosti disponuje právní úpravou,

kteřá je schopná citlivě, ale výrazně reagovat na případy domácího násilí, kdy cílem je především předcházet těmto negativním vlivům a zamezit tak účinně a bezodkladně záporným dopadům takového jednání a účinně v konečném důsledku chránit oběti domácího násilí. Byť se jedná o dnes již známou problematiku, pak mnohdy pro okolní společnost (sousedé, spolupracovníci, přátelé apod.) zůstává domácí násilí tabuizovanou otázkou, na kterou okolí není moc ochotno hledat jasnou a přiléhavou odpověď. Před přímým zásahem okolí do specificky uzavřeného prostředí – domácnosti – je pak velmi složité intervenovat, a to i z pohledu možných budoucích zpětných negativních reakcí této rodiny samotné.

Z uvedeného hlediska je pak velmi problematické uplatnit určitou pomoc obětem, a to zejména i s ohledem na možné následné přestupkové řízení popř. trestní stíhání pachatele domácího násilí, neboť dokazování domácího násilí je velmi specifické a značně složité. Byť v souladu se zákonem (zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád v platném znění § 2), jak plyne zvláště ze zásad oficiality a legality je státní zástupce povinen postupovat z moci úřední a stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, je následné dokazování naplnění určité skutkové podstaty trestného činu velmi komplikované. O skutečnostech vypovídajících o domácím násilí se nejčastěji odpovědné orgány dovídají zprostředkovaně a v lepším případě od oběti samotné. Odpovědnými orgány, které mají určitou pravomoc k napravení škodlivého stavu, pak rozumíme zejména pracovníky OSPODu (orgán sociálně-právní ochrany dětí), přestupkové komise, policejní orgán, státní zástupce, soudce.

Bohužel zpravidla největší překážkou v prověřování a následného dokazování spáchání domácího násilí bývá v mnoha případech oběť sama, neboť má k násilí zpravidla ambivalentní vztah. Na straně jedné totiž trpí oběť násilným jednáním pachatele a uvědomuje si i případná rizika i naléhavou nutnost řešení situace, avšak na straně druhé jí i přes utrpěná příkoří v oznámení páchaní domácího násilí brání dosud existující citové pouto k násilníkovi nebo dokonce strach o svou vlastní existenci, a to z možných důvodů ekonomické i existenční závislosti na pachateli. A právě pod vlivem určitého citového pouta k pachateli, ze strachu či studu, pak může dané incidenty a vlastní zranění oběť bagatelizovat, popírat či dokonce veřejně omlouvat s tvrzením, že vlastně jednání pachatele je zapříčiněno či motivováno vinou oběti samé. (Krahulová, 2012, s. 263)

Při řešení případů domácího násilí se zákonitě předpokládá i aktivní zapojení se odpovědných institucí, neboť tyto se zpravidla většinou dostávají do prvního zásadního kontaktu s ohroženou osobou.

Zasahující a pomáhající instituce pak můžeme rozdělit na:

- a) represivní – Policie ČR, městská policie, přestupková oddělení městských a obecních úřadů,
- b) pomáhající – azylové domy s utajenými adresami, intervenční centra, OSPOD, manželské poradny, odborní lékaři, nemocnice, záchranná služba. (Úlehlová et al., 2009, s. 69)

Profesionální pomoc:

Policie – ať již jako správní orgán nebo orgán činný v trestním řízení postupuje vždy v souladu se zákonem a v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v zákoně za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn řádně a včas skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (Krahulová, 2012, s. 263).

Intervenční centra – poskytují zejména pomoc osobám, které jsou aktuálně ohroženy domácím násilím, a to formou právního, případně sociálního a psychologického poradenství nejpozději do 48 hodin od přijetí oznámení policie o vykazání (Úlehlová et al., 2009, s. 68).

Soudy - jako jeden z orgánů činných v trestním řízení postupují vždy v souladu se zákonem, kdy trestní a občanskoprávní jednání se před soudem konají veřejně, aby se občané mohli projednávání věci před soudem zúčastnit a jednání sledovat. Příslušný soud pak ve svém rozhodnutí může zakázat násilnické osobě kontakt s osobou ohroženou, projednat rozvod manželství těchto osob, jakož i rozhodnout o zrušení trvalého bydliště násilníka.

Orgány sociálně právní ochrany dětí (OSPOD) - osoby, které jsou ohroženy domácím násilím a mají v péči nezletilé děti, by se pro radu a pomoc měly obrátit na OSPOD, jehož cílem je zájem o blaho dítěte. Pracovníci OSPOD jsou vázáni povinnostmi v souladu se zákonem být nápomocni odstranit nežádoucí nemorální a neetický stav s cílem případného předání řešení věci kompetentním orgánům.

Lékaři - v souladu se zákonem a odborným posláním postupovat z lékařského hlediska při nápravě negativního zdravotního stavu osoby, a to ve vztahu k fyzickému i duševnímu zdraví. (Krahulová, (Krahulová, 2012, s. 263)

Mají povinnost ošetřit napadené osoby a při velmi závažném napadení, resp. následku, pak incident (u dospělých) nahlásit, u dětí mají ohlašovací povinnost.

Návazná profesionální pomoc dalších organizací:

Bílý kruh bezpečí, občanské sdružení pro pomoc obětem trestných činů – poskytuje bezplatnou, diskrétní a vysoce odbornou pomoc obětem a svědkům trestných činů, včetně morální a emocionální podpory, přičemž dále provozuje telefonní nonstop linku DONA, která pomáhá osobám ohroženým domácím násilím. Poskytuje rovněž okamžitou odbornou psychologickou, právní, organizační a morální podporu. (Buskotte, 2008, s. 152)

Azylové domy – poskytují většinou pro ženy, které jsou oběťmi domácího násilí a jejich dětem pobytovou službu, kde jsou v klidu a bezpečí před násilným partnerem, jakož i sociálně právní a sociálně psychologická poradenství, aby se posléze oběti domácího násilí sami dokázaly vyrovnat s prožitým násilím a vrátit se zpět do normálního, běžného života.

Linky důvěry - poskytují nepřetržitou telefonickou krizovou pomoc při zvládnání různých krizových stavů a situací, kdy poskytují ověřené informace o službách a kontaktech vhodných zařízení, které odborně řeší problematiku následků popřípadě kulminace domácího násilí.

Občanské poradny – na základě dobrovolnosti poskytují odborné, nezávislé, nestranné a bezplatné sociálně odborné poradenství.

Rodinné poradny – poskytují poradenskou a psychoterapeutickou pomoc jednotlivcům, párům, manželům a rodinám. (Buskotte, 2008 s. 162-168)

Výše uvedené organizace a orgány při své odborné činnosti jsou vždy přísně vázány zákonným postupem, který je plně v kontextu s platnou právní úpravou.

1.8 Právní úprava problematiky domácího násilí

Právní úprava jednotlivých aspektů domácího násilí v obecném pojetí se odvíjí již v samém základu od právních norem nejvyšší právní síly, jako jsou Listina základních práv a svobod (zákon č. 2/1993 Sb.) a Ústava ČR (zákon č. 1/1993 Sb.), přičemž jsme při aplikaci práva plně podřízeni platnému právnímu řádu České republiky a rovněž tak vázáni platnými mezinárodními smlouvami a směrnicemi EU, které s touto problematikou úzce souvisejí.

V Listině základních práv a svobod jsou zakotvena nejzákladnější a nejdůležitější práva člověka, jako je právo na život (článek 6), zákaz mučení a krutého, nelidského či ponižující-

cího zacházení (článek 7 odst. 2), právo na osobní svobodu (článek 8 odst. 1) a právo na lidskou důstojnost (článek 10 odst. 1). (Úlehlová et al., 2009, s. 101-102)

Právní otázky, které se týkají domácího násilí v České republice, jsou prakticky upraveny v následujících normách.

Zákon o policii ČR č. 273/2008 Sb. v platném znění, který je účinný od 1. 1. 2009, kdy v hlavě VII Vykázání, resp. v ustanoveních § 44 - § 47 se mj. uvádí, že na základě zjištěných skutečností a s ohledem na předcházející útoky lze předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti zdraví, životu, svobodě, je pak policie oprávněna vykázat tuto osobu z bytu nebo ze společného obydlí, z bezprostředního okolí společného obydlí ohrožené osoby, kdy je policie oprávněna tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti. Vykázání trvá po dobu 10 dnů, ale doba vykázání se může prodloužit návrhem na vydání předběžného opatření, které vydá příslušný soud na návrh navrhovatele v trvání až na jeden rok. Policie dále musí do 24 hodin od vstupu do obydlí zaslat kopii o vykázání násilné osoby příslušnému intervenčnímu centru, který ohroženou osobu kontaktuje a poučí ji, popř. jí poskytne odbornou pomoc. Další kopii policie zašle soudu, který je příslušný k rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření podle občanského soudního řádu a pokud se ve společném obydlí nachází nezletilá osoba, kopii daného rozhodnutí policie zašle příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí. (Úlehlová et. al, 2009, s. 106)

Občanský soudní řád, zákon č. 99/1963 Sb. v platném znění- § 76b, kdy může předseda senátu předběžným opatřením uložit násilné osobě (účastníku, proti kterému návrh směřuje) aby,

- a) „opustil společné obydlí, jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržoval se ve společném obydlí nebo do něj nevstupoval,
- b) nevstupoval do bezprostředního okolí společného obydlí nebo navrhovatele a nezdržoval se tam,
- c) se zdržel setkávání s navrhovatelem, nebo
- d) se zdržel nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatele jakýmkoliv způsobem.“(Česko, 1963)

Trestní řízení – v návaznosti na zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník v platném znění - trestní právo pojem domácí násilí jako takový nezná, tudíž můžeme obecně v tomto spatřovat jisté výhody. Skutkových podstat, jejichž obligatorní a fakultativní znaky spadají pod

domácí násilí je možno citovat několik. V souvislosti s domácím násilím, pro které může být pachatel stíhán patří určité trestné činy, a to zvláště týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 TrZ), vražda (§ 140 TrZ), zabití (141 TrZ), ublížení na zdraví (§ 145, §146 TrZ), účast na sebevraždě (§ 144 TrZ), omezování osobní svobody (§ 171 TrZ), zbavení osobní svobody (§ 170 TrZ), vydírání (§ 175 TrZ), porušování domovní svobody (§ 178 TrZ), pomluva (§ 184 TrZ), znásilnění (§ 185 TrZ), pohlavní zneužití (§ 187 TrZ), soulož mezi příbuznými (§ 188 TrZ), zanedbání povinné výživy (§ 196 TrZ), týrání svěřené osoby (§ 198 TrZ), únos (§ 200 TrZ), ohrožování mravní výchovy mládeže (§ 201 TrZ), podávání alkoholu dítěti (§ 204 TrZ), krádež (§ 205 TrZ), neoprávněné užívání cizí věci (§ 207 TrZ), neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo nebytového prostoru (§ 208 TrZ), poškozování cizí věci (§ 228 TrZ), nedovolené ozbrojování (§ 279 TrZ), maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání (§ 337 TrZ), křivé obvinění (§ 345 TrZ), křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek (§ 346 TrZ), nebezpečné vyhrožování (§ 353 TrZ), nebezpečné pronásledování (§ 354 TrZ), výtržnictví (§ 358 TrZ). (Králičková et al., 2011, s. 90)

Přestupkové řízení - zákon o přestupcích č. 200/1990 Sb. v platném znění, pokud se jedná o trestní jednání s nižší společenskou škodlivostí, tak nežádoucí jednání je možné posoudit jako přestupek proti občanskému soužití podle § 49 zákona o přestupcích,

písm. „, a) jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch,

písm. c) úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnosti nebo jiným hrubým jednáním,

písm. e) působí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etický původ, rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho stav manželský nebo rodinný.“ (Horzinková, Kučerová, 2011, s. 242-243)

Zákon o sociálních službách č. 108/2006 Sb. v platném znění – zákon upravuje podmínky poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb, kdy tímto zákonem byly mj. zřízeny intervenční centra a azylové domy (s utajenou adresou).

Zákon č. 359/1999 Sb. v platném znění o sociálně-právní ochraně dětí – SPOD se zaměřuje na děti v § 6 odst. 1 písm. e), „na kterých byl spáchán trestný čin ohrožující život, zdraví, svobodu, jejich lidskou důstojnost, mravní vývoj nebo jmění, nebo je podezření ze spáchání takového činu,“

písm. g) „které jsou ohrožovány násilím mezi rodiči nebo jinými osobami odpovědnými za výchovu dítěte, popřípadě násilím mezi dalšími fyzickými osobami“ (Novotná, Burdová, 2007, s. 25).

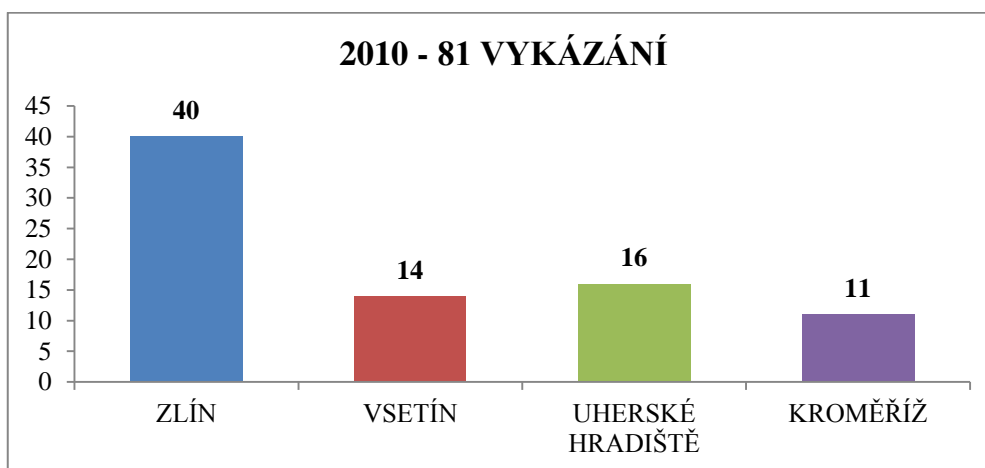
Věstník ministerstva zdravotnictví č. 6/2008 - metodický materiál, kterým se podrobně upravuje postup pracovníků zdravotnictví při zjištění domácího násilí (Úlehlová et al., 2009, s. 107).

Zákon č. 135/2006 Sb. v platném znění, který je znám jako zákon, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, a který nově vymezil a definoval institut „vykázání ze společného obydlí a zákaz vstupu do něj,“ s účinností od 1. 1. 2007, ve znění zákonů č. 29/2007 Sb., č. 274/2008 Sb. a č. 41/2009 Sb. (Úlehlová et al., 2009, s. 106).

1.9 Četnost institutu vykázání ve Zlínském kraji

V roce 2010 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ve svých statistikách vykázala celkem 81 vykázání, kdy v jednotlivých okresech byla předmětná vykázání následující. Na okrese Zlín bylo realizováno 40 vykázání, Vsetín 14 vykázání, Uherské Hradiště 16 vykázání a na okrese Kroměříž 11 vykázání.

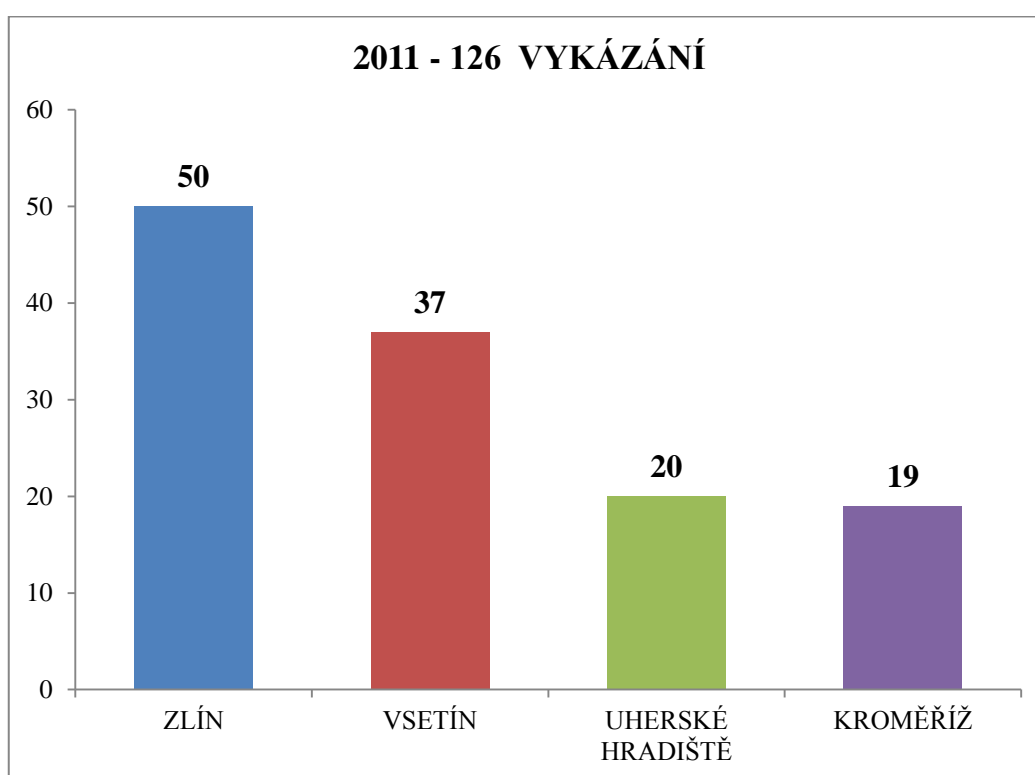
Níže uvedené grafy byly zpracovány na základě interních podkladů Policie ČR s jejich laskavým svolením a souhlasem, tudíž k těmto grafům nebude dále uváděn jiný odkaz.

Graf č. 1: Počet vykázání za rok 2010 ve Zlínském kraji

V roce 2010 bylo Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Zlínského kraje, prověřováno celkem 481 závadových jednání ve vztahu k domácímu násilí, kdy se jednalo o 83 trestných činů a 398 přestupků, jež vykazovaly znaky skutkové podstaty domácího násilí.

V roce 2011 došlo v působnosti Policie ČR, Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, k nárůstu vykázaní, kdy policie ve svých statistikách vykazala celkem 126 vykázaní, a to v jednotlivých okresech byly předmětné počty vykázaní následující. Na okrese Zlín bylo realizováno 50 vykázaní, Vsetín 37 vykázaní, Uherské Hradiště 20 vykázaní a na okrese Kroměříž 19 vykázaní.

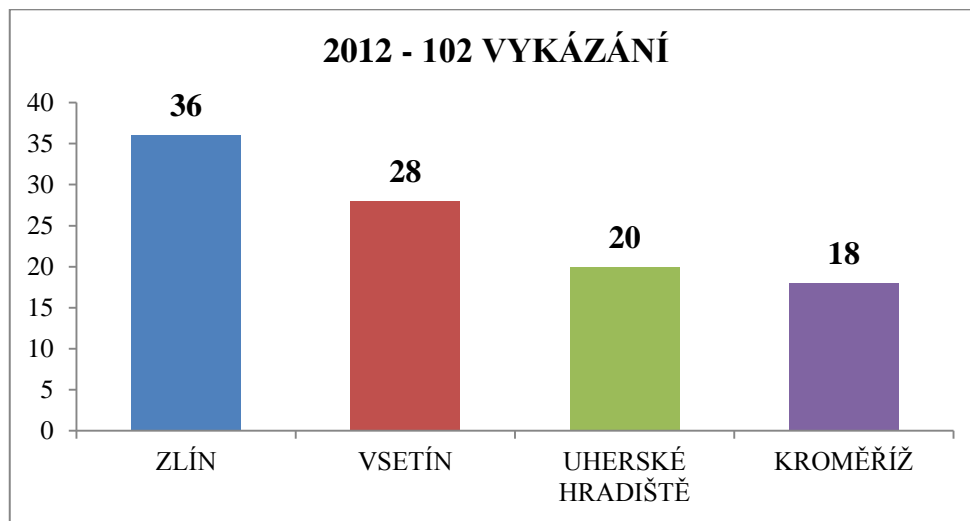

Graf č. 2: Počet vykázaní za rok 2011 ve Zlínském kraji

V roce 2011 bylo Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Zlínského kraje, prověřováno celkem 730 závadových jednání ve vztahu k domácímu násilí, když fakticky došlo k velmi výraznému nárůstu této protiprávní činnosti, kdy se jednalo o 74 trestných činů a 656 přestupků, jež vykazovaly znaky domácího násilí.

V roce 2012 došlo v působnosti Policie ČR, Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, k mírnému poklesu vykázaní, kdy policie ve svých statistikách vykazala celkem 102 vykázaní, když v jednotlivých okresech byla předmětná vykázaní následující. Na okrese

Zlín bylo realizováno 36 vykázání, Vsetín 28 vykázání, Uherské Hradiště 20 vykázání a na okrese Kroměříž 18 vykázání.

Graf č. 3: Počet vykázání za rok 2012 ve Zlínském kraji

V roce 2012 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, prověřovala celkem 758 závadových jednání ve vztahu k domácímu násilí, když došlo opět, byť jen mírnému nárůstu této protiprávní činnosti oproti roku 2011, kdy se jednalo o 41 trestných činů a 717 přestupků, jež vykazovaly znaky domácího násilí. Případné nárůsty závadové činnosti v letech 2011 a 2012 je taky možno shledávat v lepší vyhledávací práci Policie ČR při odkrývání latentní trestné a přestupkové činnosti.

2 STALKING

S problematikou domácího násilí velmi úzce souvisí fenomén pronásledování, kdy tzv. „stalking“ je jedna z možných pokračujících podob násilí. Hlavním znakem je fixace známého nebo neznámého pachatele na určitou osobu, posedlost, kterou obtěžuje systematicky a úporně nevyžádanou a nechtěnou pozorností, kdy pachatel oběť pronásleduje SMS zprávami, telefonicky, dopisy, docházení do místa bydliště či pracoviště či ničení osobního vlastnictví. Můžeme rozlišit pronásledování, které je motivované skutečným nebo údajným obdivem, láskou anebo nenávisť, zlobou či pomstou. (Buskotte, 2008, s. 46)

Pronásledování se vyskytuje u osob, které dříve pojily nebo pojí skutečné vztahy, a to např. pracovní, osobní, sousedské, ale taky se může vyskytnout i mezi osobami, které se osobně nikdy nesetkaly, což se třeba může promítnout v pronásledování politiků, celebrit - herců, zpěváků, sportovců (Čírtková, 2004, s. 5).

Stalking je obecně velmi nebezpečný fenomén, kdy se jedná o úmyslné, zlovolné pronásledování a obtěžování jiné osoby, které snižuje kvalitu jejího života a ohrožuje její bezpečnost“ (Buskotte, 2008, s. 47). U oběti poté nechtěné a soustavné sledování vyvolává strach o své bezpečí i bezpečí osob jí blízkých.

Výraz stalking je ve světě spojován s nebezpečným sdílením a obtěžováním jiného, kdy původně tímto názvem pocházejícím z devadesátých let minulého století ve Spojených státech amerických bylo původně lovci označováno stopování zvěře (Stop stalking, 2012).

Pro názornější pochopení stalkingu a účinnější ochranu před jeho působením je potřebné zabývat se zvláště jeho projevy a riziky.

2.1 Projevy a rizika stalkingu

Základní projev stalkingu má v praxi různé formy, mezi které je možno zařadit např. vytrvalé sledování, nevyžádané telefonáty, zasílání nevyžádaných SMS zpráv popř. e-mailu, dopisů, balíčků apod., zneužívání osobních dat za účelem získání kontaktu, nebo nakládání se získanými daty v neprospěch oběti formou vydírání (Jelínek et al., 2011, s. 460).

Dalším rizikem stalkingu je zcela jistě i doba jeho trvání – u trestného činu pak doba jeho páčání. Minimální doporučenou hranicí dle ustálené judikatury a zaužívané právní praxe je možno uvést, že minimální hranicí mezi projevy nevyžádaného obtěžování lze

stanovit kombinaci útoků v počtu 8 až 10 útoků, a to v období nejméně 4 až 6 týdnů. V případech nebezpečného pronásledování platí obecné pravidlo, že čím je forma pronásledování nebezpečnější, tím kratší doba splňuje podmínku dlouhodobosti. Trvá-li pronásledování po delší dobu než je výše uvedeno, pak je nutné jej považovat za potencionálně vysoce nebezpečné.

K objektivnímu posouzení konkrétního rizika stalkingu je nutné též akcentovat odolnost jedince, resp. konkrétní osoby poškozeného, tedy určit moment zlomu, kdy je jednání pachatele způsobilé vzbudit u poškozeného „důvodnou obavu“. (MVČR, © 2012)

Projevy a rizika stalkingu ve vztahu k poškozeným je potřebné ve společnosti podchytit řádnou a úplnou právní úpravou, a to proto, aby zbytečně nedocházelo k negativním jednáním.

2.2 Osoba stalkera a základní vzorce chování stalkera

Definovat, resp. obecně popsat typického stalkera lze jen velmi těžko, kdy však je možné souhlasit se členěním daných typů podle Holmese z roku 1993 (In Čírtková, Boon a Sheridan 2002), kdy je možné stalkery dělit do pěti základních skupin, a to:

- a) pronásledovatel celebrit,
- b) pronásledovatel partnera, ex-partnera,
- c) pronásledování politiků,
- d) pronásledování z vášně, v jehož chování je na prvním místě zvýrazněna hlavně sexuální motivace a podle módních vlivů se pak stěhuje od jedné oběti ke druhé,
- e) pronásledovatel ze ziskové motivace, který však netrpí žádnou psychickou poruchou, kdy pronásleduje vyhlédnutou oběť účelově, popř. jí hrozí fyzickým násilím, aby od ní nebo od třetí osoby získal majetkový prospěch. (Čírtková, 2008, s. 72)

Na otázku, kdo je tedy stalker a jak je můžeme dělit, je možno nahlédnout z několika úhlů pohledu, když k obecnému zařazení určitých jednání pronásledujících osob je možné přistoupit z hlediska jejich motivace, která je vede k jejich negativnímu chování:

- ♣ bývalý partner – osoba, která není schopna vyrovnat se s realitou partnerova rozchodu s ní, kdy se může jednat jak o dřívější kontakt intimní, ale i pouze kontakt pracovní,

- ♣ hledač intimity – osoba, která bezdůvodně usiluje o zajištění si pozornosti u oběti, kterými jsou nejčastěji celebrity, kdy pozitivně laděné pokusy o kontakt se při nevyšlyšení ze strany oběti mohou změnit až na agresivní chování stalkera,
- ♣ nekompetentní nápadník - stalker žije ve své falešné představě, že je neodolatelný pro svou oběť, přičemž se převážně jedná o člověka s psychickými problémy, při odmítnutí se zaměří na jinou oběť,
- ♣ ublížený, zhrzený stalker - vždy usiluje o důraznou pomstu ať již formou výhrůzek či pomluv až po fyzické napadení, popř. způsobování majetkové škody, protože si myslí, že oběť je poškodila,
- ♣ predátorský stalker – cílem je útočné, většinou sexuálně agresivní chování, svou oběť pozorují detailně a nenápadně, až mají dostatek informací, tak zaútočí. (Buskotte, 2008, s. 51-52)

Následující tabulka, kterou sestavil Voss, v roce 2004 (cit. podle Čírtková, 2008, s. 64) uvádí četnost výskytu stalkingu podle forem, jak uvedly oběti:

Chování stalkera	Četnost výskytu v %
Telefonuje oběti	85%
Potuluje se v její blízkosti	68%
Pokouší se ji kontaktovat přes třetí osoby	65%
Vyptávání se na ni v jejím prostředí	55%
Postává před jejím domem	54%
Zasílá jí dopisy	50%
Zasílá SMS	47%
Sleduje oběť	44%
Posílá jí dárky	43%
Beze slova postává (vysedává) v její blízkosti	39%
Zanechává jí vzkazy na dveřích, v autě	35%
Zasílá jí e-maily	35%

Pronásleduje ji autem	35%
Ničí její majetek	26%
Vniká do jejího bytu	18%
Zasílá ji šokující předměty	13%
Objednává zboží či služby jménem oběti	10%

Tab. 1: Četnost výskytu stalkingu podle forem u obětí

Jednání stalkera, resp. dopad stalkingu na konkrétní osoby je možné podrobit dalšímu rozboru a hodnocení, které tak může vést k závěrům definujícím motiv a cíl stalkerova jednání.

2.3 Dopad stalkingu na ohrožené osoby

Nebezpečné pronásledování poškozuje oběť v pracovní, psychické a v sociální a i zdravotní oblasti, kdy pro oběti je velmi obtížné udržet si svůj běžný životní styl. Pozornost a obezřetnost mají vystupňovanou do extrému, kdy přestávají vycházet z domova ven, jezdit veřejnou dopravou, vzdávají se svých koníčků a různých aktivit mimo domov, snižují a omezují sociální kontakty. Důsledkem zmíněné negace jsou klíčící depresivní vztahy a bezmoc. Mnohé z obětí pak mají neskrývanou nedůvěru ke svému okolí. U obětí se projevují různé problémy, které je možno definovat jako nervozitu, lekavost, deprese, poruchy spánku, pracovní neschopnost, žaludeční potíže, bolesti hlavy, panika, kdy mnoho obětí dokonce uvažuje i o své sebevraždě. (Čírtková, Vitoušová, 2007, s. 122)

Oběť vlivem stalkera, tak musí měnit bydliště, zaměstnání, své známé i své každodenní návyky. Stalkeři, jež byli předešlými partnery, pak neobtěžují jenom oběť samotnou, ale většinou počnou obtěžovat a pronásledovat i nového partnera. Tyto tzv. vedlejší osoby pak postupem času rovněž začnou být z jednání stalkera nervózní, což je pochopitelné, neboť kdo by bez určitých následků vydržel neustálé výhrůžky, telefonáty, či nechtěnou přítomnost bývalého partnera. Daný nátlakový stav pak mnohdy vede k tomu, že i nový partner se začne cítit být ohrožen, což může přerůst až k určité bezmocnosti k řešení vzniklé situace. (Buskotte, 2008, s. 53)

Collinsonová a Wilkasová (cit. podle Vargová, Pokorná, Toufarová, 2008, s. 53) navrhují, aby se důsledky pronásledování popisovaly termínem syndrom traumatu z pronásledování

(stalking trauma syndrome). Obecně je možné definovat stalking ve společnosti jako všeobecný fenomén, přičemž zvláštní skupinou, resp. jednou z forem stalkingu je možno uvést i stalking jako jednu z pokračujících forem domácího násilí.

2.4 Stalking, jako jedna z pokračujících forem domácího násilí

Všechny formy domácího násilí mají zpravidla jeden společný cíl, jímž je získání moci k udržení si plné kontroly nad druhým, přičemž násilní jedinci používají různé taktiky a jejich vzájemné kombinace, a aby toho dosáhli, uchylují se zejména k ponižování druhého, k jeho izolaci a zastrašování, jakož i bezdůvodnému obviňování a též k bití či jinému fyzickému týrání.

Je pravdou, že pouze část domácího násilí přeroste ve stalking, ale pokud se tak stane, o to horší průběh pronásledování pak následuje (milostné SMS, vulgární výhrůžky, kontaktování nového partnera). Dá se konstatovat, že v mnohých případech domácí násilí též přerostlo ve stalking, kdy bylo přítomno i násilí v oblasti sexuální. Typické rovněž u stalkingu, který vzešel z domácího násilí je výrazné stupňování a hrozba reálného fyzického útoku víc a častěji, než u stalkingu běžného. Dalším poměrně častým jevem u stalkingu, jenž vyplynul z domácího násilí, je zasílání tzv. „katastrofických zpráv“. U stalkingu, který vzešel z domácího násilí, je obzvláště nebezpečná znalost poměrů, zvyklostí pronásledované osoby.

V souvislosti s výše uvedeným je tedy potřebné zaobírat se i skutečnostmi týkajícími se různých možností ochrany pronásledovaných osob.

2.5 Možnosti ochrany pronásledované osoby

Stalking se může, resp. dá zastavit různými opatřeními. Na jedné straně je vhodné, aby oběť přerušila veškerý kontakt se stalkerem, se kterým již nežije ve společné domácnosti a pokouší se teď po všech útrapách z domácího násilí začít žít nový život a na druhé straně jsou zde zásahy odpovědných příslušných orgánů zejména policie a trestní justice.

Neformální opatření:

- a) oběť informuje členy rodiny, spoluzaměstnance či sousedy o nevhodném chování pronásledovatele,
- b) učinění vlastních opatření (změna telefonního čísla, adresy e-mailu, zamezení styku se stalkerem o samotě apod.),

- c) vypracování a vedení bezpečnostního plánu s dokumentováním jednání pachatele,
- d) pomoc právního zástupce s jeho důraznou výzvou stalkerovi, aby svého jednání bezodkladně zanechal,
- e) oznámení jednání stalkera na příslušných místech ochrany (rodina stalkera popř. jeho zaměstnavatel, městský úřad, Policie ČR či městská, státní zastupitelství, soud). (Čírtková, 2008, s. 89-90)

Formální opatření

- ♣ Předběžná opatření podle § 76 odst. 1 písm. f) OSŘ (obecně) či podle § 76b OSŘ (v případech domácího násilí) (Česko, 1963).
- ♣ Žaloba na ochranu osobnosti podle § 13 OZ (dochází-li k neoprávněnému zásahu do práva na ochranu osobnosti a je-li tento zásah způsobilý porušit nebo ohrozit všeobecné osobnostní právo fyzické osoby).

V novém Občanském zákoníku resp. zákonu č. 89/2012 Sb. v oddílu 6 týkajícího se Osobnosti člověka je daná problematika řešena konkrétně v ust. § 82, který konstatuje, že člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. V ust. § 86 je pak mj. konstatováno, že nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. (Česko, 2012)

2.6 Právní úprava stalkingu

První zákon proti stalkingu byl schválen v roce 1990 v Kalifornii ve Spojených státech amerických, kdy následně přebíraly tuto zkušenost s danou právní úpravou ve vztahu k právní praxi i jiné státy USA, když na federální úrovni byl v roce 1996 stalking schválen jako trestný čin. Postih nebezpečného pronásledování se následně stal moderním fenoménem trestního práva, a to zejm. když se tento postih rozšířil z angloamerické právní kultury common law také do evropského kontinentálního práva.

V několika zemích Evropské unie pak postupem času byl rovněž do právního řádu jednotlivých zemí zapracován trestný čin ve vztahu ke stalkingu, kdy v Rakousku se objevil v roce 2006, kdy rakouská právní úprava definuje v § 107a StGB stalking jako „Beharrliche Verfolgung“, tedy jako neodbytné pronásledování.

V Německu by trestný čin stalkingu do § 238 trestního zákona zapracován v roce 2007, kdy je definován jako „nachstellung“, tedy nadbíhání nebo také jako kladení nástrah. Zvláštní a zajímavá je pak skutečnost, že německá právní úprava v sobě zahrnuje i úpravu řešení páchání stalkingu do budoucna.

K naplnění skutkové podstaty trestného činu stalkingu pak většina států, které mají stalking vedený jako trestný čin, požaduje, aby se ze strany pachatele jednalo o takové jednání, které spočívá v opakovanosti závadového jednání dva a více případů, kdy oběť vykazovala znaky racionálního strachu. (Horáková, 2012, s. 221)

V České republice pak došlo od ledna roku 2010 ke změně trestního zákoníku, kdy zákon č. 40/2009 Sb., v platném znění uvedl v život nový § 354 týkající se stalkingu, resp. nebezpečného pronásledování. Definovaná skutková podstata pak zahrnuje demonstrativní výčet negativních jednání, kdy za spáchaný trestný čin je možné uložit trest odnětí svobody až na jeden rok či zákaz činnosti a u kvalifikované skutkové podstaty je možné uložit trest odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců až 3 léta, kdy se jedná o úmyslný trestný čin.

(1)“ Kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že

- a) vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmou jemu nebo jeho osobám blízkým,
- b) vyhledává jeho osobní blízkost nebo jej sleduje,
- c) vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktuje,
- d) omezuje jej v jeho obvyklém způsobu života, nebo
- e) zneužije jeho osobních údajů za účelem získání osobního nebo jiného kontaktu, a toto jednání j způsobí vzбудit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až na tři roky bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) vůči dítěti nebo těhotné ženě,
- b) se zbraní, nebo
- c) nejméně se dvěma osobami.“ (Jelínek et al., 2011, s. 460)

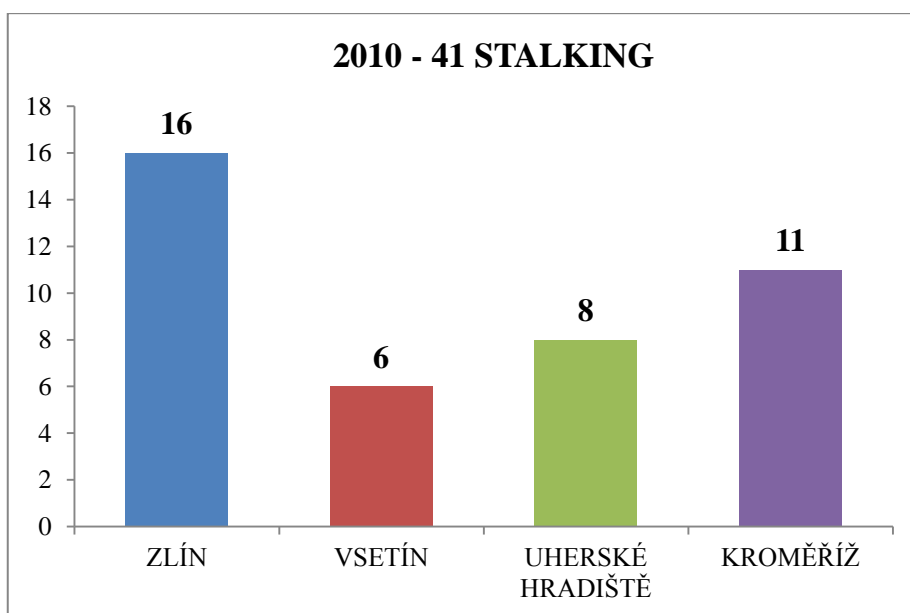
Stalking sám o sobě je velmi nebezpečným jednáním v případě, že přeroste své zákonné hranice vymezené objektivní stránkou předmětného trestného činu, přičemž však při jeho posuzování a následné aplikaci právní praxe je maximálně nutné rozlišovat mezi trestným činem a mezi možným přestupkem definovaným § 48 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona (zákon č. 200/1990 Sb.).

V návaznosti na výše uvedené je potřebné jednoznačně definovat subjekt, resp. osobu stalkera, tedy jeho osobu včetně základních vzorců chování.

2.7 Četnost výskytu stalkingu ve Zlínském kraji

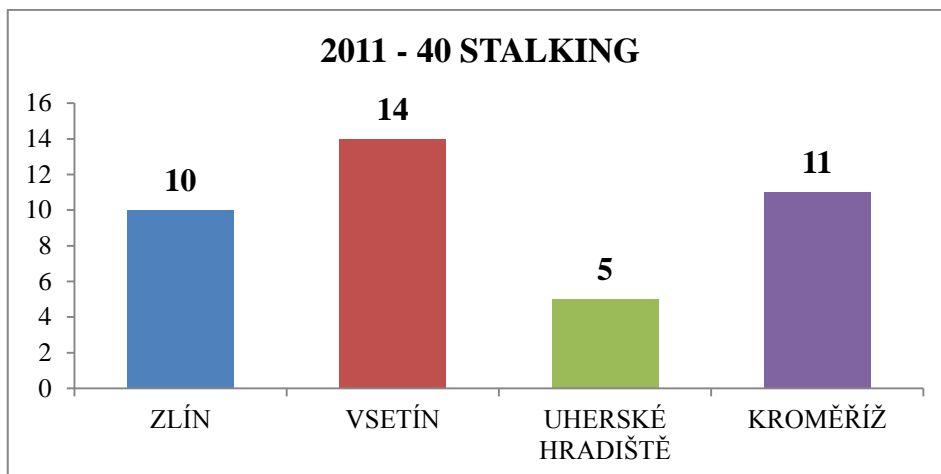
V roce 2010 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ve svých statistických vykazala celkem 41 případů stalkingu, kdy se v jednotlivých okresech jednalo o následující počty. Na okrese Zlín bylo realizováno 16 osob, Vsetín 6, Uherské Hradiště 8 a na okrese Kroměříž bylo vykazáno 11 případů stalkingu.

Níže uvedené grafy byly zpracovány na základě interních podkladů Policie ČR s jejich laskavým svolením a souhlasem, tudíž k těmto grafům nebude dále uváděn jiný odkaz.

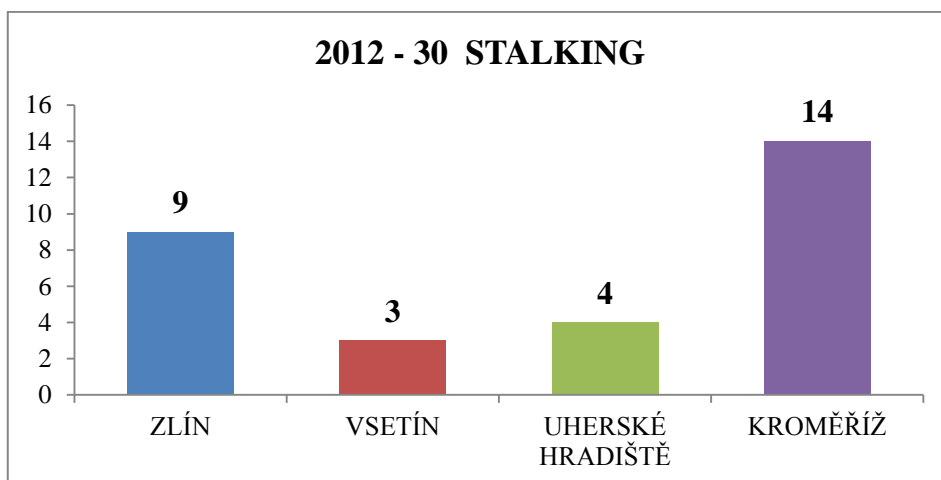
Graf č. 4: Počet výskytu stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2010

V roce 2011 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ve svých statistických vykazala téměř stejný stav případů stalkingu, resp. 40, kdy se v jednotlivých okresech jednalo o následující počty. Na okrese Zlín bylo realizováno 10 osob, Vsetín 14, Uherské Hradiště 5 a na okrese Kroměříž bylo vykazáno 11 případů stalkingu.

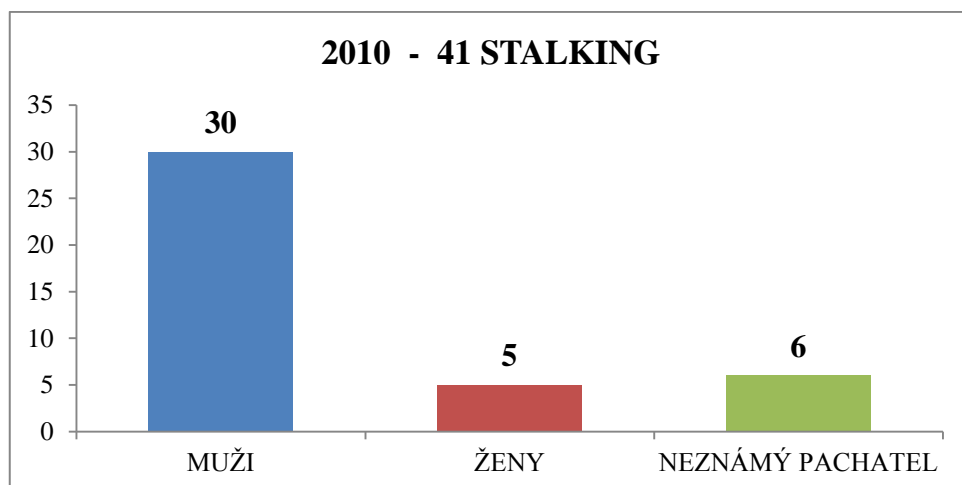
Graf č. 5: Počet výskytu stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2011

V roce 2012 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ve svých statistikách zaznamenala 25% pokles u případů stalkingu, kdy se jednalo celkem o 30 případů, resp. v jednotlivých okresech se jednalo o následující počty. Na okrese Zlín bylo realizováno 9 osob, Vsetín 3, Uherské Hradiště 4 a na okrese Kroměříž bylo vykázáno 14 případů stalkingu.

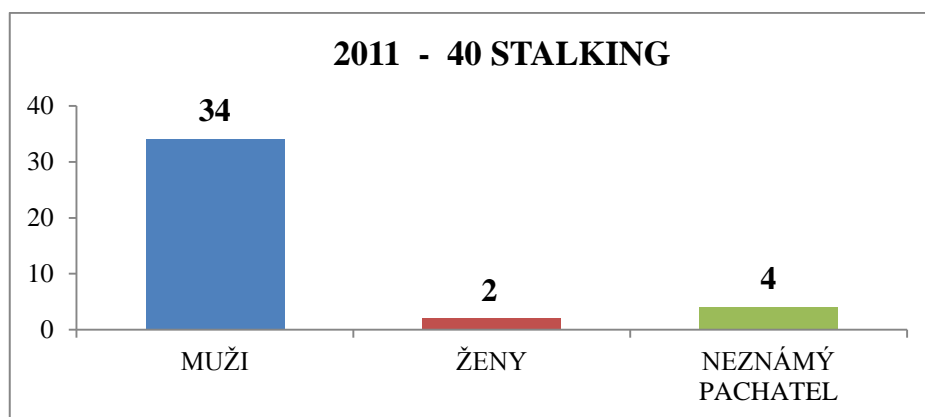
Graf č. 6: Počet výskytu stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2012

V roce 2010 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ve svých statistikách vykázala celkem 41 případů stalkingu, kdy se v jednotlivých případech na páčání této trestné činnosti podílelo 30 mužů, 5 žen a 6 neznámých pachatelů.

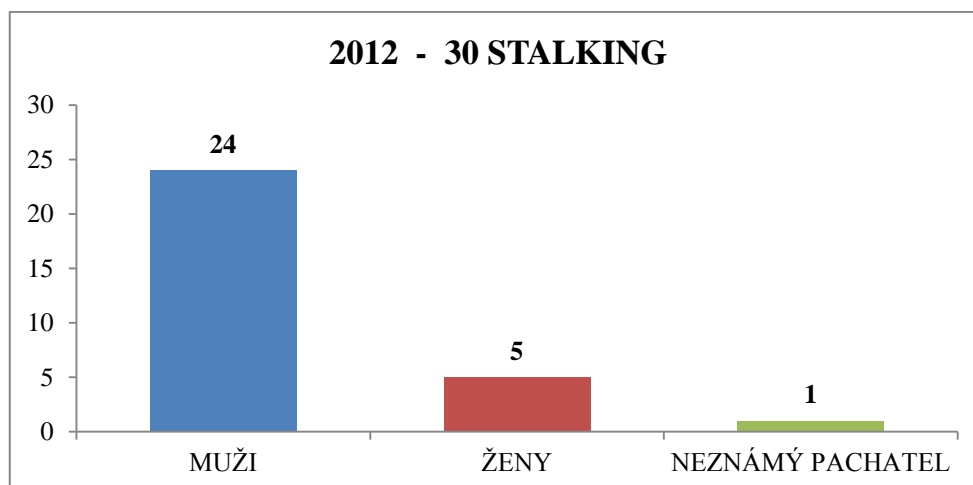
Graf č. 7: Pachatelé stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2010

V roce 2011 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ve svých statistických vykazala téměř stejný stav případů stalkingu jako v roce 2010, resp. 40 případů stalkingu, kdy se v jednotlivých případech na páchaní této trestné činnosti podílelo 34 mužů, 2 ženy a 4 neznámý pachatelé.

Graf č. 8: Pachatelé stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2011

V roce 2012 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ve svých statistických zaznamenala 25% pokles u případů stalkingu, kdy se jednalo celkem o 30 případů, kdy se v jednotlivých případech na páchaní této trestné činnosti podílelo 24 mužů, 5 žen a 1 neznámý pachatel.

Graf č. 9: Pachatelé stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2012

2.8 Příběh stalkingu

Paní L. N. si v průběhu roku 2012 na policii opakovaně stěžovala na svého bývalého manžela M. N., který jí po rozvodu od roku 2010 neustále posílal výhružné SMS zprávy, ve kterých ji vyhrožoval majetkovou újmou, konkrétně podpálením domu a také její fyzickou likvidací. Arogance jednání dřívějšího manžela tak navázala na jeho egoistické až psychopatické jednání již v průběhu jejich sedmiletého manželství, kdy pravidelně paní L. N. bez jejího vědomí kontroloval obsah jejího mobilního telefonu, blokoval jí osobní počítač, aby nemohla komunikovat s rodinou a kamarádkami a nedovolil jí ani přístup na rodinný bankovní účet, kdy veškeré finance pro rodinu zpravoval a přiděloval pouze on.

Jeho SMS zasílané paní L. N. byly pravidelně nechutného erotického charakteru, kdy své bývalé manželce neustále telefonoval, neustále prozváněl její mobilní telefon, přičemž nevhodně a vulgárně kontaktoval i její matku a rovněž i jejich nezletilou dceru. Předmětné výhružné SMS zprávy a telefonické prozvánění bylo uskutečňováno z jeho tří telefonních čísel a také z telefonních čísel jiných osob, a to ve frekvenci několika desítek telefonátů i SMS zpráv denně. Pan M. N. vyvolával opakovaně a vytrvale i do salonu ve městě P., kde paní L. N. pracuje a i zde ji hrubě pomlouval, když např. personálu na recepci firmy opakovaně sděloval, že jmenovaná krade a že zaměstnávají zlodějku, děvku apod. Takovéto nepřístojné chování bývalého manžela zcela určitě vážně jmenovanou poškodilo, a to jak přímo tak i prostřednictvím jiných cizích osob. Agresor M. N. již jednou svoji výhružku splnil a úmyslně demonstrativně podpálil dřevěnou kůlnu, která byla majetkem poškozené L. M., kdy jindy pak bez jejího vědomí vstoupil i do domu poškozené (trvalý pobyt mu zde byl zrušen), poškodil zde balkónové dveře a postříkal barevným sprejem oplocení a vstup-

ní bránu, čímž demonstroval prakticky svůj úmysl zastrašovat svou bývalou manželku s cílem ve svém násilnickém jednání pokračovat.

Výše uvedených deliktů se bývalý manžel M. N. dopouštěl hlavně pod vlivem návykových látek konkrétně alkoholu, který denně konzumoval ve značně velkém množství. Paní L. N. proto na policii opakovaně vyjádřila svoji obavu o svůj život a zdraví, jakož i strach o život a zdraví osob blízkých. Z negativního násilného jednání agresora pak bylo možné dovodit i naplnění konkrétních skutkových podstat jednotlivých trestných činů jako porušování domovní svobody - § 178 tr. zákoníku, poškozování cizí věci - § 228 tr. zákoníku a v neposlední řadě i nebezpečné vyhrožování - § 353 tr. zákoníku.

Jednání agresora tak přerostlo omluvitelnou, resp. udržitelnou mez společenské škodlivosti, kdy předmětným způsobem a za uvedených okolností došlo k porušení zákona, což se posléze stalo předmětem trestního řízení. Po ukončení provedeného standardního vyšetřování byla na M. N. podána státním zástupcem obžaloba, kdy následně příslušný nalézací soud rozhodl v této věci odsuzujícím rozsudkem. Jmenovaný M. N., tak byl uznán vinným dle obžaloby a odsouzen pro spáchání výše uvedených trestných činů k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na 18 měsíců. Dále byl odsouzený M. N. zavázán soudem k náhradě škody poškozené L. N. v plné výši. Odsouzený M. N. se proti předmětnému rozsudku okamžitě po jeho vyhlášení před soudem odvolal, avšak následující den vzal své odvolání písemně zpět, svou vinu přiznal a uložený trest tímto akceptoval. Způsobená škoda, pak byla odsouzeným M. N. uhrazena v několika splátkách do jednoho roku.

Závěrem je možno konstatovat, že pro M. N. bylo rozhodnutí příslušného soudu zásahem tzv. „do černého“, neboť následně již tento nevyhledával jak svou bývalou manželku L. N., tak ani jiné rodinné příslušníky, kdy výživné na dceru platil řádně a včas. Po nějakém čase si pak M. N. našel novou partnerku, kdy v současné době nejsou známy jakékoliv negativní postoje či jednání z jeho strany vůči nové družce ani jiným osobám.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 REALIZACE VÝZKUMU

Téma „Stalking – jedna z forem domácího násilí z pohledu dospělé populace Zlínského kraje“ byl zvolen z toho důvodu, že se jedná o problematiku, která je v současné době velmi často diskutována, neboť její praktické promítnutí je zřejmé zejména z četnosti negativních zásahů do normálního života. Stalking sám o sobě a zvláště v návaznosti na domácí násilí je velmi široký pojem, který je nutné rozčlenit na aktuální prvky resp. jednotlivosti jeho obecného promítnutí se do běžného života.

Aktuálnost problematiky domácího násilí a eventuálně pokračování v podobě stalkingu se ukázala v celé své nahotě v době, kdy ženy se osamostatňují, jsou sice lépe materiálně zabezpečeny, dokážou svou samostatnost lépe využít, ale stejně se někdy nedokážou psychickému tlaku a pronásledování lépe bránit. Na druhé straně však je nutné vzpomenout, že v současné době oproti minulosti se výrazně změnila i role mužů, jak v rodině, tak i ve společnosti jako celku, kdy tito nejsou už jen převážnými agresory, ale stávají se, byť v menší míře rovněž i oběťmi.

Vzhledem k výkonu při zařazení ve funkci sociální pracovníce, se často setkáváme s lidmi, kteří mají projevy úzkosti a je otázkou, netýká-li se zrovna jejich problém domácího násilí či stalkingu. V návaznosti na uvedené je nutno též doplnit, že studium Univerzity Tomáše Bati, obor sociální pedagogika, je vybrán zcela záměrně, neboť získané praktické zkušenosti, kdy se danou problematikou zabýváme více jak 15 let a je možno chápat nutnost a potřebu doplnění si získané praxe kvalitní teoretickou nadstavbou, neboť není možné nadřazovat praxi nad teorii, ale ani naopak, jelikož teprve kvalitní teorie a důsledná praxe přináší ty správné výsledky, které se promítají ve formě erudovaného přístupu při řešení předmětné problematiky.

3.1 Cíl výzkumu

Cílem výzkumu, který je nedílnou součástí této bakalářské práce, je zjistit, zda a do jaké míry je dnešní dospělá populace, a to konkrétně ve Zlínském kraji, seznámena s problematikou stalkingu, resp. co je stalking, jak se stalking projevuje a kde je možné hledat před stalkingem účinnou pomoc.

3.2 Dílčí výzkumné problémy

Jak uvádí Chráska (2007, s. 17): „Problém by měl být formulován zcela konkrétně, jednoznačně a pokud možno v tázací formě. Problém musí implikovat možnost empirického ověřování, měl by vyjadřovat vztah mezi dvěma nebo více proměnnými.“

1. Jakými prostředky je dnešní dospělá populace ve Zlínském kraji informována o problematice stalkingu?
2. Jaké jsou osobní zkušenosti se stalkingem dnešní dospělé populace ve Zlínském kraji?
3. Jakými způsoby by dnešní dospělá populace ve Zlínském kraji postupovala v případě zjištění stalkingu?
4. Na jaká místa či instituce by se dnešní dospělá populace Zlínského kraje obrátila o pomoc?

3.3 Stanovení výzkumného problému

Stanovení výzkumného problému lze zahrnout pod širší otázku, zda má dnešní dospělá populace ve Zlínském kraji ve věku od 18 let a výše vědomosti, resp. poznatky a zkušenosti s problematikou stalkingu a to zvláště stalkingu, jako jednou z pokračujících forem domácího násilí.

Z pohledu autorky Čírtkové (2004, s. 6) je možné domácí násilí a pronásledování (stalking) chápat jako dva samostatné a oddělené fenomény, které se však v reálném životě mohou taktéž překrývat, přičemž nejčastějším průsečíkem těchto dvou jevů je pronásledování bývalého partnera, který jako oběť stalkingu je vystaven jak fyzickému či psychickému, tak i možnému sexuálnímu popř. ekonomickému nátlaku, resp. týrání.

Tato nejčastější a v praxi nejznámější skupina pronásledovatelů je označována pojmem „Ex-partner-stalker“ nebo s přihlédnutím k jeho motivaci i jako „rejected stalker“. Pronásledovatel zhrzený a odmítnutý v lásce je pak označován jako „love-scorned stalker). Varianta „Ex-partner-stalker“ je podle statistik vůbec nejčastějším způsobem excesivního systematického pronásledování, přičemž tvoří až 50% všech zaznamenaných případů, kdy psychologické studie se v převážné míře kloní k závěrům, že pronásledování je více ovlivněno osobností pachatele než situačními faktory. Pro praxi to pak znamená, že není snadné terapeutickými zásahy měnit chování pachatele.

3.4 Výzkumné metody

Výzkum problému stalkingu byl v minulosti vícekrát zkoumán různými formami výzkumné strategie, které jsou pro tento výzkum nezbytné, aby tak bylo docíleno nejvyšší vypovídací hodnoty.

Předmětná metoda k získání potřebných dat pro tento konkrétní výzkum je volena formou využití dotazníkového šetření, neboť takto je možné získat velké množství objektivních informací od požadovaného počtu anonymních respondentů, a to v poměrně krátkém čase.

Dotazník je proto cíleně sestaven ze 4 dílčích výzkumných problémů, které obsahují jednotlivé otázky pro možnou individuální definici konkrétních předpokladů. Celkem je dotazník tvořen 18 otázkami, přičemž část otázek v rámci objektivnosti byla kvalifikována jako otevřené (respondent odpovídá heslovitě či celou větou bez předem stanovených možných odpovědí), část jako uzavřené (respondent odpovídá pouze ano, ne, nevím) a polouzavřené (respondent odpovídá ano, ne, nevím a má ještě možnost k odpovědi něco doplnit).

3.5 Předvýzkum

Před vlastní realizací výzkumu formou dotazníkového šetření byl předmětný dotazník předán sedmi náhodně vybraným osobám pro jeho vyplnění, kdy tímto vyplněním jednotlivých tzv. „předdotazníků“ byla zkoumána a ověřována správnost a srozumitelnost položených otázek. Předmětné zkušební dotazníky od testovaných respondentů nebyly pro zachování objektivnosti do tohoto výzkumu započítány, kdy ani s těmito podklady nebylo dále pracováno.

3.6 Výzkumný soubor

V rámci objektivizace výsledků výzkumného problému je nutné, aby došlo ke stanovení zkoumaných kategorií, což bude prakticky provedeno tak, že výzkumný problém bude rozdělen na porovnání výsledků mezi respondenty mužského a ženského pohlaví, jakož i mezi věkovými kategoriemi, které jsou rozděleny na 4 samostatné kategorie, a to v souladu s rozdělením generací tak, jak je uvádí Vágnerová (2007, s. 9, s. 178, s. 229, s. 299).

Předmětné dělení těchto kategorií je řazeno takto:

a) období mladé dospělosti definující stáří ve věku 20 – 40 let

b) období střední dospělosti definující období od 40 do 50 let

c) období starší dospělosti zahrnující období od 50 do 60 let

d) období raného stáří, týkající se věku 60 – 75 let

Výše uvedená autorka ve své knize pojednává rovněž o období pravého stáří, které se týká osob ve věku 75 let a výše. Vzhledem k zpracovávanému tématu této bakalářské práce jsme zcela vědomě a účelově toto období do výzkumu nezahrnuli, neboť období pravého stáří se již nevyznačuje aktivním stalkingem, o čemž hovoří i zpracované odborné statistiky. Na tomto místě je potřebné připomenout, že do obsahu této bakalářské práce byly zahrnuty poznatky vycházející z policejních statistik Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlín, kdy se jedná o období od roku 2010 do roku 2012, což plně koresponduje s obdobím, kdy bylo prakticky zřízeno Krajské ředitelství policie ČR ve Zlíně. Před tímto obdobím byly totiž statistiky zpracovávány souhrnně za celý Jihomoravský kraj.

Pro vlastní realizaci výzkumného souboru bylo nejprve vzato 7 osob, které byly vybrány náhodnou formou, kdy 4 osoby byly ženského a 3 osoby mužského pohlaví, což zhruba odpovídá obecnému procentuálnímu zastoupení jednotlivých pohlaví, resp. populace ve společnosti.

Pro samotný výzkum byl výběr respondentů praktikován tím způsobem, že nejprve byli osloveni někteří členové vlastní rodiny, pak blízcí přátelé a následně známé i neznámé osoby. Dále pak konstatujeme, že je výběr respondentů realizován cestou obyvatel Zlínského kraje, kdy jednotliví respondenti byli vybíráni náhodnou formou konkrétními městskými, popř. obecními úřady, které předmětné dotazníky předali svým občanům, resp. jednotlivým respondentům. S konkrétními respondenty bylo tedy komunikováno jak osobně, tak i částečně prostřednictvím elektronických sociálních sítí. Je však nutno konstatovat, že při oslovování a výběru respondentů se projevoval i značně častý nezájem o spolupráci při účasti na tomto výzkumu, kdy nejmenší zájem o spolupráci projevovaly osoby mužského pohlaví a zejména starší populace v důchodovém věku.

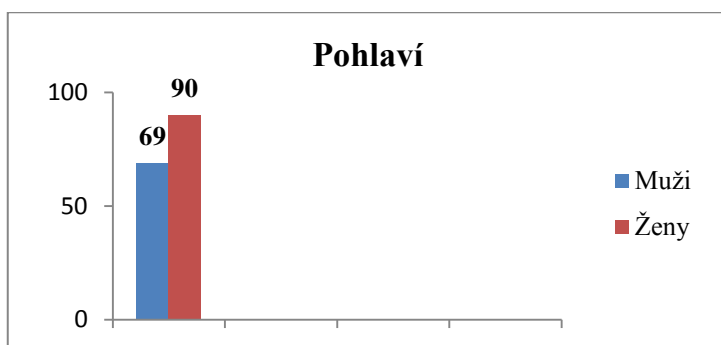
Dotazník převzalo a zpracovalo 159 respondentů, kdy původním záměrem bylo do výzkumu zapojit nejméně 200 respondentů, a to z hlediska co nejvyšší objektivní vypovídací hodnoty dotazníku. Z hlediska určitého nezájmu ze strany některých potenciačních respondentů pak v konečné fázi bylo pracováno pouze 159 respondenty, kteří byli ochotni zúčastnit se daného výzkumu.

3.7 Zpracování dat

Data získaná dotazníkovým šetřením budou zpracována pomocí tzv. čárkovací metody. Následně bude provedeno utřídění dat pomocí tabulek s výpočtem absolutní a relativní četnosti v programu Excel, které budou doplněny grafickým zpracováním s podrobným popisem.

3.8 Výsledky výzkumu a jeho interpretace

Pro základní rozdělení a přehled jsme využili informace o procentuálním počtu respondentů podle pohlaví, dále jejich zařazení podle věkové kategorie a též podle nejvyššího dosaženého vzdělání.

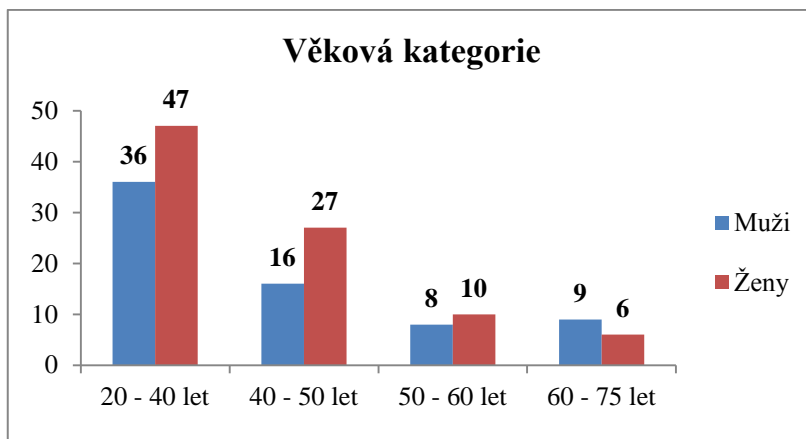

Graf č. 10: Pohlaví respondentů

Z celkového počtu 200 oslovených osob se nakonec fakticky 159 respondentů zúčastnilo dotazníkového šetření, kdy se jednalo o 69 mužů (43,4%) a 90 žen (56,6%). Menší zastoupení mužů je dáno tím, že tito respondenti se většinou vymlouvali na nedostatek času, kdy očividně nechtěli spolupracovat, přičemž byl zcela evidentní jejich nezáměr podílet se na „nějakém, pro ně bezvýznamném výzkumu.“

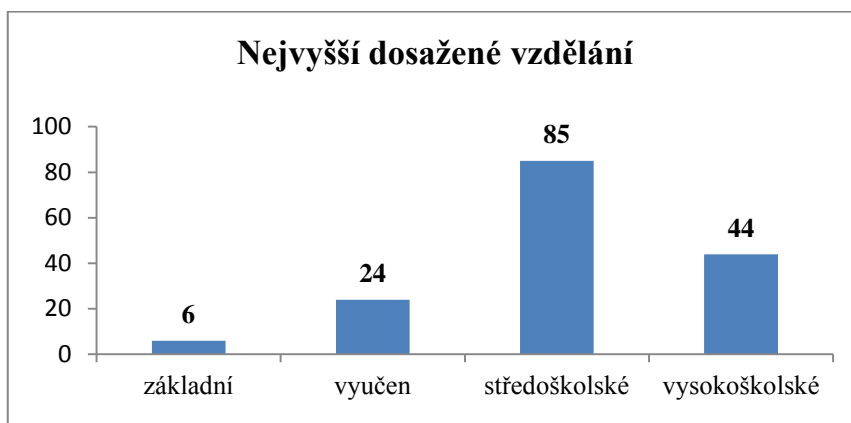
Věková kategorie	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
	počet	%	počet	%	počet	%	počet	%	počet	%
Muži	36	22,6	16	10,1	8	5	9	5,7	69	43,4
Ženy	47	29,5	27	16,9	10	6,3	6	3,7	90	56,6
Celkem	83	52,2	43	27,1	18	11,3	15	9,4	159	100

Tab. č. 2: Zastoupení věkových kategorií

Graf č. 11: Věkové kategorie

Celkový počet respondentů byl z hlediska výzkumu rozdělen na IV. věkové kategorie. Věková kategorie **I.** týkající se respondentů v letech od 20 do 40 byla zastoupena v počtu 83, tedy 36 mužů a 47 žen, což prezentuje 52,2% respondentů. **II.** věková kategorie zahrnovala respondenty ve věku od 40 do 50 let, a to v počtu 43, tedy 16 mužů a 27 žen, což prezentuje 27,1% respondentů. **III.** věková kategorie zahrnuje respondenty od 50 do 60 let v počtu 18 osob, tedy 8 mužů a 10 žen, což prezentuje 11,3% respondentů. **IV.** věková kategorie se týká osob od 60 do 75 let, a to v počtu 15, tedy 9 mužů a 6 žen, což prezentuje 9,4% respondentů. Z grafu č. 11 vyplývá, že nejvyšší zastoupení z celkového počtu respondentů měla věková kategorie od 20 do 40 let a naopak nejmenší zastoupení mezi zúčastněnými respondenty měla věková kategorie od 60 do 75 let.

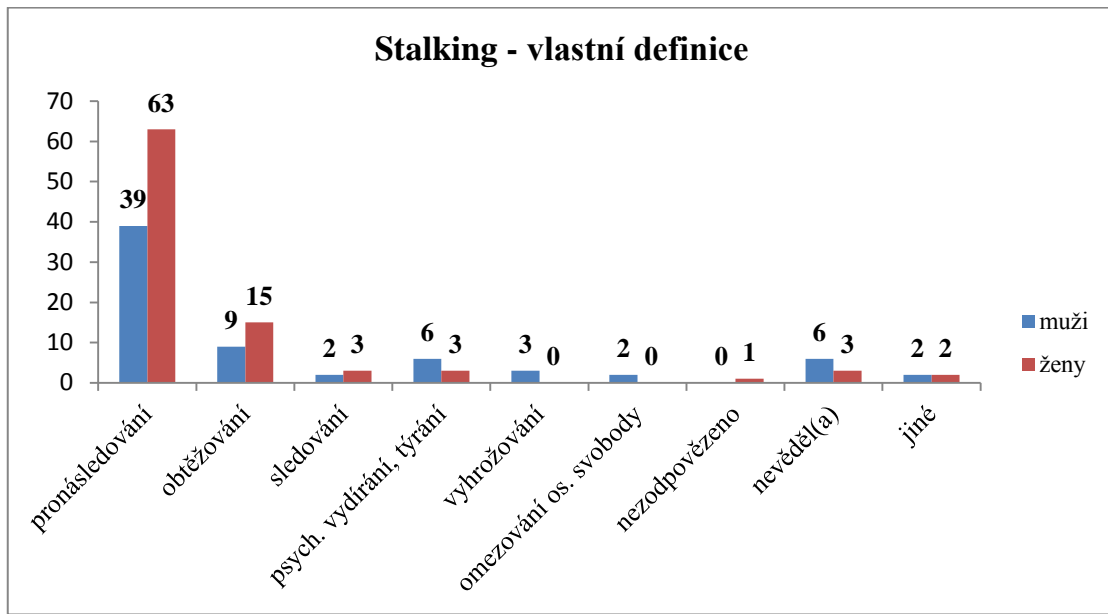

Graf č. 12: Nejvyšší dosažené vzdělání

Z celkového počtu 159 respondentů, kteří se účastnili výzkumu a odpověděli na dotazník, má základní vzdělání 6 respondentů (3,8%), vyučeno je 24 respondentů (15%), středoškolské vzdělání má 85 respondentů (53,5%), a vysokoškolské vzdělání má 44 respondentů (27,7%).

Otázka č. 1: Definujte vlastními slovy pojem stalking.

Takto položená otázka byla záměrně pokládána jako otevřená a dotazovaní respondenti měli na tuto reagovat vlastními slovy, resp. z vlastního pohledu a zkušenosti napsat, co je podle jejich názoru pojem stalking a co si pod tímto pojmem představují.

Graf č. 13: Stalking – vlastní definice

V kategorii mužů 39 respondentů (56,6 %) definovalo stalking jako pronásledování, 9 respondentů (13%) jako obtěžování, 2 respondenti (2,9%) jako sledování, 6 respondentů (8,7%) jako psychické vydíráni - týráni, 3 respondenti (4,3%) jako vyhrožování, 2 respondenti (2,9%) jako omezování osobní svobody, 6 respondentů (8,7%) definovat stalking nevědělo a 2 respondenti (2,9%) buď danou otázku plně nepochopili nebo svoji odpověď znevažili laxním přístupem, když konstatovali, že z jejich hlediska se jedná spíše o buzeraci nebo o velkou hloupost.

V kategorii žen 63 respondentky (70%) definovaly stalking jako pronásledování, 15 respondentek (16,7%) jako obtěžování, 3 respondentky (3,3%) jako sledování, 3 respondentky (3,3 %) jako psychické vydíráni a týráni, 1 respondentka (1,1%) vůbec neodpověděla, 3 respondentky (3,3 %) nevěděly jak stalking definovat, a 2 respondentky (2,3%) jako psychickou poruchu, popř. nevhodné chování.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
pronásledování	56	35,2	29	18,2	9	5,6	8	5	102	64,2
obtěžování	12	7,5	7	4,4	4	2,5	1	0,6	24	15,1
sledování	4	2,5	1	0,6	0	0	0	0	5	3,1
psych. vydírání, týrání	6	3,7	0	0	3	1,8	0	0	9	5,6
vyhrožování	0	0	1	0,6	0	0	2	1,2	3	1,9
omezování os. svobody	0	0	1	0,6	0	0	1	0,6	2	1,2
nezodpovězeno	1	0,6	0	0	0	0	0	0	1	0,6
Nevěděl (a)	3	1,8	2	1,2	1	0,6	3	1,8	9	5,7
jiné	2	1,2	1	0,6	1	0,6	0	0	4	2,6

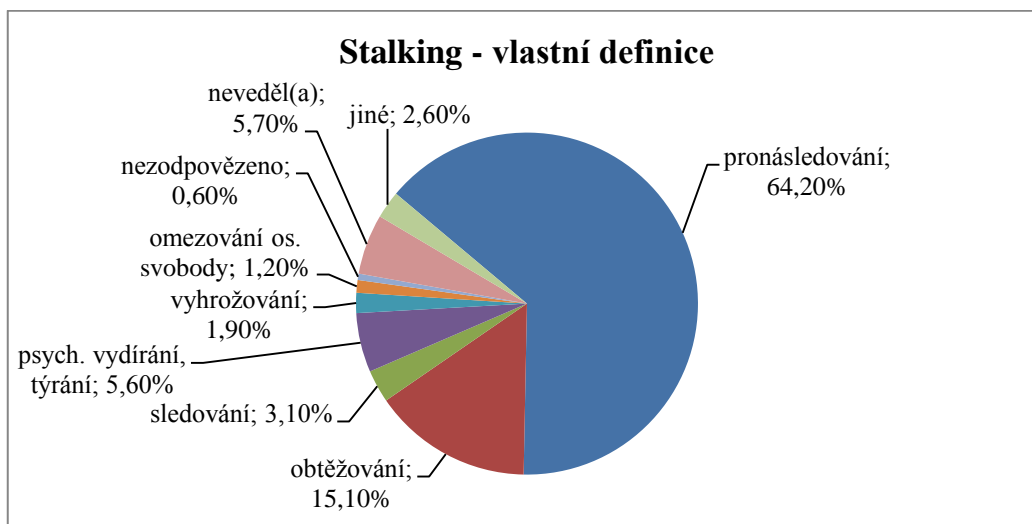
Tab. č. 3: Stalking – vlastní definice

Ve věkové kategorii 20-40 let 56 respondentů (35,2%) uvedlo, že se jedná o pronásledování, 12 respondentů (7,5%) o obtěžování, 4 respondenti (2,5%) o sledování, 6 respondentů (3,7%) o psychické vydírání, týrání, 1 respondent (0,6%) na otázku neodpověděl, 3 respondenti (1,8%) nevěděli a 2 respondenti (1,2%) uvedli jinou definici.

Ve věkové kategorii 40-50 let 29 respondentů (18,2%) uvedlo, že se jedná o pronásledování, 7 respondentů (4,4%) o obtěžování, 1 respondent (0,6%) o sledování, 1 respondent (0,6%) o vyhrožování, 1 respondent (0,6%) o omezování osobní svobody, 2 respondenti (1,2%) nevěděli a 1 respondent (0,6%) uvedl jinou definici.

Ve věkové kategorii 50-60 let 9 respondentů (5,6%) uvedlo, že se jedná o pronásledování, 4 respondenti (2,5%) o obtěžování, 3 respondenti (1,8%) o psychické vydírání a týrání, 1 respondent (0,6%) nevěděl a 1 respondent (0,6%) uvedl jinou definici.

Ve věkové kategorii 60-75 let 8 respondentů (5%) uvedlo, že se jedná o pronásledování, 1 respondent (0,6%) o obtěžování, 2 respondenti (1,2%) o vyhrožování, 1 respondent (0,6%) o omezování osobní svobody a 3 respondenti (1,8%) nevěděli.

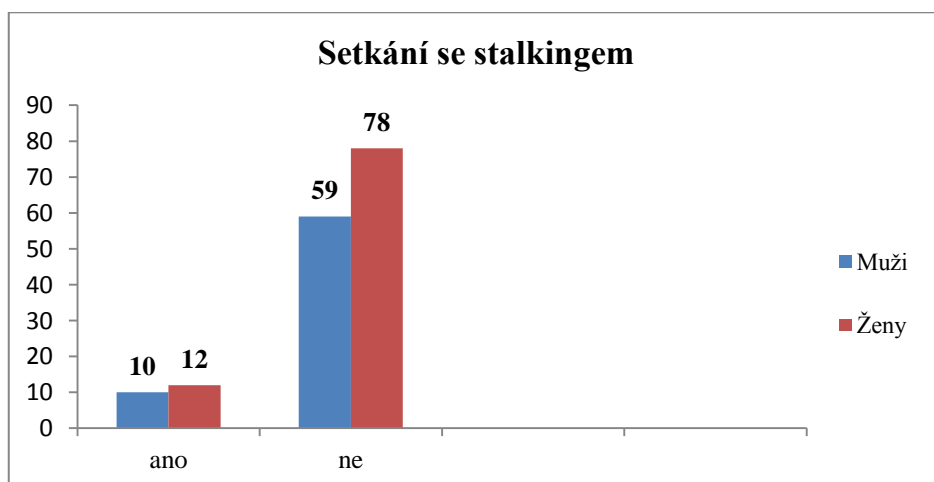

Graf č. 14: Stalking – vlastní definice

V kategorii mužů i žen nejvíce respondentů v počtu 102 (64,2%) definovalo stalking jako pronásledování, 24 respondentů (15,1%) jako obtěžování, 9 respondentů (5,6%) jako psychické vydírání, týrání, 3 respondenti (1,9%) jako vyhrožování, 5 respondentů (3,1%) jako sledování a 2 respondenti (1,2%) jako omezování osobní svobody, 1 respondent (0,6%) neodpověděl, 9 respondentů (5,7%) nevědělo a 4 respondenti (2,6%) uvedli jinou definici.

Otázka č. 2: Setkal (a) jste se již osobně s problematikou stalkingu (nebezpečné pronásledování)?

Cílem této otázky mělo být zadokumentování vlastní zkušenosti respondentů se stalkingem. Tato otázka byla záměrně volena jako uzavřená, aby měli respondenti možnost vybrat si pouze ze dvou odpovědí.

Graf č. 15: Setkání se stalkingem

V kategorii mužů 10 respondentů (14,5 %) uvedlo, že osobně se s problematikou stalkingu již setkala, a 59 respondentů (85,5%), že se s touto problematikou osobně nesetkali.

V kategorii žen 12 respondentek (13,3%) se osobně s problematikou stalkingu setkala a 78 respondentek (86,7 %) se s touto problematikou osobně nesetkala.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
ano	13	8,2	5	3,2	4	2,5	0	0	22	13,9
ne	70	44	38	23,9	14	8,8	15	9,4	137	86,1

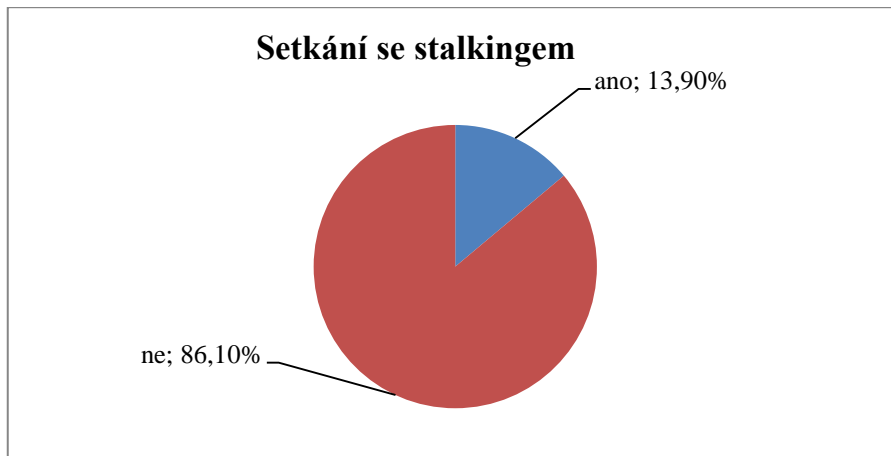
Tabulka č. 4: Setkání se stalkingem

Ve věkové kategorii 20-40 let 13 respondentů (8,2%) se osobně s problematikou stalkingu setkala, záporně se vyjádřilo 70 (44%) respondentů.

Ve věkové kategorii 40 -50 let 5 respondentů (3,2%) se s problematikou stalkingu setkala a 38 respondentů (23,9%) se s problematikou stalkingu neseťkala.

Ve věkové kategorii 50-60 let 4 respondenti (2,5%) se setkali se stalkingem a 14 respondentů (8,8%) se s problematikou stalkingu neseťkala.

Ve věkové kategorii 60-75 let se kladně o setkání se stalkingem nevyjádřil žádný respondent a záporně se vyjádřilo 15 respondentů (9,4%).

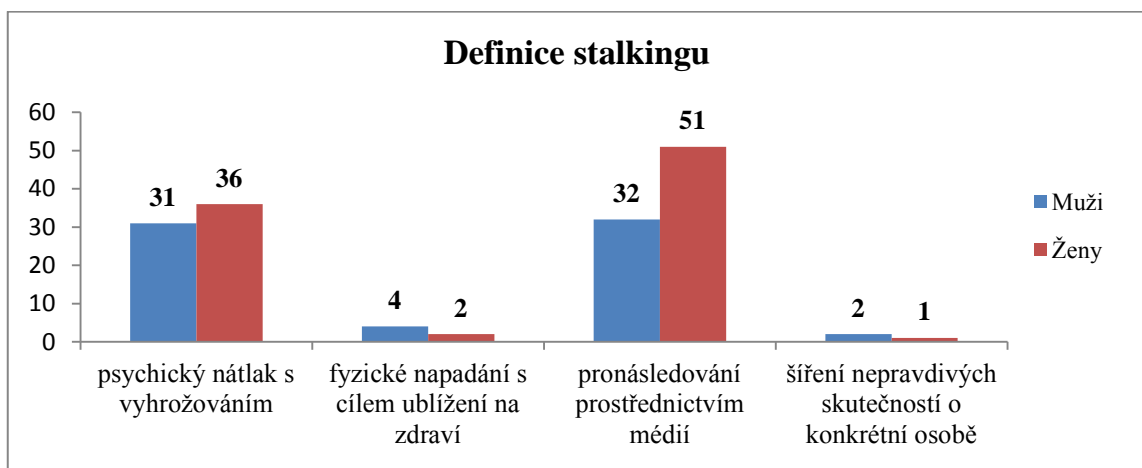

Graf č. 16: Setkání se stalkingem

V kategorii mužů i žen 22 respondenti (13,9%) se osobně s problematikou stalkingu již setkali a zbývajících 137 respondentů (86,1%) se se stalkingem neseťkala.

Otázka č. 3: Co je dle Vašeho názoru možno definovat jako stalking?

U této otázky měli respondenti možnost výběru ze 4 čtyř různých odpovědí, kdy měli ze svého pohledu a na základě svých osobních zkušeností definovat stalking .

Graf č. 17: Definice stalkingu

V kategorii mužů 31 respondent (45%) definoval stalking jako psychický nátlak s vyhrožováním, popř. vydíráním, 4 respondenti (5,8%) jako fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví, 32 respondenti (46,4%) jako pronásledování prostřednictvím médií (facebook, email), 2 respondenti (2,8%) jako šíření nepravdivých skutečností o konkrétní osobě.

V kategorii žen 36 respondentek (40%) definovalo stalking jako psychický nátlak s vyhrožováním, 2 respondentky (2,2%) jako fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví, 51 respondentka (56,7%) jako pronásledování prostřednictvím médií (facebook, email), 1 respondentka (1,1%) jako šíření nepravdivých skutečností o konkrétní osobě.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
psychický nátlak s vyhrožováním	33	20,7	13	8,2	14	8,8	7	4,4	67	42,1
fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví	1	0,6	2	1,3	0	0	3	1,9	6	3,8
pronásledování prostřednictvím médií	48	30,2	28	17,6	3	1,9	4	2,5	83	52,2
šíření nepravdivých skutečností o konkrétní osobě	1	0,6	0	0	1	0,6	1	0,6	3	1,9

Tab. č. 5: Definice stalkingu

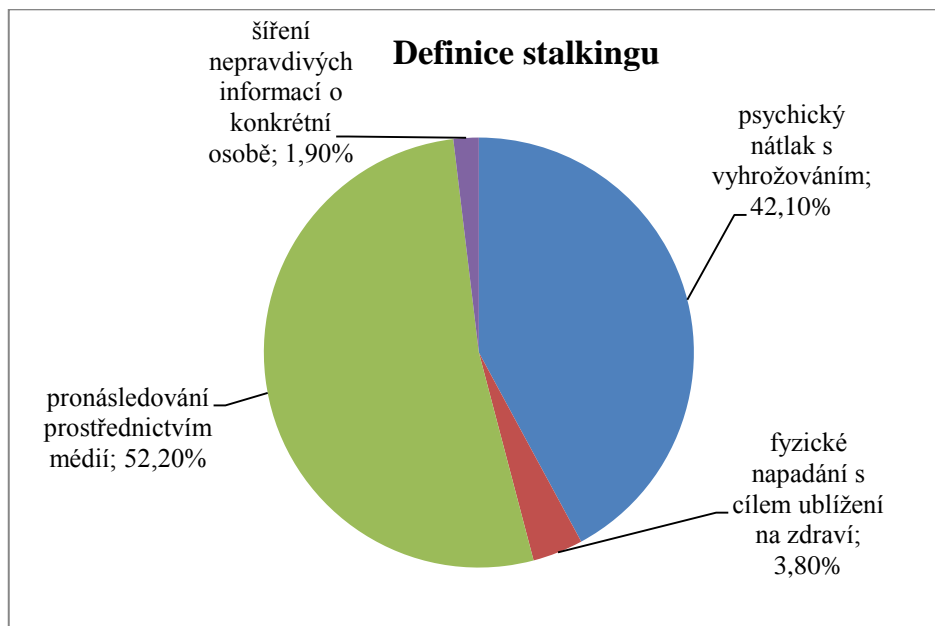
Ve věkové kategorii 20-40 let 33 respondenti (20,7%) by stalking definovali jako psychický nátlak s vyhrožováním, jako fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví definoval 1 respondent (0,6%), 48 respondentů (30,2%) definovalo stalking jako pronásledování prostřednictvím médií a 1 respondent (0,6%) jako šíření nepravdivých skutečností.

Ve věkové kategorii 40-50 let 13 respondentů (8,2%) stalking definovalo jako psychický nátlak s vyhrožováním, jako fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví definovali 2 respondenti (1,3%), nejvíce respondentů v počtu 28 (17,6%) definovalo stalking je pronásledování prostřednictvím médií. Šíření nepravdivých skutečností o konkrétní osobě jako definici stalkingu v této věkové kategorii nevedl žádný respondent.

Ve věkové kategorii 50-60 let 14 respondentů (8,8%) uvedlo, že stalking vnímají jako psychický nátlak s vyhrožováním, jako fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví v této věkové kategorii nevnímá žádný respondent, 3 respondenti (1,9%) vnímají stalking jako pronásledování prostřednictvím médií a 1 respondent (0,6%) jako šíření nepravdivých informací o konkrétní osobě.

Ve věkové kategorii 60-75 let 7 respondentů (4,4%) chápe stalking jako psychický nátlak s vyhrožováním, 3 respondenti (1,9%) jako fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví, 4

respondenti (2,5%) jako pronásledování prostřednictvím médií a 1 respondent (0,6%) jako šíření nepravdivých skutečností o konkrétní osobě.

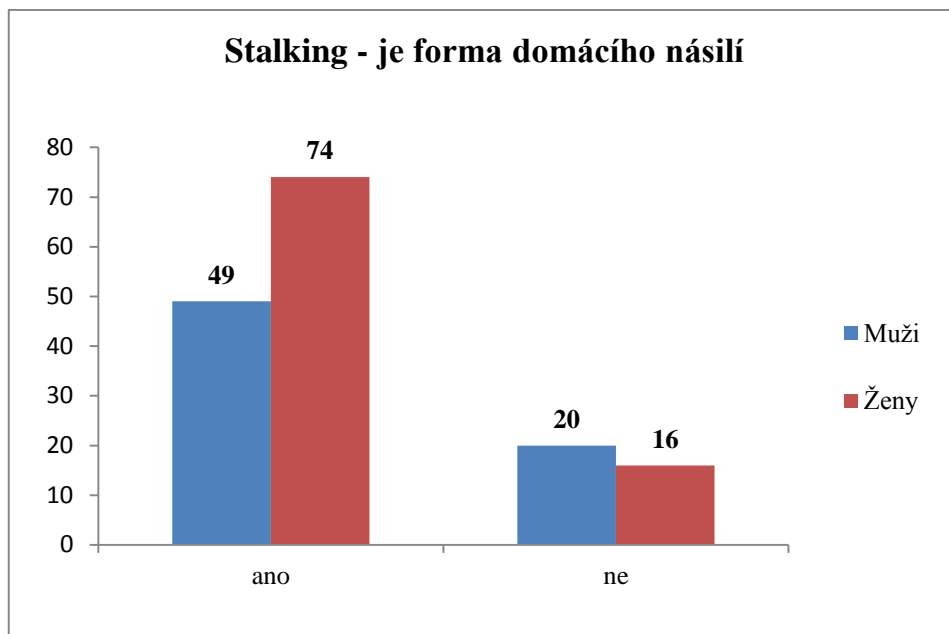

Graf č. 18: Definice stalkingu

V odpovědích na tuto otázku nejvíce respondentů v počtu 83 (52,2%) definuje stalking jako pronásledování prostřednictvím médií, druhou nejčastější odpovědí byl psychický nátlak s vyhrožováním, což uvedlo 67 respondentů (42,1%), fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví uvedlo 6 respondentů (3,8%) a šíření nepravdivých informací o konkrétní osobě uvedli 3 respondenti (1,9%).

Otázka č. 4: Souhlasíte s tím, že stalking je jednou z forem domácího násilí?

Na tuto uzavřenou otázku měli respondenti odpovědět, zda se domnívají, že stalking je jednou z forem domácího násilí.

Graf č. 19: Stalking – je forma domácího násilí

V kategorii mužů uvedlo 49 respondentů (71%), že stalking je dle jejich názoru jednou z forem domácího násilí a 20 respondentů (29%), že stalking není jednou z forem domácího násilí.

V kategorii žen 74 respondentky (82,2%) odpověděly kladně, že stalking je jednou z forem domácího násilí, a 16 respondentek (17,8%) odpovědělo záporně, tj. že stalking není jednou z forem domácího násilí.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
ano	64	40,2	33	20,7	13	8,2	13	8,2	123	77,4
ne	19	12	10	6,3	5	3,1	2	1,2	36	22,6

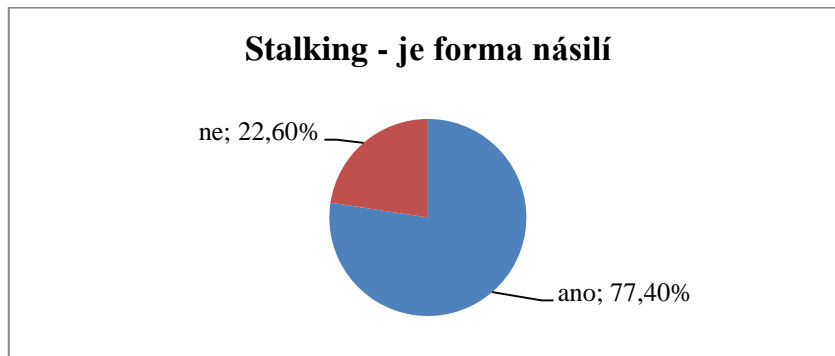
Tab. č. 6: Stalking – je forma domácího násilí

Ve věkové kategorii 20-40 let 64 respondenti (40,2%) odpověděli, že stalking je dle jejich názoru jednou z forem domácího násilí a 19 respondentů (12%), že stalking není jednou z forem domácího násilí.

Ve věkové kategorii 40-50 let 33 respondenti (20,7%) vnímají stalking, jako jednu z forem domácího násilí a 10 respondentů (6,3%) nevnímá stalking, jako jednu z forem domácího násilí.

Ve věkové kategorii 50-60 let 13 respondentů (8,2%) chápe stalking, jako jednu z forem domácího násilí a 5 respondentů (3,1%) stalking nechápe, jako jednu z forem domácího násilí.

Ve věkové kategorii 60-75 let 13 respondentů (8,2%) uvedlo, že stalking je jednou z forem domácího násilí a 2 respondenti (1,2%) se vyjádřili, že stalking není jednou z forem domácího násilí.

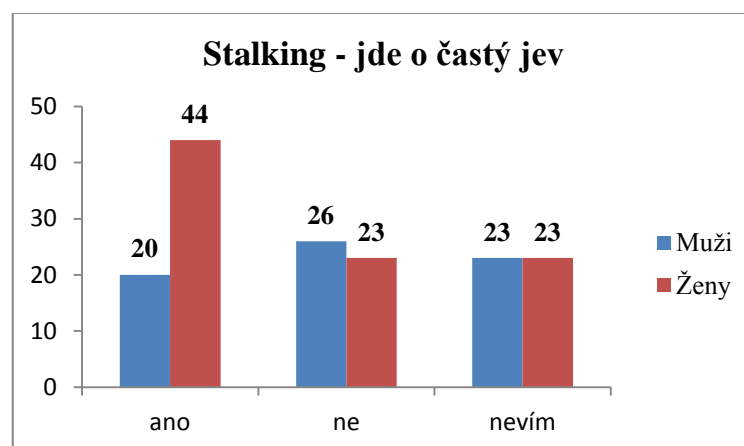

Graf č. 20: Stalking je forma domácího násilí

Na tuto otázku nejvíce respondentů v počtu 123 (77,4%) uvedlo, že stalking je jednou z forem domácího násilí, a 36 respondentů (22,6%) uvedlo, že stalking není jednou z forem domácího násilí.

Otázka č. 5: Domníváte se, že se jedná o častý jev?

V odpovědi na tuto otázku se měli respondenti vyjádřit, zda se stalking ve Zlínském kraji často vyskytuje.

Graf. č. 21: Stalking – jde o častý jev

V kategorii mužů 20 respondentů (29%) uvedlo, že se stalking ve Zlínském kraji často vyskytuje a 26 respondentů (37,7%) odpovědělo, že se stalking ve Zlínském kraji často nevyskytuje záporně, a 23 respondenti (33,3%) uvedli, že neví.

V kategorii žen 44 respondentky (48,9%) odpověděly, že stalking je častým jevem, 23 respondentky (25,5%) uvedly, že neví a 23 respondentky (25,6%) odpověděly, že stalking není častým jevem.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
ano	38	23,9	12	7,5	7	4,4	7	4,4	64	40,2
ne	26	16,5	10	6,2	6	3,8	7	4,4	49	30,8
nevím	30	18,9	10	6,2	5	3,1	1	0,6	46	29

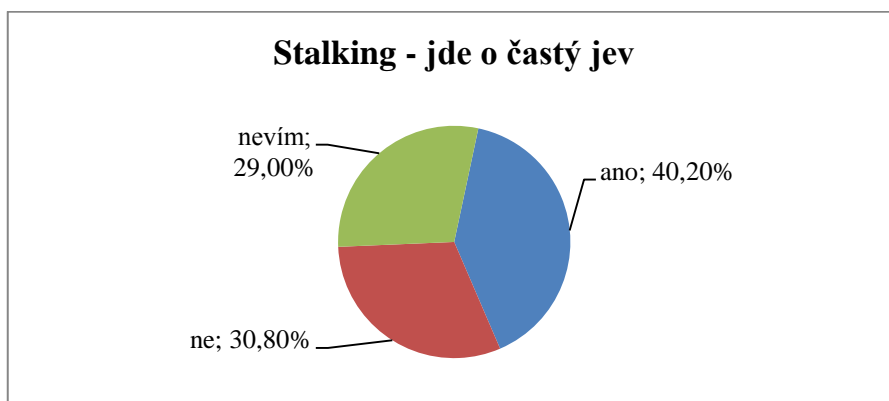
Tab. č. 7: Stalking - jde o častý jev

Ve věkové kategorii 20-40 let 38 respondentů (23,9%) uvedlo, že se jedná o častý jev, ne uvedlo 26 respondentů (16,5%), 30 respondentů (18,9%) nevědělo.

Ve věkové kategorii 40-50 let 12 respondentů (7,5%) uvádí, že stalking je častým jevem, záporně se vyjádřilo 10 respondentů (6,2%), 10 respondentů (6,2%) nevědělo.

Ve věkové kategorii 50-60 let 7 (4,4%) respondentů odpovědělo na tuto otázku kladně, 6 respondentů (3,8%) odpovědělo záporně a 5 respondentů (3,1%) uvedlo, že neví.

Ve věkové kategorii 60-75 let 7 respondentů (4,4%) se domnívá, že stalking je častým jevem, 7 respondentů (4,4%) uvedlo, že ne, a 1 respondent (0,6%) nevěděl.

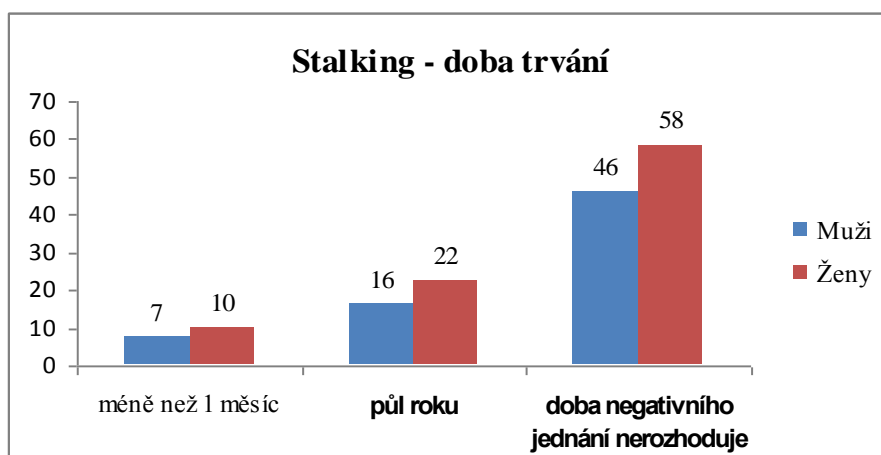

Graf č. 22: Stalking – jde o častý jev

Nejvíce respondentů v počtu 64 (40,2%) uvedlo, že stalking je častým jevem, méně početnější skupina v počtu 49 (30,8%) respondentů, že stalking není častým jevem a 46 respondentů (29%) nevědělo.

Otázka č. 6: Jak dlouho by stalking musel trvat, aby ho bylo možno považovat za trestný čin?

Na tuto otázku se měli respondenti vyjádřit svůj názor, jak dlouho by musel stalking trvat, aby ho bylo možno považovat za trestný čin. Jako možnost měli výběr ze tří odpovědí, a to méně než jeden měsíc, půl roku nebo doba jednání nerozhoduje.

Graf č. 23: Stalking - doba trvání

V kategorii mužů 46 (66,7%) respondentů uvedlo, že doba jednání nerozhoduje, dobu půl roku uvedlo 16 respondentů (23,1%), dobu méně než měsíc uvedlo 7 respondentů (10,2%).

V kategorii žen 58 respondentek (64,5%) uvedlo, že doba jednání nerozhoduje, 22 respondentky (24,4%) uvedly, že stalking by bylo možno považovat za trestný čin, pokud je doba jeho trvání půl roku, a 10 respondentek (11,1%) uvedlo, že stalking by bylo možno považovat za trestný čin, pokud je doba jeho trvání méně než 1 měsíc.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
méně než 1 měsíc	11	6,9	3	1,9	1	0,6	2	1,2	17	10,7
půl roku	18	11,3	13	8,2	4	2,5	3	1,9	38	23,9
doba negativního jednání nerozhoduje	55	34,6	26	16,3	13	8,2	10	6,2	104	65,4

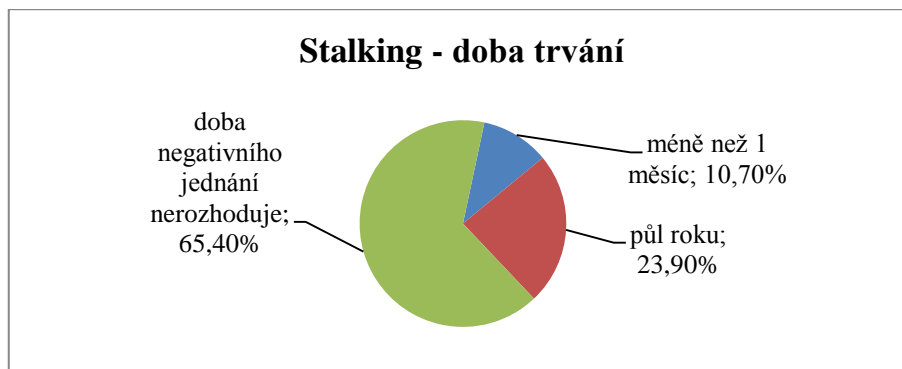
Tab. č. 8: Stalking – doba trvání

Ve věkové kategorii 20-40 let 11 respondentů (6,9%) uvedlo, že stalking musí trvat méně než 1 měsíc, aby ho bylo možné považovat za trestný čin, 18 respondentů (11,3%) uvedlo, že doba trvání musí být půl roku a 55 respondentů (34,6%) že doba jednání nerozhoduje.

Ve věkové kategorii 40-50 let 26 respondentů (16,3%) se domnívá, že doba jednání nerozhoduje, dobu půl roku uvedlo 13 respondentů (8,2%) a 3 respondenti (1,9%) dobu méně než půl roku.

Ve věkové kategorii 50-60 let 13 respondentů (8,2%) uvedlo, že doba jednání nerozhoduje, 4 respondenti (2,5%) uvedli, že je to doba půl roku a 1 respondent (0,6%) se domnívá, že postačuje doba méně než 1 měsíc.

Ve věkové kategorii 60-75 let 10 respondentů (6,2%) se přiklonilo k variantě, že doba jednání nerozhoduje, 3 respondenti (1,9%) pro dobu půl roku a 2 respondenti (1,2%) pro dobu méně než 1 měsíc.

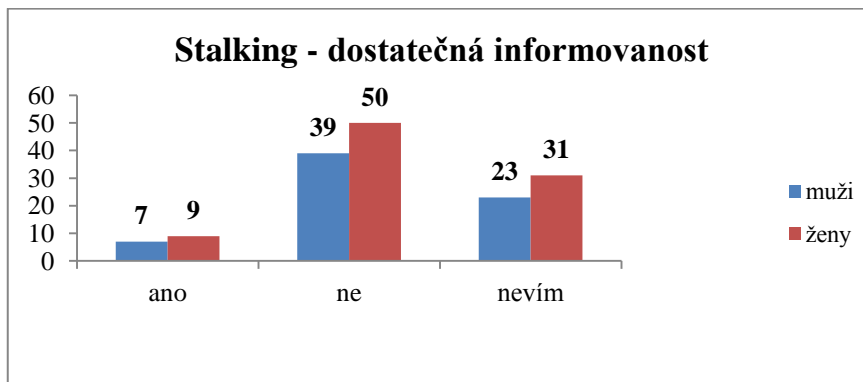

Graf č. 24: Stalking – doba trvání

Nejpočetnější odpovědí na tuto otázku byla odpověď, že doba jednání nerozhoduje, kterou uvedlo 104 z respondentů (65,4%), 38 respondentů (23,9%) uvedlo dobu půl roku a méně než 1 měsíc uvedlo 17 respondentů (10,7%).

Otázka č. 7: Je z Vašeho pohledu dnešní dospělá populace dostatečně informována o problematice stalkingu, a z jakých informací vycházíte?

Tato otázka je polootevřená, přičemž zde byly respondentům dány na výběr tři možnosti, kdy měl každý respondent odpovědět, zda dnešní dospělá populace je dostatečně informována o problematice stalkingu a pokud ano, pak z jakých zdrojů vychází.

Graf č. 25: Stalking – dostatečná informovanost

V kategorii mužů 39 respondentů (56,6%) uvedlo, že dnešní populace není dostatečně informována o problematice stalkingu, odpověď nevím uvedli 23 respondenti (33,3%), a ano uvedlo 7 respondentů (10,1%).

V kategorii žen dle 50 respondentek (55,5%) dnešní populace není dostatečně informována o problematice stalkingu, odpověď nevím uvedla v počtu 31 respondentka (34,5%) a 9 respondentek (10%) na položenou otázku odpovědělo ano, tedy že dnešní populace je z jejich pohledu dostatečně informována o problematice stalkingu.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
ano	7	4,4	5	3,1	3	1,9	1	0,6	16	10,1
ne	53	33,3	18	11,3	9	5,7	9	5,7	89	56
nevím	24	15,1	19	11,9	6	3,8	5	3,1	54	33,9

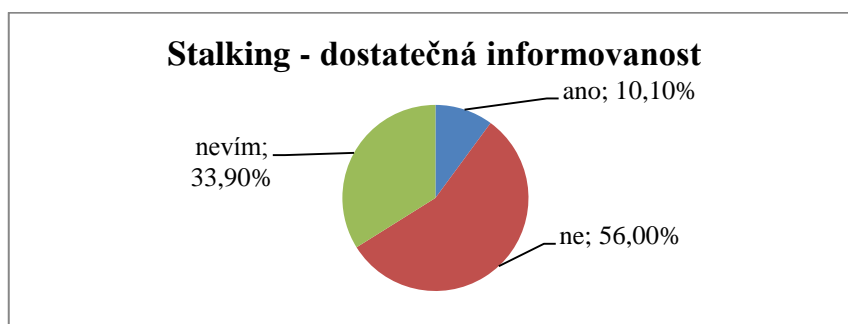
Tab. č. 9: Stalking – dostatečná informovanost

Ve věkové kategorii 20-40 let 7 respondentů (4,4 %) uvedlo odpověď ano, 53 respondenti (33,3%), což bylo nejvyšší procento dotazovaných, uvedlo, že dnešní populace o problematice stalkingu není dostatečně informována, na položenou otázku odpověděli nevím 24 respondenti (15,1%) a odpověď ano pak uvedlo 7 respondentů (4,4 %).

Ve věkové kategorii 40-50 let 19 respondentů (11,9%) na položenou otázku odpovědělo, že neví, 18 respondentů (11,3%) odpovědělo ne a odpověď ano uvedlo 5 respondentů (3,1%).

Ve věkové kategorii 50-60 let dle 9 respondentů (5,7%) dnešní populace není dostatečně informována o stalkingu, 6 respondentů (3,8%) neví a 3 respondenti (1,9%) jsou přesvědčeni, že informovanost o problematice stalkingu je dostatečná.

Ve věkové kategorii 60-75 let 9 respondentů (5,7%) není přesvědčeno o dostatečné informovanosti o stalkingu, 1 respondent (0,6%) uvedl odpověď ano a 5 respondentů (3,1%) neví.

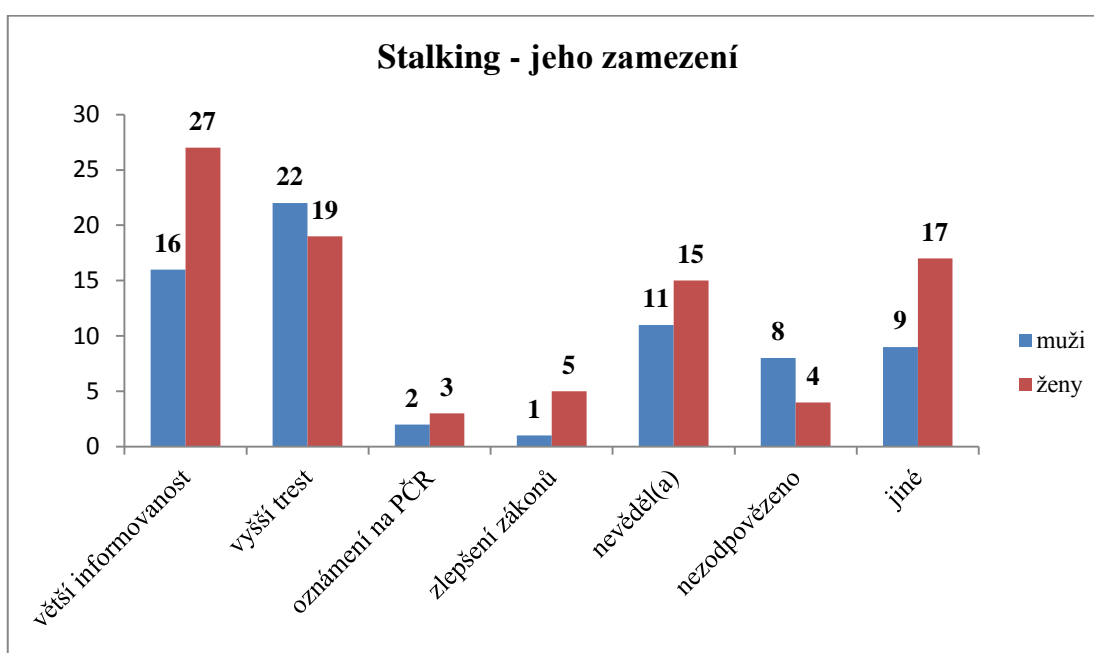

Graf č. 26: Stalking – dostatečná informovanost

V souhrnu je možné konstatovat, že respondenti v největším počtu 89 (56%) se shodli, že dnešní populace není dostatečně informována o problematice stalkingu, 54 respondenti (33,9%) uvedli odpověď, že neví, a dle 16 respondentů (10,1%) informovanost o problematice stalkingu je dostatečná.

Otázka č. 8: Co by podle Vás přispělo k zamezení stalkingu?

Tato otázka byla pojata jako otevřená, jednotliví respondenti se měli vlastními slovy vyjádřit, co by z jejich pohledu a zkušeností přispělo k zamezení stalkingu.

Graf č. 27: Stalking – jeho zamezení

V kategorii mužů 22 respondenti (31,9%) uvedli, že by k zamezení stalkingu přispělo ukládání vyšších trestů, 16 respondentů (23,1%), že větší informovanost, 11 respondentů (16%) nevědělo jakým způsobem by daný problém řešili, 9 respondentů (13%) nevedlo řešení, ale hledalo příčinu vzniku nebo že situace řešení nemá (jako např. špatná výchova, větší ochrana osobních údajů, nelze zamezit), 8 respondentů (11,6%) neodpovědělo vůbec, dle 2 respondentů (2,9%) by pomohlo oznámení na Policii ČR, 1 respondent (1,5%) uvedl, že k zamezení stalkingu by přispělo zlepšení zákonů.

V kategorii žen 27 respondentek (30%) uvedlo, že by k zamezení stalkingu přispěla větší informovanost, poté následovala varianta vyššího trestu 19 respondentek (21,1%), 17 respondentek (18,9%) nevedlo řešení, ale hledalo příčinu vzniku nebo že situace řešení nemá (špatná výchova, nelze zamezit, větší ochrana osobních údajů), 15 respondentek

(16,7%) nevědělo, jak by problém řešily, variantu zlepšení zákonů uvedlo 5 respondentek (5,5%), 4 respondentky (4,5%) na otázku neodpověděly a 3 respondentky (3,3%) uvedly, že by stalking oznámily na Policii ČR.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
větší informovanost	24	15,1	8	5	4	2,5	7	4,4	43	27
vyšší trest	18	11,3	11	7	5	3,1	7	4,4	41	25,8
oznámení na PČR	1	0,6	4	2,5	0	0	0	0	5	3,1
zlepšení zákonů	6	3,8	0	0	0	0	0	0	6	3,8
nevěděl(a)	10	6,4	8	5	4	2,5	4	2,5	26	16,4
nezodpovězeno	9	5,6	1	0,6	2	1,3	0	0	12	7,5
jiné	16	10,2	5	3,1	5	3,1	0	0	26	16,4

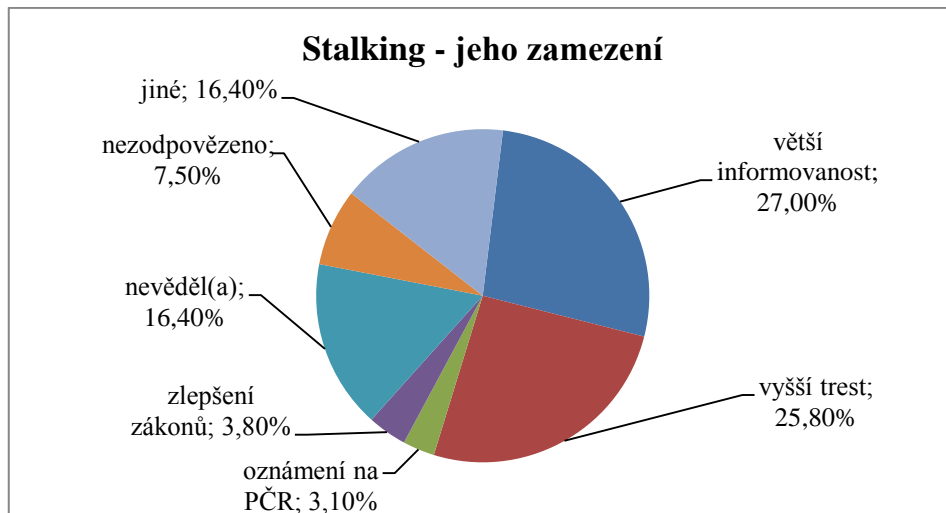
Tab. č. 10: Stalking – jeho zamezení

Ve věkové kategorii 20-40 let 24 respondenti (15,1%) uvedli, že k zamezení stalkingu by přispěla větší informovanost, 18 respondentů (11,3%) by požadovalo vyšší trest, 1 respondent (0,6%) by stalking oznámil na Policii ČR, 6 respondentů (3,8%) by požadovalo zlepšení zákonů, 10 respondentů (3,8%) nevědělo, 9 respondentů (5,6%) na otázku neodpovědělo a 16 respondentů (10,2%) uvedlo variantu jiné.

Ve věkové kategorii 40-50 let dle 8 respondentů (5%) by k zamezení stalkingu přispěla větší informovanost, dle 11 respondentů (7%) ukládání vyšších trestů, 4 respondenti (2,5%) by podali oznámení na Policii ČR, 8 respondentů (5%) nevědělo, 1 respondent (0,6%) na danou otázku neodpověděl a 5 respondentů (3,1%) uvedlo variantu jiné.

Ve věkové kategorii 50-60 let dle 4 respondentů (2,5%) by k zamezení stalkingu přispěla větší informovanost, dle 5 respondentů (3,1%) ukládání vyšších trestů, 4 respondenti (2,5%) nevěděli, 2 respondenti (1,3%) neodpověděli, 5 respondentů (3,1%) uvedlo variantu jiné.

Ve věkové kategorii 60-75 let 7 respondentů (4,4%) se domnívá, že by k zamezení stalkingu přispěla vyšší informovanost, 7 respondentů (4,4%) uvedlo ukládání vyšších trestů a 4 respondenti (2,5%) nevěděli, co by zamezilo stalkingu.

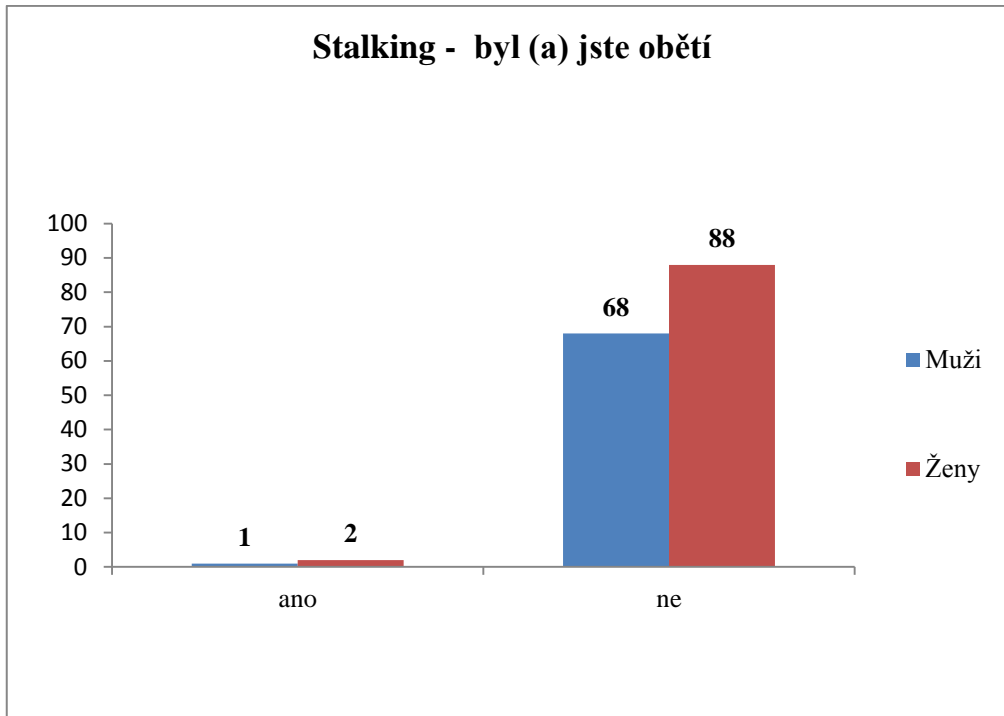

Graf č. 28: Stalking – jeho zamezení

V souladu s výše uvedeným lze dospět k závěru, že nejvíce respondentů v počtu 43 (27%) se domnívá, že k zamezení stalkingu by přispěla větší informovanost, variantu ukládání vyšších trestů preferuje 41 respondent (25,8%), co by zamezilo stalkingu nevědělo 26 respondentů (16,4%), variantu jiné uvedlo 26 respondentů (16,4%), neodpovědělo 12 respondentů (7,5%), zlepšení zákonů uvedlo 6 respondentů (3,8%) a oznámení na Policii ČR preferuje 5 respondentů (3,1%).

Otázka č. 9: Byl (a) jste osobně obětí stalkingu – formou domácího násilí?

Na tuto uzavřenou otázku měli respondenti odpovědět, zda se osobně stali obětí stalkingu.

Graf č. 29: Stalking – byl(a) jste obětí

V kategorii mužů dle 68 respondentů (98,5%) osobně se obětí stalkingu nestali, 1 respondent (1,5%) uvedl kladnou odpověď.

V kategorii žen dle 88 respondentek (97,8%) osobně se obětí stalkingu nestaly, pouze 2 respondentky (2,2%) uvedly, že se osobně staly obětí stalkingu.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
ano	1	0,6	2	1,2	0	0	0	0	3	1,9
ne	83	52,2	40	25,1	18	11,3%	15	9,4	156	98,1

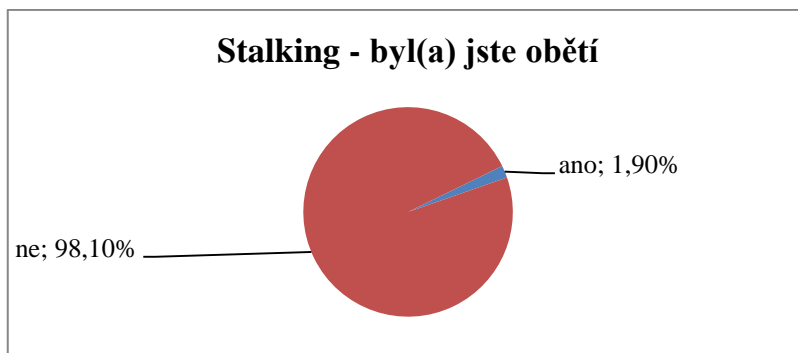
Tab. č. 11: Stalking – byl (a) jste obětí

Ve věkové kategorii 20-40 let 83 respondenti (52,2%) odpověděli na položenou otázku záporně, kladně odpověděl 1 respondent (0,6%).

Ve věkové kategorii 40-50 let 2 respondenti (1,2%) se osobně stali obětí stalkingu a 40 respondentů (25,1%) se nestalo obětí stalkingu.

Ve věkové kategorii 50-60 let dle 18 respondentů (11,3%) se nikdo nestal obětí stalkingu, kladně na položenou otázku neodpověděl nikdo.

Ve věkové kategorii 60-75 let 15 respondentů (9,4%) na položenou otázku odpovědělo ne, ano neodpověděl žádný respondent.

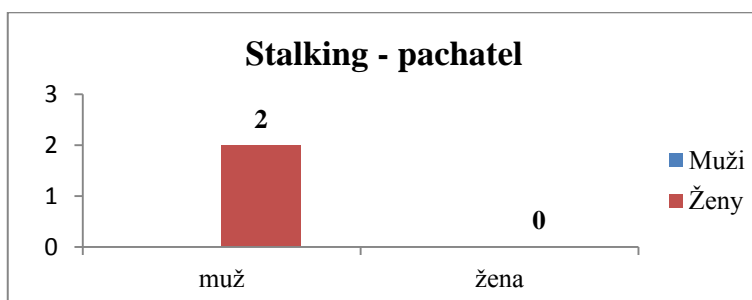

Graf č. 30: Stalking – byl (a) jste obětí

Celkem respondenti v počtu 156 (98,1%) odpověděli, že se osobně nestali obětí stalkingu, a 3 respondenti (1,9%) uvedli, že se stali obětí stalkingu.

Otázka č. 10: Kdo byl pachatelem stalkingu?

Na tuto uzavřenou otázku měli respondenti odpovědět, že v případě, kdy se stali obětí stalkingu, kdo byl pachatelem.

Graf č. 31: Stalking – pachatel

Na tuto otázku v kategorii mužů 69 respondentů (100%) neodpovědělo.

Naopak tomu bylo v kategorii žen, v které 2 respondentky (2,2%) uvedly, že pachatelem stalkingu byl muž.

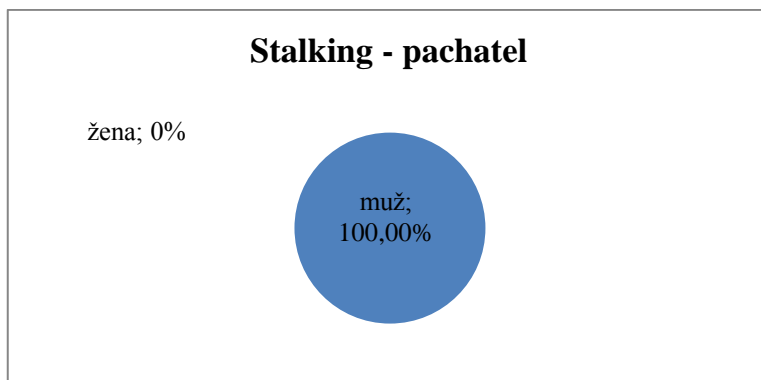
Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
muž	1	50	1	50	0	0	0	0	2	100
žena	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Tab. č. 12: Stalking – pachatel

Ve věkové kategorii 20-40 let 1 respondentka uvedla, že pachatelem stalkingu byl muž.

Věková kategorie 40-50 let rovněž 1 respondentka uvedla muže, jako pachatele stalkingu.

V ostatních věkových kategoriích na tuto otázku nikdo neodpověděl.

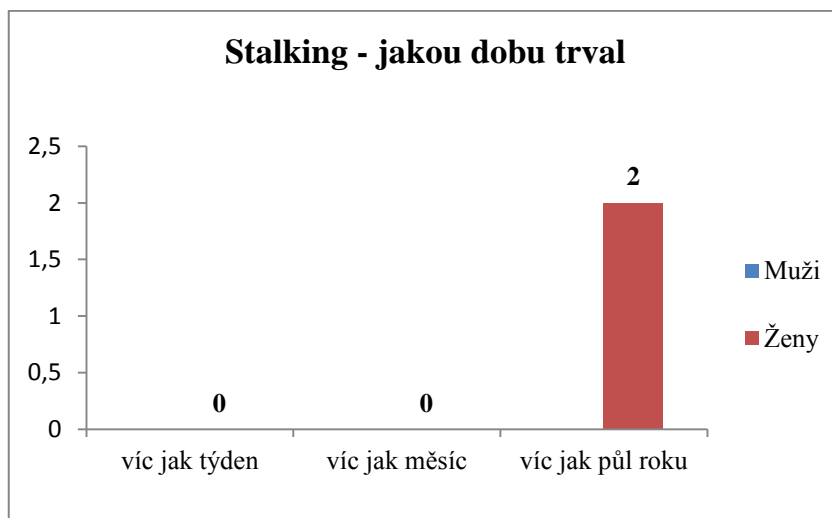

Graf č. 32: Stalking – pachatel

Závěrem k této otázce je možno konstatovat, že pachatelem stalkingu byl vždy muž (100%).

Otázka č. 11: Po jakou dobu trval stalking?

Tato uzavřená otázka měla zadokumentovat, jak dlouhou dobu fakticky stalking trval.

Graf č. 33: Stalking – jakou dobu trval

Z kategorie mužů z 69 respondentů (100 %) na tuto otázku neodpověděl nikdo.

Z kategorie žen na tuto otázku 2 respondentky (2,2%) uvedly, že stalking trval více jak půl roku.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
víc jak týden	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
víc jak měsíc	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
víc jak půl roku	1	50	1	50	0	0	0	0	2	100

Tab. č. 13: Stalking – jakou dobu trval

1 respondent (50%) z věkové kategorie 20-40 let uvedl, že stalking trval víc jak půl roku.

1 respondent (50%) z věkové kategorie 40-50 let uvedl, že stalking rovněž trval víc jak půl roku.

Z ostatních věkových kategorií na tuto otázku nikdo neodpověděl.

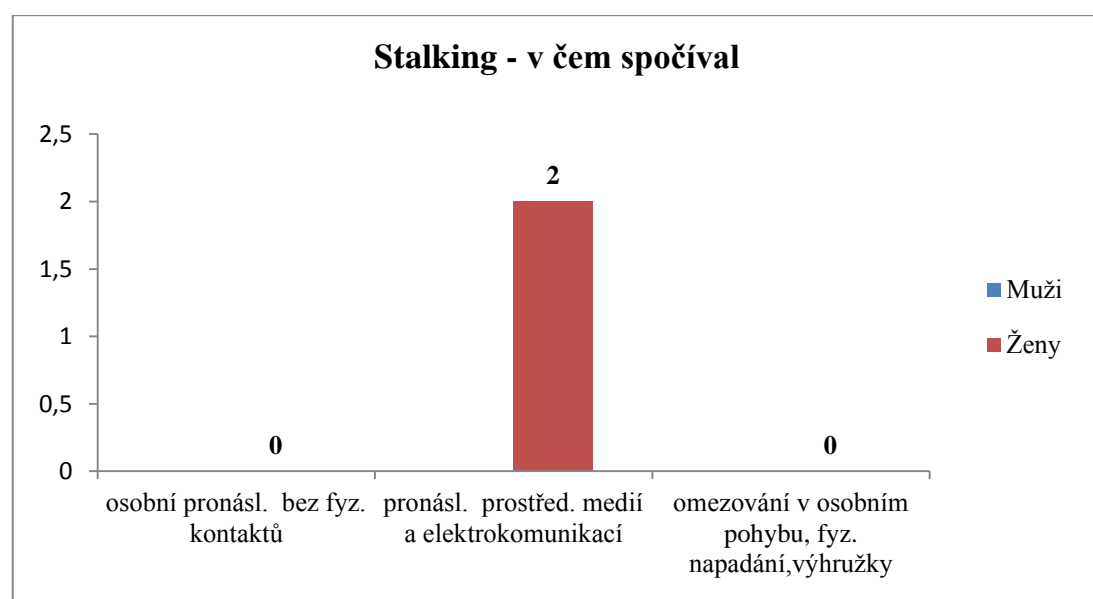

Graf č. 34: Stalking – jakou dobu trval

Na tuto položenou otázku odpověděli pouze 2 respondenti (100%), kteří odpověděli, že stalking trval víc jak půl roku.

Otázka č. 12: V čem stalking prakticky spočíval?

Na tuto uzavřenou otázku měli respondenti na výběr ze tří odpovědí, a to osobní pronásledování bez fyzických kontaktů, pronásledování prostřednictvím médií a elektrokomunikací nebo omezování v osobním pohybu, fyzické napadání či výhrůžky.

Graf č. 35: Stalking – v čem spočíval

Na tuto otázku v kategorii mužů v počtu 69 respondentů (100%) neodpověděl nikdo.

V kategorii žen 2 respondentky (2,2%) uvedly, že stalking spočíval v jejich pronásledování prostřednictvím médií a elektronické komunikace.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
osobní pronásledování bez fyzických kontaktů	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pronásledování prostřed. médií a elektrokomunikací	1	50	1	50	0	0	0	0	2	100
omezování v osobním pohybu, fyzické napadání	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Tab. č. 14: Stalking – v čem spočíval

Ve věkové kategorii 20-40 let 1 respondentka (50%) uvedla, že stalking spočíval v pronásledování prostřednictvím médií a elektronické komunikace.

Ve věkové kategorii 40-50 let rovněž 1 respondentka (50%) odpověděla, že stalking spočíval v pronásledování prostřednictvím médií a elektronické komunikace.

V ostatních věkových kategoriích na tuto položenou otázku další respondenti neodpověděli.

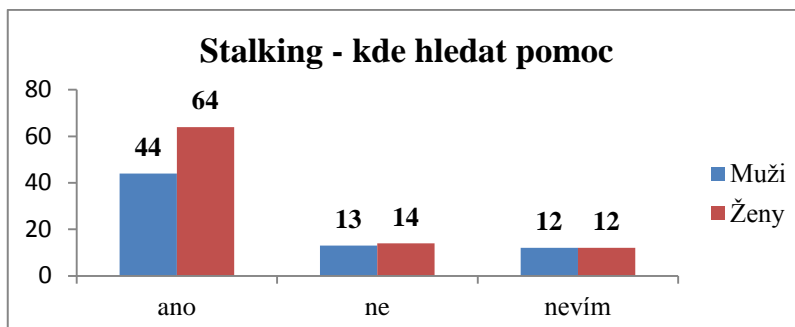

Graf č. 36: Stalking – v čem spočíval

Závěrem lze konstatovat, že 2 respondentky (100%) k dané otázce odpověděly, že stalking spočíval pronásledováním prostřednictvím médií a elektronické komunikace.

Otázka č. 13: Víte, kam se v případě stalkingu obrátit o pomoc?

Na tuto otázku měli respondenti odpovědět, zda vědí, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc.

Graf č. 37: Stalking - kde hledat pomoc

V kategorii mužů v počtu 44 respondenti (63,8%) uvedli, že ví, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc (většinou to byla Policie České republiky), 13 respondentů (18,8%) odpovědělo záporně a 12 respondentů (17,4%) že neví, kam se obrátit o pomoc.

V kategorii žen 64 respondentky (71,1%) odpověděly, že ví, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc, 14 respondentek (15,6%) odpovědělo záporně a 12 respondentek (13,3%), že neví, kam se obrátit o pomoc.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
ano	52	32,7	35	22	12	7,5	9	5,7	108	67,9
ne	16	10,1	4	2,5	5	3,1	2	1,2	27	17
nevím	14	8,8	7	4,5	1	0,6	2	1,2	24	15,1

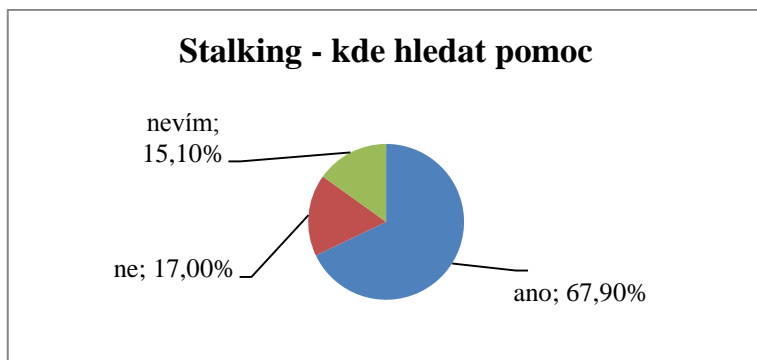
Tab. č. 15: Stalking – kde hledat pomoc

Ve věkové kategorii 20-40 let 52 respondenti (32,7%) ví, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc, 16 respondentů (10,1%) odpovědělo záporně a 14 respondentů (8,8%) neví.

Ve věkové kategorii 40-50 let 35 respondentů (22,0 %) ví, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc, 4 respondenti (2,5%) odpověděli záporně a 7 respondentů (4,5%) neví.

Ve věkové kategorii 50-60 let 12 respondentů (7,5%) ví, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc, 5 respondentů (3,1%) odpovědělo záporně a 1 respondent (0,6%) neví.

Ve věkové kategorii 60-75 let 9 respondentů (5,7%) ví, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc, 2 respondenti (1,2%) odpověděli záporně a 2 respondenti (1,2%) neví.

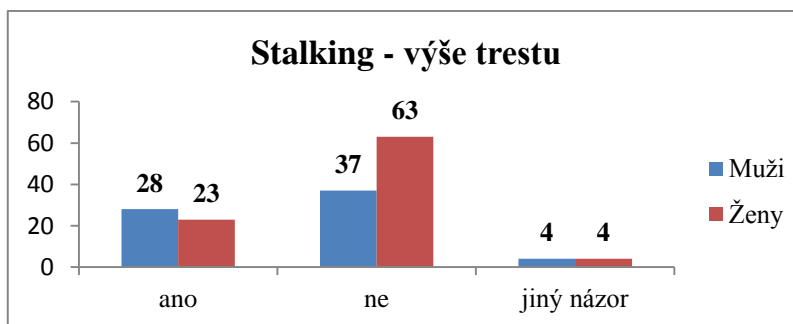

Graf č. 38: Stalking – kde hledat pomoc

Na tuto položenou otázku nejvíce respondentů v počtu 108 (67,9%) odpovědělo, že ví, kam se v případě zjištění stalkingu obrátit o pomoc, 27 respondentů (17%) uvedlo ne a 24 respondenti (15,1%) neví.

Otázka č. 14: Domníváte se, že zákonem stanovená výše možného uložení trestu odnětí svobody až na 1 rok za pronásledování oběti je dostatečná?

K této otázce se měli respondenti vyjádřit, zda zákonem stanovená výše možného uložení trestu odnětí svobody až na 1 rok za stalking je dostačující či nikoli. Měli na výběr ze tří odpovědí, a to buď ano, ne, nebo sdělit svůj názor.

Graf č. 39: Stalking – výše trestu

V kategorii mužů dle 37 respondentů (53,6%) je výše zákonem stanoveného trestu za prokázání stalkingu nedostatečná, 28 respondentů (40,6 %) souhlasí s výši zákonem stanoveného trestu a 4 respondenti (5,8%) uvedli jiný názor, a to že výše trestu by měla záviset na formě a intenzitě stalkingu.

V kategorii žen 63 respondentky (70%) nesouhlasí s výši zákonem stanoveného trestu za prokázání stalkingu, 23 respondentky (25,6%) souhlasí s výši zákonem stanoveného trestu

a 4 respondentky (4,4%) uvedly jiný názor, a to že výše trestu by měla záviset na formě a intenzitě stalkingu.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
ano	23	14,5	19	11,9	6	3,8	3	1,9	51	32,1
ne	55	34,6	23	14,5	12	7,5	10	6,3	100	62,9
jiný názor	3	1,9	4	2,5	0	0	1	0,6	8	5

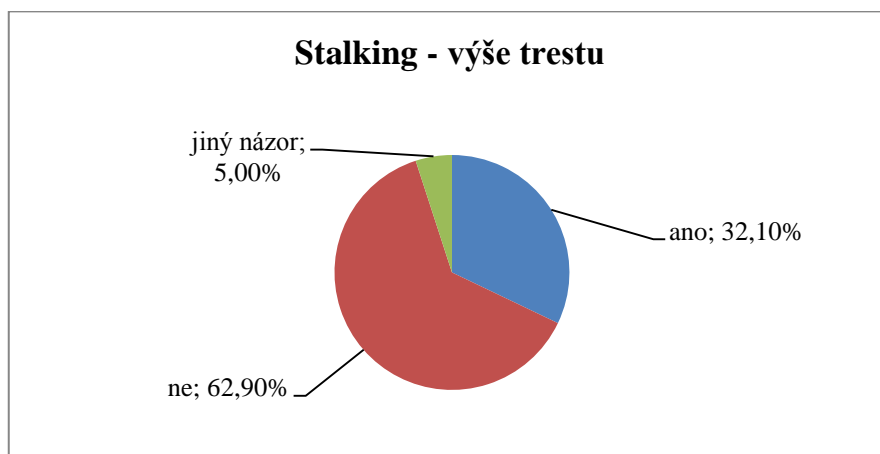
Tab. č. 16: Stalking – výše trestu

Ve věkové kategorii 20-40 let 55 respondentů (34,6%) zastává názor, že zákonem stanovená výše možného uložení trestu za prokázání stalkingu je nedostatečná, 23 respondenti (14,5%), že stanovená výše trestu za prokázání stalkingu je dostatečná a 3 respondenti (1,9%) uvedli jiný názor, a to že výše trestu by měla záviset na formě a intenzitě stalkingu.

Ve věkové kategorii 40-50 let 23 respondenti (14,5%) nesouhlasí s výší možného uložení trestu za prokázání stalkingu, 19 respondentů (11,9%) souhlasí a 4 respondenti (2,5%) uvedli jiný názor, a to že výše trestu by měla záviset na formě a intenzitě stalkingu.

Ve věkové kategorii 50-60 let 12 respondentů (7,5%) nesouhlasí s výší možného uložení trestu za prokázání stalkingu, 6 respondentů (3,8%) souhlasí a jiný názor neuváděl nikdo.

Ve věkové kategorii 60-75 let 10 respondentů (6,3%) nesouhlasí s výší možného uložení trestu za prokázání stalkingu, 3 respondenti (1,9%) souhlasí a 1 respondent (0,6%) uvedl jiný názor, a to že výše trestu by měla záviset na formě a intenzitě stalkingu.

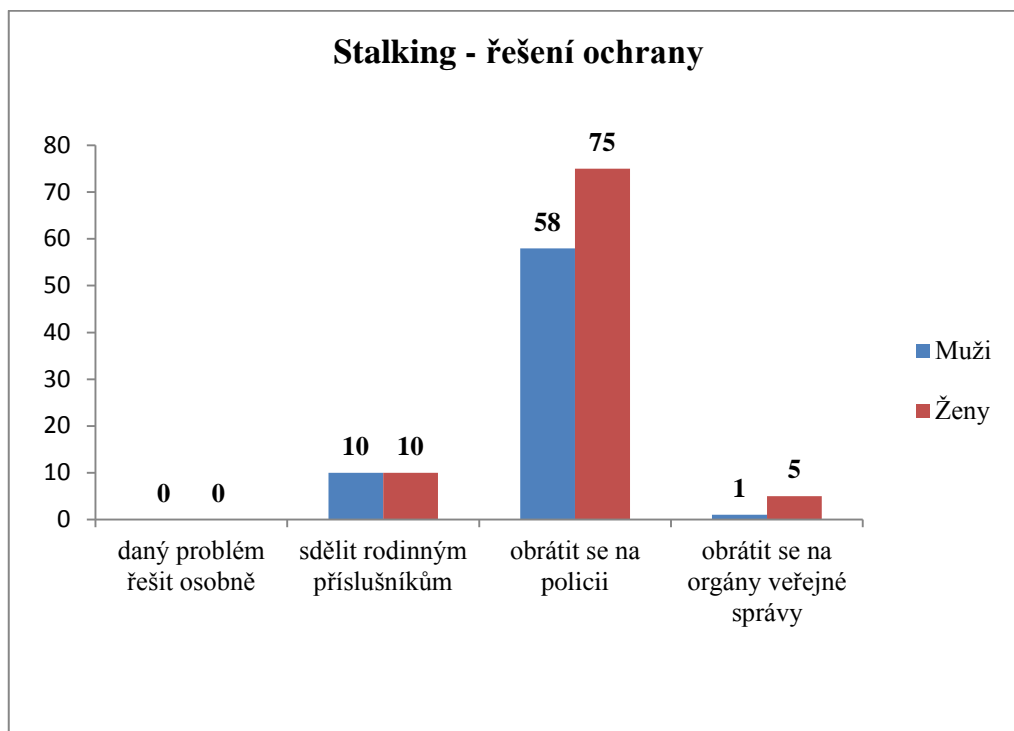

Graf č. 40: Stalking výše trestu

K této otázce nejvíce respondentů v počtu 100 (62,9%) sdělilo, že zákonem stanovená výše možného uložení trestu odnětí svobody není dostatečná, kladnou odpověď sdělil 51 respondent (32,1%) a jiný názor sdělilo 8 respondentů (5%).

Otázka č. 15: Co by měla osoba, která je obětí stalkingu, udělat pro svoji ochranu?

Na takto položenou otázku se měli respondenti vyjádřit, co by měla udělat osoba, která se stala obětí stalkingu, pro svoji ochranu. Otázka byla uzavřená s možností výběru ze 4 odpovědí.

Graf č. 41: Stalking – řešení ochrany

V kategorii mužů 58 respondentů (84%), což je nejvyšší počet odpovědí na tuto otázku, uvedlo, že je nutné obrátit se na policii, 10 respondentů (14,5%) že by se svěřili rodinným příslušníkům a 1 respondent (1,5%) by se obrátil na orgány veřejné správy.

V kategorii žen 75 respondentek (83,3%) by se o pomoc obrátilo na policii, 10 respondentek (11,1%) by se o pomoc obrátilo na rodinné příslušníky a 5 respondentek (5,6%) by se o pomoc obrátilo na orgány veřejné správy.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
daný problém řešit osobně	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
sdělit to rodinným příslušníkům	14	8,8	3	1,9	3	1,9	0	0	20	12,6
obrátit se na policii	65	40,9	40	25,1	13	8,2	15	9,4	133	83,6
obrátit se na orgány veřejné správy	4	2,5	0	0	2	1,3	0	0	6	3,8

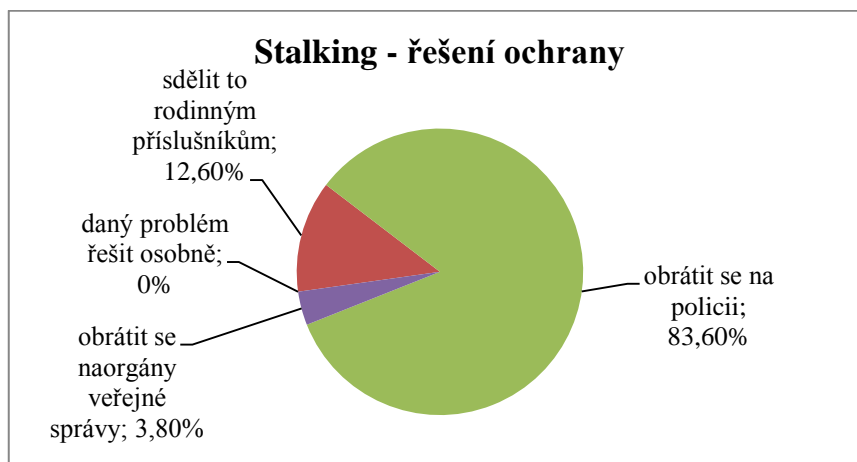
Tab. č. 17: Stalking – řešení ochrany

Ve věkové kategorii 20-40 let 65 respondentů (40,9%) by se o pomoc obrátilo na policii, 14 respondentů (8,8%) by se o pomoc obrátilo na rodinné příslušníky, možnost obrátit se na orgány veřejné správy by využili 4 respondenti (2,5%) a alternativu daný problém řešit osobně neuvedl žádný z respondentů.

Ve věkové kategorii 40-50 let 40 respondentů (25,1%) by se o pomoc obrátilo na policii, 3 respondenti (1,9%) by se o pomoc obrátili na rodinné příslušníky, daný problém řešit osobně a obrátit se na orgány veřejné správy neuvedl žádný z respondentů.

Ve věkové kategorii 50-60 let 13 respondentů (8,2%) by se o pomoc obrátilo na policii, 3 respondenti (1,9%) by se o pomoc obrátili na rodinné příslušníky, na orgány veřejné správy by se obrátili 2 respondenti (1,3%), daný problém řešit osobně neuvedl žádný respondent.

Ve věkové kategorii 60-75 let 15 respondentů (9,4%) by se o pomoc obrátilo na policii, na další možnosti odpovědi neodpověděl žádný z respondentů.

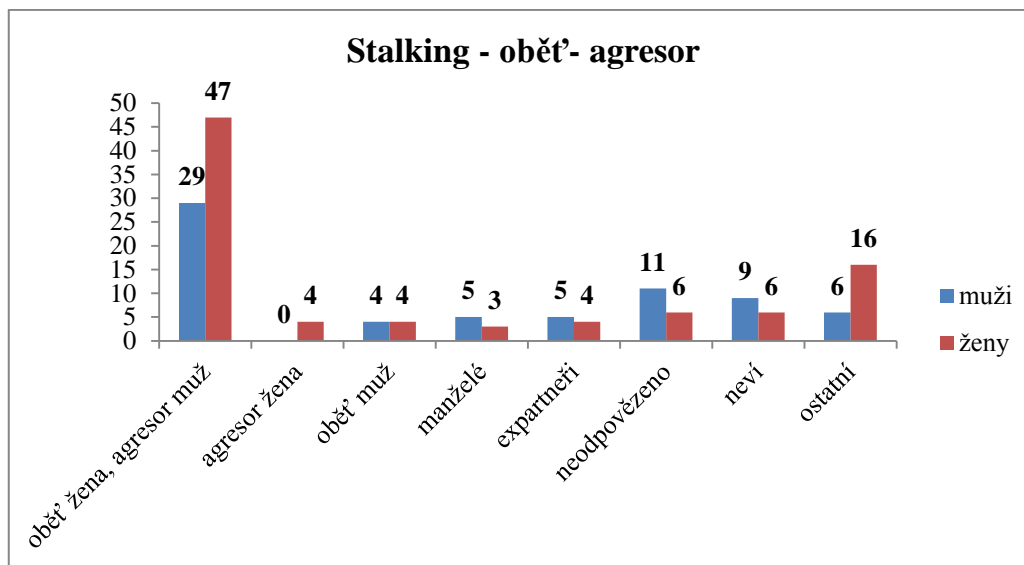

Graf č. 42: Stalking – řešení ochrany

Nejvíce respondentů v počtu 133 (83,6%) uvedlo, že by se oběť stalkingu měla o pomoc obrátit na policii, 20 respondentů (12,6%) by se o pomoc obrátilo na rodinné příslušníky, 6 respondentů (3,8%) by se o pomoc obrátilo na orgány veřejné správy a daný problém řešit osobně neuvedl žádný z respondentů.

Otázka č. 16: Uved'te, kdo bývá nejčastěji obětí a kdo agresorem?

Na tuto otázku, která byla otevřená, se měli respondenti vyjádřit v tom smyslu, kdo bývá nejčastěji obětí a kdo pachatelem stalkingu.

Graf č. 43: Stalking – oběť – agresor

V kategorii mužů 29 respondentů (42,1%) uvedlo, že obětí stalkingu převážně bývá žena a agresorem muž, 4 respondenti (5,8%) že obětí bývá muž a agresora nevedli, 5 respondentů (7,2%) uvedlo manžele, 5 respondentů (7,2%) expartneři, 11 respondentů (16%) neodpovědělo vůbec, 9 respondentů (13%) uvedlo, že neví, 6 respondentů (8,7%) uvedlo možnost odpovědi ostatní (slabý jedinec, slabší osoba a nadřazený člověk).

V kategorii žen dle 47 respondentek (52,3%) obětí bývá žena a agresorem muž, 4 respondenty (4,5%) uvedly jenom agresora, kterým byla žena, a 4 respondenty (4,5%) uvedly muže jako oběť, 3 respondenty (3,3%) uvedly manžele a 4 respondenty (4,5%) označily expartneři, 6 respondentek (6,6%) na otázku neodpovědělo, 6 respondentek (6,6%) neví a 16 respondentek (17,7%) uvedlo možnost ostatní (kdokoliv, člověk s nízkým sebevědomím).

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
oběť žena, agresor muž	46	28,9	15	9,4	7	4,4	8	5,1	76	47,8
agresor žena	1	0,6	3	1,9	0	0	0	0	4	2,5
oběť muž	5	3,1	0	0	1	0,6	2	1,3	8	5
manželé	2	1,3	0	0	1	0,6	5	3,1	8	5
expartneři	4	2,5	4	2,5	1	0,6	0	0	9	5,7
neodpovězeno	9	5,7	6	3,7	2	1,3	0	0	17	10,7
neví	9	5,7	2	1,3	1	0,6	3	1,9	15	9,5
ostatní	9	5,7	8	5	1	0,6	4	2,5	22	13,8

Tab. č. 18: Stalking – oběť – agresor

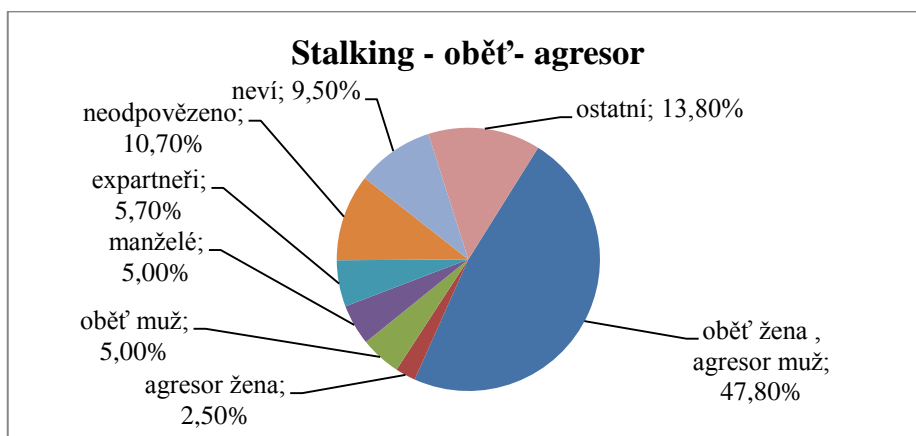
Ve věkové kategorii 20-40 let 46 respondentů (28,9%) označilo jako oběť ženu a jako agresora muže, 1 respondent (0,6%) jako agresora ženu, 5 respondentů (3,1%) jako oběť mu-

že, 2 respondenti (1,3%) manžele, 4 respondenti (2,5%) expartnery, 9 respondentů (5,7%) na tuto otázku neodpovědělo, 9 respondentů (5,7%) nevědělo a 9 respondentů (5,7%) uvedlo možnost ostatní (kdokoliv, člověk s nízkým sebevědomím).

Ve věkové kategorii 40-50 let 15 respondentů (9,4%) označilo za oběť ženu a za agresora muže, 3 respondenti (1,9%) za agresora ženu, 4 respondenti (2,5%) expartnery, 6 respondentů (3,7%) neodpovědělo, 2 respondenti (1,3%) nevěděli a 8 respondentů (5%) uvedlo možnost ostatní (kdokoliv, člověk s nízkým sebevědomím).

Ve věkové kategorii 50-60 let dle 7 respondentů (4,4%) obětí bývá žena a agresorem muž, 1 respondent (0,6%) uvedl, že obětí je muž, 1 respondent (0,6%) označil manžele, 1 respondent (0,6%) označil expartnery, 2 respondenti (1,3%) na otázku neodpověděli, 1 respondent (0,6 %) nevěděl a 1 respondent (0,6%) uvedl možnost ostatní (kdokoliv, člověk s nízkým sebevědomím).

Ve věkové kategorii 60-75 let 8 respondentů (5,1%) označilo jako oběť ženu a jako agresora muže, 2 respondenti (1,3%) uvedli, že obětí je muž, 5 respondentů (3,1%) uvedlo manžele, 3 respondenti (1,9%) nevěděli a 4 respondenti (2,5%) uvedli možnost ostatní (kdokoliv, člověk s nízkým sebevědomím).

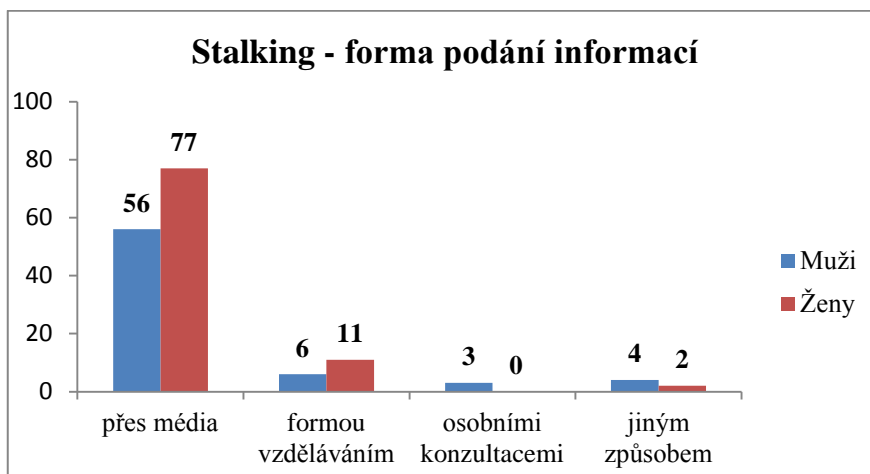

Graf. č. 44: Stalking – oběť – agresor

Na tuto otázku většina respondentů v počtu 76 (47,8%) uvedla, že obětí je žena a agresorem muž, 4 respondenti (2,5%), že agresorem je žena, 8 respondentů (5%) že obětí je muž, 8 respondentů (5%) označilo manžele, expartnery uvedlo 9 respondentů (5,7%), 17 respondentů (10,7%) na danou otázku neodpovědělo, 15 respondentů (9,5%) nevědělo a do skupiny ostatní bylo zařazeno 22 respondentů (13,8%).

Otázka č. 17: Jakou formou je podle Vás široká veřejnost informována o problematice stalkingu?

Na tuto otázku měli respondenti odpovědět, jak je z jejich osobního pohledu a zkušeností široká veřejnost informována o problematice stalkingu.

Graf č. 45: Stalking – forma podání informací

V kategorii mužů dle 56 respondentů (81,2%) je veřejnost o problematice stalkingu informována přes média, druhou nejčastější odpovědí byla forma vzdělávání, kterou uvedlo 6 respondentů (8,7%), jako možnost jiným způsobem, kam zařadili nedostatečnou informovanost a přátele, uvedli 4 respondenti (5,8%) a poslední kategorií byla odpověď osobními konzultacemi, kterou uvedli 3 respondenti (4,3%).

V kategorii žen 77 respondentek (85,6%) uvedla na prvním místě, stejně jak kategorie mužů, že o problematice stalkingu je široká veřejnost informována přes média, druhou nejpočetnější odpovědí, kterou uvedlo 11 respondentek (12,2%) byla forma vzdělávání, 2 respondentky (2,2%) uvedly, že o problematice stalkingu jsou informovány jiným způsobem, kam zařadily školu, nedostatečnou informovanost, osobní konzultace neuvádla žádná respondentka.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
přes média	67	42,1	37	23,3	14	8,8	15	9,4	133	83,6
formou vzděláváním	10	6,3	5	3,1	2	1,3	0	0	17	10,7
osobními konzultacemi	3	1,9	0	0	0	0	0	0	3	1,9
jiným způsobem	3	1,9	1	0,6	2	1,3	0	0	6	3,8

Tab. č. 19: Stalking - forma podání informací

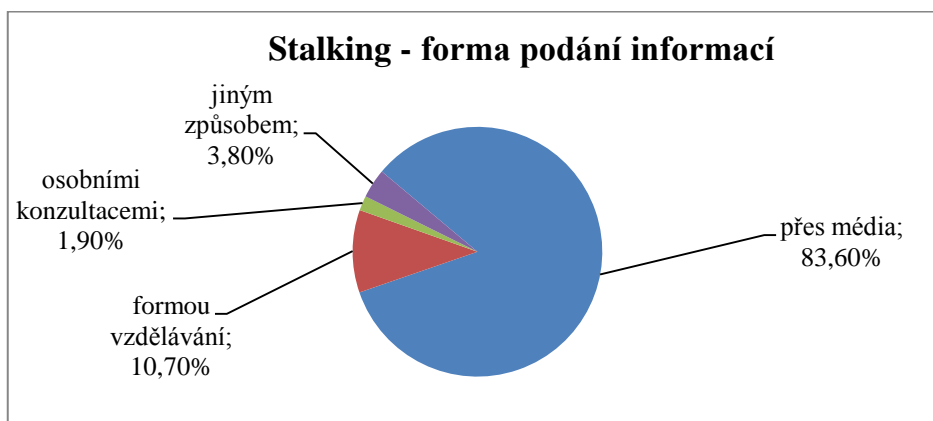
Ve věkové kategorii 20-40 let 67 respondentů (42,1%) uvedlo, že široká veřejnost je o problematice stalkingu informována přes média, druhou nejčastější odpovědí byla forma vzdě-

lávání, kterou uvedlo 10 respondentů (6,3%), 3 respondenti (1,9%) uvedli osobní konzultace, jiným způsobem (již ve škole, neinformovat) uvedli 3 respondenti (1,9%).

Ve věkové kategorii 40-50 let 37 respondentů (23,3%) uvedlo, že široká veřejnost je o problematice stalkingu informována přes média, formu vzdělání uvedlo 5 respondentů (3,1%), jiný způsob (informovanost není dostatečná) uvedl 1 respondent (0,6%), odpověď osobní konzultace ne zvolil žádný respondent.

Ve věkové kategorii 50-60 let 14 respondentů (8,8%) uvedlo, že široká veřejnost je o problematice stalkingu informována přes média, formu vzdělání pak 2 respondenti (1,3%), jiný způsob (přátelé) 2 respondenti, osobní konzultace ne zvolil žádný respondent.

Ve věkové kategorii 60-75 let 15 respondentů (9,4%) uvedlo, že široká veřejnost je o problematice stalkingu informována přes média, další možnosti odpovědí ne zvolil žádný respondent.

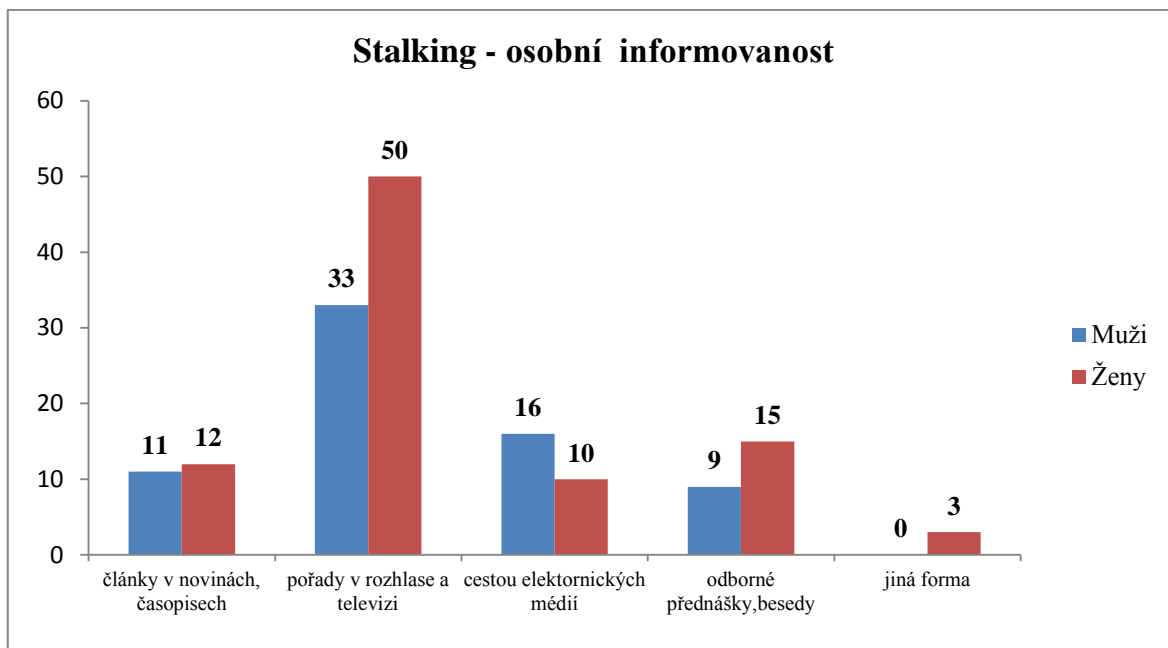

Graf č. 46: Stalking - forma podání informací

Nejvíce respondentů v celkovém počtu 133 (83,6%) uvedlo, že veřejnost je o problematice stalkingu informována přes média, 17 respondentů (10,7%) uvedlo formu vzdělávání, 3 respondenti (1,9%) uvedli osobní konzultace, 6 respondentů (3,8%) jiným způsobem.

Otázka č. 18: Kterou z forem informovanosti o stalkingu byste osobně preferoval(a)?

V návaznosti na tuto otázku měli respondenti označit odpověď, jak by osobně chtěli být informováni o problematice stalkingu, kdy měli na výběr z pěti odpovědí.

Graf č. 47: Stalking – osobní informovanost

V kategorii mužů 33 respondenti (47,9%) uvedli, že by osobně preferovali možnost informovat cestou pořadů v rozhlasu a televizi, v méně početné skupině 16 respondentů (23,1%) by tito preferovali informovanost cestou elektronických médií, skupina v počtu 11 respondentů (16%) uvedla, že by dali přednost informacím pomocí článků v novinách a časopisech, nejméně početná skupina v počtu 9 respondentů (13%) by dala přednost odborným přednáškám a besedám.

Nejvyšší zastoupení v kategorii žen v počtu 50 respondentek (55,6%) by dala přednost informování o problematice stalkingu cestou pořadů v rozhlasu a televizi, 15 respondentek (16,7%) uvedlo, že by chtěly být informovány odbornými přednáškami a besedami, 12 respondentek (13,3%) by chtělo informace z článků novin a časopisů, 10 respondentek (11,1%) cestou elektronických médií a nejnižší zastoupení u žen měla kategorie, jež volila jinou formu, tj. v počtu 3 respondentky (3,3%), kde tyto uvedly, že by informace měly být ve škole, a dále kombinace všech odpovědí.

Věková kategorie	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%	celk.	%
	20 – 40 let		40 – 50 let		50 – 60 let		60 – 75 let		celkem	
články v novinách a časopisech	12	7,5	5	3,2	4	2,5	2	1,3	23	14,5
pořady v rozhlasu a televizi	34	21,4	25	15,9	12	7,5	12	7,5	83	52,3
cestou elektronických médií	17	10,7	7	4,4	1	0,6	1	0,6	26	16,3
odborné přednášky a besedy	17	10,7	7	4,4	0	0	0	0	24	15,1
jiná forma	1	0,6	1	0,6	1	0,6	0	0	3	1,8

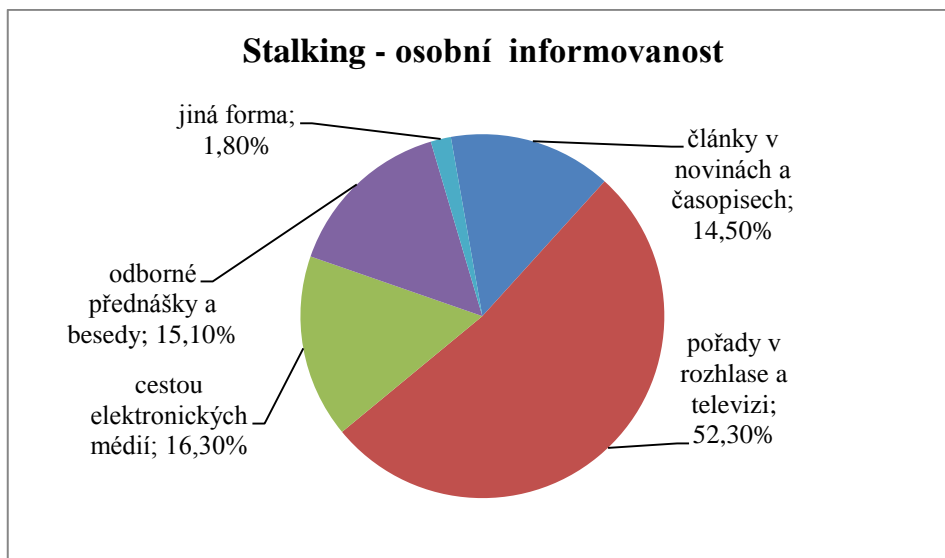
Tab. č. 20: Stalking – osobní informovanost

Ve věkové kategorii 20-40 let 34 (21,4%) respondentů na prvním místě uvedlo, že by chtěli informace o stalkingu získávat prostřednictvím pořadů v rozhlasu a televizi, kdy cestou elektronických médií by preferovalo 17 respondentů (10,7%), stejný počet respondentů v počtu 17 (10,7%) by preferovalo odborné přednášky a besedy, články v novinách a časopisech by preferovalo 12 respondentů (7,5%), 1 respondent (0,6%) uvedl jinou formu (informovanost již ve škole).

Ve věkové kategorii 40-50 let 25 respondentů (15,9%) požaduje pořady v rozhlasu a televizi, informovanost cestou elektronických médií uvedlo 7 respondentů (4,4%), odborné přednášky a besedy uvedlo 7 respondentů (4,4%), 5 respondentů (3,2%) požadovalo články v novinách a časopisech a 1 respondent (0,6%) uvedl jinou formu (kombinace všech odpovědí).

Ve věkové kategorii 50-60 let 12 respondentů (7,5%) požaduje pořady v rozhlasu a televizi, 4 respondenti (2,5%) články v novinách a časopisech, kdy 1 respondent (0,6%) informovanost prostřednictvím elektronických médií, 1 respondent (0,6%) jinou formu (kombinace všech odpovědí), získávat informace prostřednictvím odborných přednášek a besed neoznačil žádný respondent.

Ve věkové kategorii 60-75 let 12 respondentů (7,5%) požaduje pořady v rozhlasu a televizi, 2 respondenti (1,3%) články v novinách a časopisech, 1 respondent (0,6%) by chtěl být informován cestou elektronických médií, odborné přednášky a jinou formu neoznačil žádný z respondentů.

Graf č. 48: Stalking – osobní informovanost

Největší počet respondentů v počtu 83 (52,3%) se ztotožnil s možností být osobně informován o problematice stalkingu prostřednictvím pořadů v rozhlase a televizi, informovanost cestou elektronických médií požaduje 26 respondentů (16,3%), 24 respondenti (15,1%) odborné přednášky a besedy, 23 respondenti (14,5%) články v novinách a časopisech, jinou formu 3 respondenti (1,8%).

3.9 Výsledky výzkumného šetření

1. Jakými prostředky je dnešní dospělá populace ve Zlínském kraji informována o problematice stalkingu?

Oslovení respondenti své odpovědi formulovali přesvědčivě, přičemž jich polovina hodnotila stalking jako častý jev bez rozlišení doby jeho faktického trvání, která (dle názoru odpovídajících) při tomto negativním jednání nerozhoduje. Polovina dotázaných respondentů se pak vyjádřila, že podle jejich názoru není v současné době dostatečná informovanost o tomto fenoménu, což bylo prezentováno 56,6% mužů a 55,5% žen. Drtivá většina žen i mužů účastnících se výzkumu uvedla, že jako nejzákladnější formu podávání informací o předmětné problematice vidí v realizaci přes média. K upřesnění, jakou z forem informovanosti o stalkingu by osobně preferovali, pak nejvyšší počet respondentů uvedl pořady v rozhlase a televizi, kdy následovala možnost podání informací cestou elektronických médií, dále tištěná periodika a v poslední řadě by se mohlo jednat o odborné přednášky a besedy.

2. Jaké jsou osobní zkušenosti se stalkingem dnešní dospělé populace ve Zlínském kraji?

Je možno shrnout, že dotazovaní respondenti odpovídající k dané problematice mají velký přehled o tom, co vlastně stalking v praxi představuje a byli tak schopni více méně přesnou definicí stanovit obsah daného negativního jednání. Pokud se jedná o osobní setkání se stalkingem, pak s tímto se ve skutečnosti setkalo pouze 14,5% mužů a 13,3% žen, přičemž jako oběť stalkingu se vyjádřil kladně pouze 1 muž tj. 1,5% a dvě ženy tj. 2,2% z oslovených respondentů. K délce předmětného stalkingu se postižení muži v dotazníku nevyjádřili, kdy postižené ženy uvedly, že stalking trval více jak půl roku, přičemž konkrétní stalking spočíval především v pronásledování obětí prostřednictvím elektronické komunikace, resp. prostřednictvím telefonů a emailů.

3. Jakými způsoby by dnešní dospělá populace ve Zlínském kraji postupovala v případě zjištění stalkingu?

V souhrnu je možno konstatovat, že bezmála polovina oslovených respondentů si spojuje výraz i praktickou činnost stalkingu s psychickým nátlakem včetně vyhrožování oběti, přičemž toto jednání pachatelů je prováděno v praxi v převažující míře formou elektronické komunikace, konkrétně pak telefony a rovněž prostřednictvím emailů. Při hodnocení délky stalkingu, aby tento bylo možno považovat za trestný čin, se pak jednotliví dotázaní respondenti vyslovili v nadpoloviční většině tak, že z jejich pohledu doba negativního jednání na možnost jeho trestného naplnění není rozhodující. Takto uvedenou skutečnost je potřebné spojit i s dalším faktem, a to zvláště s tím, že z oslovených respondentů měli osobní zkušenost se stalkingem, a to jako oběti pouze jeden muž a dvě ženy. Jakým způsobem by dotazovaní respondenti řešili zjištění stalkingu, pak převážná část (83,6%) by se obrátila na policii, druhá nejpočetnější odpověď byla (12,6%), kdy by tuto skutečnost oznámili rodinným příslušníkům, na orgány veřejné správy by se obrátilo 3,8% respondentů.

4. Na jaká místa či instituce by se dnešní dospělá populace ve Zlínském kraji obrátila o pomoc?

Ve vztahu k možnosti kam se obrátit o pomoc v případě stalkingu, pak dvě třetiny mužů a rovněž žen uvedli, že ví kde hledat účinnou pomoc, přičemž tato byla nejčastěji spojována s oznámením takovéto negativní činnosti na Policii ČR, když tento způsob oznámení preferovalo 84% mužů a 83,3% žen.

Cílem provedeného výzkumu, který je nedílnou součástí bakalářské práce bylo zjistit, zda a do jaké míry je dnešní dospělá populace, a to konkrétně ve Zlínském kraji, seznáme-

na s problematikou stalkingu, resp. co je stalking, jak se stalking projevuje a kde je možné hledat před stalkingem účinnou pomoc. V návaznosti na uvedené máme tedy za to, že výsledek předmětného výzkumu přesvědčivě, byť rámcově, vypovídá o momentální situaci ve vnímání problematiky stalkingu z pohledu dospělé populace Zlínského kraje. Vezme-li v potaz, že Zlínský kraj měl koncem roku 2012 zhruba 587.690 obyvatel, pak ve vztahu k provedenému výzkumu je možno konstatovat, že obecně je informovanost o možnosti negativního vlivu a působení stalkingu v kraji vnímána veřejností velmi citlivě a podrobně. Z výzkumu pak vyplývá, že dospělé populaci Zlínského kraje není jedno, kdo se na stalkingu prakticky podílí jako agresor a kdo je jeho obětí, přičemž rovněž velmi přesvědčivě dospělá populace vystupuje, při možnosti potírání stalkingu, když se zcela jasně respondenti vyjádřili i ke způsobu možného aktivního a účinného postihu praktikujícího stalkingu. Závěrem je tudíž možno shrnout, že dospělá populace Zlínského kraje vnímá danou problematiku se všemi jejími atributy, kdy je rozhodnuta přesvědčivě a účinně působit vůči danému negativnímu vlivu stalkingu, a to již v jeho samotném prvopočátku.

3.10 Diskuze

Problematika stalkingu, byť v jiné formě, je stará jak lidstvo samo. Je obecně známou skutečností, že právě v dřívějších dobách se této problematice nevěnovala vůbec žádná pozornost, neboť společensky zaužívaný řád chování mezi partnery byl dán rámcem určité poslušnosti ženy vůči svému muži. Tento rámeček chování byl velmi výrazně podporován i jednotlivými náboženstvími, která silně potlačovala zejména úlohu ženy. Žena se tak po tisíciletích postupně se svými oprávněnými lidskými právy dopracovala až do současnosti, přičemž však její úloha není ještě zcela osvobozena od různých dlouhodobě praktikovaných předsudků.

Právě skutečnost, že nejčastějším agresorem bývá při stalkingu v souvislosti s domácím násilím muž a na druhé straně poškozenou obětí žena má své hluboké kořeny v minulosti. Dominantnost muže, tak v mnoha případech při stalkingu pouze parazituje na citové a psychické vazbě ženy, která se nemůže sama vymanit z určitého područí. Vrcholným podnětem k jejímu rozhodnutí pak bývá zpravidla až fyzický útok agresora na její osobu, popř. útok na její děti. Zde pak kulminuje i psychický tlak na oběť, která až v tomto okamžiku reaguje na faktický stav mezi ní a agresorem, což bývá počátkem řešení dlouhotrvajícího negativního působení.

Výše uvedené je možno shledávat i ve výsledcích provedeného výzkumu, neboť je zřejmé, že většina dospělé populace Zlínského kraje ví, co je stalking, kdy rovněž ví, jak se tomuto negativnímu fenoménu bránit, tzn. kam se obrátit o pomoc a jak následně řešit negativní projev případného násilí. Byť dotazovaní respondenti za sebe uvedli, že jsou dostatečně informováni o problematice stalkingu, jeho následcích a následném řešení, pak jsou však tito toho názoru, že je nutné v budoucnu širokou veřejnost více informovat a obeznamovat s předmětnou problematikou.

Výsledky daného regionálního výzkumu nás přesvědčují o nutnosti, aby této problematice byla věnována větší a soustředěná pozornost na celém území republiky. To tedy znamená zpracování celorepublikového výzkumu, na jehož výsledcích by bylo možné posoudit celkovou situaci v ČR a rovněž přijmout odpovídající a účinná opatření. Záštitu za výsledek této činnosti by pak měl převzít příslušný státní orgán, který bude odpovídat za celorepublikový trend při řešení daného problému.

3.11 Doporučení pro praxi

Cílem předmětného výzkumu bylo zjištění skutečností, které by bylo možno využít v praxi. Je možné konstatovat, že výsledky získané výzkumem ve Zlínském kraji mají pouze regionální vypovídací schopnost. Aby bylo možno objektivně posoudit tuto problematiku, pak by bylo potřebné vycházet z výsledků většího počtu respondentů, např. při zaměření výzkumu na území celé České republiky.

Vzhledem k tomu, že se jedná o první zkušenosti v této oblasti, bude nutné se i nadále této problematice podrobněji věnovat, což do budoucna otevírá jednu z možností, jak pokračovat v dalším výzkumu problematiky stalkingu. Zvláště je potřebné zaměřit se na potírání a negování stalkingu v návaznosti na jeho závažné dopady.

V souladu s uvedeným je zřejmé, že získané poznatky daného výzkumu je možné uplatnit při práci sociálních pracovníků, policistů a jiných pracovníků odborných institucí a organizací. Kdy není možné opomíjet oblast školství, resp. vzdělávání, které formuje zejména myšlení mladého dospívajícího člověka. To znamená, např. využití při výukách studentů na středních školách, zvláště v předmětech pojednávajících o problematice osobních, partnerských a společenských vztahů. Tato problematika by pak mohla být obsahově zpracována případně do předmětů společenských nauk apod. Toto totiž vidíme jako jednu za základních možností, a to účinné ovlivňování dospívající populace. Stalking totiž může

někdy navázat na prvořadě praktikování šikany mladých lidí, což se na školách promítá do kyberšikany a dalších možných negativních jevů.

ZÁVĚR

Trestný čin, resp. přečin nebezpečné pronásledování – stalking je v trestním zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.) upraven s účinností od 1. 1. 2010, a to konkrétně v ustanovení § 354. V překladu je slovo stalking pojímáno jako pronásledování popř. stopování divoké zvěře, což se prakticky odráží i v chování lidského agresora praktikujícího stalking vůči své oběti.

Ač je možno chápat stalking jako relativně mladý institut, pak denní praxe jasně hovoří o tom, že se tento fenomén plně vžil do běžného lidského života. Daná praxe pak není jen otázkou společnosti České republiky, ba naopak se tato vyskytuje po celém světě. Je zde tedy zásadní otázkou, jak která společnost vnímá tento problém a jak se prakticky staví ke společenské škodlivosti předmětného negativního jednání, což bylo i záměrem této bakalářské práce, byť však pouze v omezeném rozsahu, který se zabíral stalkingem pouze na omezeném území, tedy v rozsahu územního celku Zlínského kraje.

V duchu prováděných statistik a v návaznosti na výsledky výzkumu, který je praktickou částí bakalářské práce, je dokladováno, že nejčastějším způsobem provádění stalkingu je tzv. cyberstalking, resp. stalking prováděný prostřednictvím elektronických prostředků. Převládajícím profilem pachatele – agresora je muž ve věku 18 – 40 let a poškozenou – obětí je nejčastěji žena. Stalking tak ve většině případu navazuje na dřívější soužití osob, kdy v praxi bývá určitým vyvrcholením dlouhodobých konfliktů mezi dřívějšími partnery. Převážnou část poškozených tak tvoří bývalí partneři, kteří pachateli – agresorovi neopětovali citový, byť někdy z jeho strany velmi sugestivně vnímaný citový vztah.

V souhrnu lze konstatovat, že čím déle stalking trvá, tím bývá větší a početnější intenzita útoků agresora, a o to pak se dostavuje jeho větší a devastující účinek. Dlouhodobé vystavení oběti intenzivnímu stalkingu má pak značné devastující účinky, zejména na psychiku oběti, kdy převážně ženy velmi těžce takovéto jednání agresora prožívají, což mívá zpravidla velmi negativní účinky na jejich soukromý i pracovní život, kdy je velmi významně snižována celková kvalita života oběti, a to i do budoucna.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

BUSKOTTE, Andrea, 2008. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*. Brno: Computer Press. 176 s. ISBN 978-80-251-1786-6.

CONWAYOVÁ L. Helen, 2007. *Domácí násilí*. Praha: Albatros. 160 s. ISBN 978-80-00-01550-7.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila, 2008. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Praha: Grada. 150 s. ISBN 978-80-247-2207-8.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila a Petra VITOUŠOVÁ, 2007. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů: příručka pro pomáhající profese*. Praha: Grada, 191 s. ISBN 978-80-247-2014-2.

GIDDENS, Anthony, 1999. *Sociologie*. Praha: Argo. 595 s. ISBN 80-7203-124-4.

HAŠKOVCOVÁ, Helena, 2004. *Manuálek o násilí*. Brno: Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů. 83 s. ISBN 80-7013-397-x.

HORIZINKOVÁ, Eva a Helena KUČEROVÁ, 2011. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Vyd. 2. Praha: Leges. 480 s. ISBN 978-80-87212-94-3

CHRÁSKA, Miroslav, 2007. *Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu*. Praha: Grada. 265 s. ISBN 978-80-247-1369-4.

JELÍNEK, Jiří et al., 2011. *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. Vyd. 2. Praha: Leges. 1280 s. ISBN 978-80-87212-99-8.

KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka et al., 2011. *Právo proti domácímu násilí*. Praha: C.H. Beck, xiii, 139 s. ISBN 978-80-7400-381-3.

MATOUŠEK, Oldřich, Pavla KODYMOVÁ a Jana KOLÁČKOVÁ, 2005. *Sociální práce v praxi: specifika různých cílových skupin a práce s nimi*. Praha: Portál. 351 s. ISBN 80-7367-002-X.

NOVOTNÁ, Věra a Eva BURDOVÁ, 2007. *Zákon o sociálně-právní ochraně dětí*. Vyd. 3. Praha: Linde. 471 s. ISBN 978-80-86131-72-6.

ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ, 2011. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Praha: Portál. 186 s. ISBN 978-80-7367-690-2.

ÚLEHLOVÁ, Dagmar et al., 2009. *Problematika domácího násilí pro zdravotnické pracovníky*. Brno: Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů. 116 s. ISBN 978-80-7013-502-0

VÁGNEROVÁ, Marie, 2007. *Vývojová psychologie II: dospělost a stáří*. Praha: Karolinum. 461 s. ISBN 978-80-246-1318-5.

VARGOVÁ, Branislava, Dana POKORNÁ a Marie TOUFAROVÁ, 2008. *Partnerské násilí*. Praha: Linde. 159 s. ISBN 978-80-86131-76-4.

Jiné zdroje

ČESKO. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: *Úplné znění č. 900: Občanský zákoník*. 2012, s. 11-300, ISBN 978-80-7208-920-8

ČESKO. Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Úplné znění č. 926: Občanský soudní řád*. 1963, s 5-125, ISBN 978-80-7208-950-5

Články

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. Oběti pronásledování mívají málo zastánců. *Právo a rodina*. 2004, č. 11, 24 s. ISSN 1212-866X.

HORÁKOVÁ, Monika. Stalking – první zkušenosti. *Trestněprávní revue*. 2012, č. 10, 27 s. ISSN 1213-5313.

KACAFÍRKOVÁ, Marcela. Domácí násilí. *Právo a rodina*. 2002, č. 3, s. 24. ISSN 1212-866X.

KRAHULOVÁ, Lucie. Specifika dokazování domácího násilí. *Trestněprávní revue*. 2012, č. 11-12, 37 s. ISSN 1213-5313.

Internetové zdroje

BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ. *Domácí násilí*. [online]. © 2007 [cit. 2012-11-04]. Dostupný z: <http://www.domacinasili.cz/domaci-nasili/>

MVČR. Konference MV ke stalkingu 23. 11. 2012 Durdík.pps. *Odborná konference nebezpečného pronásledování z pohledu trestního práva – nástroje řešení*. [online]. ©

2012 [cit. 2012-11-26]. Dostupný z:

<http://www.google.com/cse?cx=015489265366623571386%3Aizzrwg3bmqm&q=nebezpe%C4%8Dn%C3%A9+pron%C3%A1sledov%C3%A1n%C3%AD&ok.x=0&ok.y=0&ok=ok#gsc.tab=0&gsc.q=nebezpe%C4%8Dn%C3%A9%20pron%C3%A1sledov%C3%A1n%C3%AD&gsc.page=1>

STOP STALKING. *Co je to stalking?* [online]. [cit. 2012-11-14]. Dostupný

z: http://www.stopstalking.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=61&Itemid=73

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

popř.	popřípadě
resp.	respektive
apod.	a podobně
např.	například
tzv.	takzvaně
č.	číslo
Sb.	Sbírka
TrZ	Trestní zákoník
písm.	písmeno
zejm.	zejména
odst.	odstavec
tr.	trestního
ČR	Česká republika
mj.	mimo jiné
EU	Evropská unie
cit.	citace
OSŘ	Občanský soudní řád
OZ	Občanský zákoník
ust.	ustanovení
OSPOD	Orgán sociálně-právní ochrany dětí
tj.	to je
Tab.	Tabulka

SEZNAM OBRÁZKŮ

- Graf č. 1. Počet vykázaní za rok 2010 ve Zlínském kraji
Graf č. 2. Počet vykázaní za rok 2011 ve Zlínském kraji
Graf č. 3. Počet vykázaní za rok 2012 ve Zlínském kraji
Graf č. 4: Počet výskytu stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2010
Graf č. 5: Počet výskytu stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2011
Graf č. 6: Počet výskytu stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2012
Graf č. 7: Pachatelé stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2010
Graf č. 8: Pachatelé stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2011
Graf č. 9: Pachatelé stalkingu ve Zlínském kraji za rok 2012
Graf č. 10: Pohlaví respondentů
Graf č. 11: Věková kategorie
Graf č. 12: Nejvyšší dosažené vzdělání
Graf č. 13: Stalking – vlastní definice
Graf č. 14: Stalking – vlastní definice
Graf č. 15: Setkání se stalkingem
Graf č. 16: Setkání se stalkingem
Graf č. 17: Definice stalkingu
Graf č. 18: Definice stalkingu
Graf č. 19: Stalking – je forma domácího násilí
Graf č. 20: Stalking – je forma domácího násilí
Graf č. 21: Stalking – jde o častý jev
Graf č. 22: Stalking – jde o častý jev
Graf č. 23: Stalking – doba trvání
Graf č. 24: Stalking – doba trvání
Graf č. 25: Stalking – dostatečná informovanost
Graf č. 26: Stalking – dostatečná informovanost
Graf č. 27: Stalking – jeho zamezení
Graf č. 28: Stalking – jeho zamezení
Graf č. 29: Stalking – byl(a) jste obětí
Graf č. 30: Stalking – byl(a) jste obětí
Graf č. 31: Stalking – pachatel
Graf č. 32: Stalking – pachatel

- Graf č. 33: Stalking – jakou dobu trval
- Graf č. 34: Stalking – jakou dobu trval
- Graf č. 35: Stalking – v čem spočíval
- Graf č. 36: Stalking – v čem spočíval
- Graf č. 37: Stalking – kde hledat pomoc
- Graf č. 38: Stalking – kde hledat pomoc
- Graf č. 39: Stalking – výše trestu
- Graf č. 40: Stalking – výše trestu
- Graf č. 41: Stalking – řešení ochrany
- Graf č. 42: Stalking – řešení ochrany
- Graf č. 43: Stalking – oběť - agresor
- Graf č. 44: Stalking – oběť - agresor
- Graf č. 45: Stalking – forma podání informací
- Graf č. 46: Stalking – forma podání informací
- Graf č. 47: Stalking – osobní informovanost
- Graf č. 48: Stalking – osobní informovanost

SEZNAM TABULEK

Tab. č. 1 - Četnost výskytu stalkingu podle forem u obětí

Tab. č. 2 – Zastoupení věkových kategorií

Tab. č. 3 – Stalking – vlastní definice

Tab. č. 4 – Setkání se stalkingem

Tab. č. 5 – Definice stalkingu

Tab. č. 6 – Stalking - je forma domácího násilí

Tab. č. 7 – Stalking – jde o častý jev

Tab. č. 8 – Stalking – doba trvání

Tab. č. 9 – Stalking – dostatečná informovanost

Tab. č. 10 – Stalking – jeho zamezení

Tab. č. 11 – Stalking – byl (a) jste obětí

Tab. č. 12 – Stalking – pachatel

Tab. č. 13 – Stalking – jakou dobu trval

Tab. č. 14 – Stalking – v čem spočíval

Tab. č. 15 – Stalking – kde hledat pomoc

Tab. č. 16 – Stalking – výše trestu

Tab. č. 17 – Stalking – řešení ochrany

Tab. č. 18 – Stalking – oběť - agresor

Tab. č. 19 – Stalking – forma podání informovanosti

Tab. č. 20 – Stalking – osobní informovanost

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I – Dotazník

Příloha P II – Podrobnější četnosti vyjádření věkových kategorií k výzkumným otázkám

PŘÍLOHA P I: DOTAZNÍK

Dobrý den vážená paní respondentko, vážený pane respondenté, obdrželi jste dotazník, jehož účelem je zjistit, jaké jsou vědomosti dnešní dospělé populace o problematice stalkingu. Dotazník je anonymní a obsahuje 16 otázek, kdy jeho vyplnění by nemělo trvat déle než 15 minut. Tímto Vás zdvořile žádám o jeho vyplnění a zároveň Vám zaručuji, že Vámi svěřené anonymní informace budou využity výhradně jen pro účely mé bakalářské práce.

Děkuji Vám již nyní za Váš čas a ochotu, které jste věnovali naší vzájemné spolupráci

Monika Zálešáková

studentka Fakulty humanitních studií

Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně

Při vyplňování dotazníku, prosím, vyplňte pouze jednu Vámi vybranou odpověď a označte ji **X**

Vaše pohlaví:

- a) muž b) žena

Věk:

- a) 20 – 40 let b) 40 – 50 let c) 50 - 60 let d) 60 - 75 let

Nejvyšší dosažené vzdělání:

- a) základní b) vyučen c) středoškolské d) vysokoškolské

1. Definujte vlastními slovy pojem stalking.

.....
.....

2. Setkal(a) jste se již osobně s problematikou stalkingu (nebezpečné pronásledování) ?

- a) ano b) ne

3. Co je dle Vašeho názoru možno definovat jako stalking?

- a) psychický nátlak s vyhrožováním popř. vydíráním
- b) fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví
- c) pronásledování prostřednictvím médií (facebook, email,..)
- d) šíření nepravdivých skutečností o konkrétní osobě

4. Souhlasíte s tím, že stalking je jednou z forem domácího násilí?

- a) ano
- b) ne

5. Domníváte se, že se jedná o častý jev?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

6. Jak dlouho by stalking musel trvat, aby ho bylo možno považovat za trestný čin?

- a) méně než 1 měsíc
- b) půl roku
- c) doba negativního jednání nerozhoduje

7. Je z Vašeho pohledu dnešní dospělá populace dostatečně informována o problematice stalkingu, a z jakých informací vycházíte?

- a) ano: uveďte
- b) ne
- c) nevím

8. Co by podle Vás přispělo k zamezení stalkingu?

.....

.....

9. Byl (a) jste osobně obětí stalkingu – formou domácího násilí?

- a) ano
- b) ne (v případě odpovědi NE neodpovídejte na otázky 10, 11, 12)

10. Kdo byl pachatelem stalkingu?

- a) muž
- b) žena

11. Po jakou dobu trval stalking?

- a) víc jak týden
- b) víc jak měsíc
- c) víc jak půl roku

12. V čem stalking prakticky spočíval?

- a) osobní pronásledování bez fyzických kontakt
- b) pronásledování prostřednictvím médií a elektrokomunikací (tisk, telefon, e-mail, facebook)
- c) omezování v osobním pohybu, fyzické napadání, výhrůžky

13. Víte, kam se v případě stalkingu obrátit o pomoc?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

v případě, že jste odpověděl(a) ano
uved'te:.....

14. Domníváte se, že zákonem stanovená výše možného uložení trestu odnětí svobody až na 1 rok za pronásledování oběti je dostatečná?

- a) ano
- b) ne
- c) jiný názor.....

15. Co by měla osoba, která je obětí stalkingu udělat pro svoji ochranu?

- a) daný problém řešit osobně a neinformovat jiné osoby
- b) sdělit to rodinným příslušníkům, popř. známým a přátelům
- c) obrátit se na policii (městskou, státní)
- d) obrátit se na orgány veřejné správy (obecní a městské úřady)

16. Uveďte, kdo bývá nejčastěji obětí a kdo agresorem?

.....
.....

17. Jakou formou je podle Vás široká veřejnost informována o problematice stalkingu?

- a) přes média
- b) formou vzdělávání
- c) osobními konzultacemi
- d) jiným způsobem, uveďte

18. Kterou z forem informovanosti o stalkingu byste osobně preferoval(a)?

- a) články v novinách a časopisech (tištěná forma)
- b) pořady v rozhlase a televizi
- c) cestou elektronických médií (internet, facebook)
- d) odborné přednášky, besedy
- e) jiná forma, uveďte.....

PŘÍLOHA P II: PODROBNĚJŠÍ ČETNOSTI VYJÁDŘENÍ VĚKOVÝCH KATEGORIÍ K VÝZKUMNÝM OTÁZKÁM

Otázka č. 1: Definujte vlastními slovy pojem stalking.

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
pronásledování	22	34	8	21	4	5	5	3	39	63
obtěžování	6	6	3	4	0	4	0	1	9	15
sledování	2	2	0	1	0	0	0	0	2	3
psychické vydírání, týrání	3	3	0	0	3	0	0	0	6	3
vyhrožování	0	0	1	0	0	0	2	0	3	0
omezování osobní svobody	0	0	1	0	0	0	1	0	2	0
nezodpovězeno	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
nevěděl (a)	3	0	2	0	0	1	1	2	6	3
jiné	0	2	1	0	1	0	0	0	2	2

Otázka č. 2: Setkal (a) jste se již osobně s problematikou stalkingu (nebezpečné pronásledování)?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
ano	6	7	2	3	2	2	0	0	10	12
ne	30	40	14	24	6	8	9	6	59	78

Otázka č. 3: Co je dle Vašeho názoru možno definovat jako stalking?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
psychický nátlak s vyhrožováním popř vydíráním	14	19	5	8	7	7	5	2	31	36
fyzické napadání s cílem ublížení na zdraví	1	0	1	1	0	0	2	1	4	2
pronásledování prostřednictvím médií	20	28	10	18	1	2	1	3	32	51
šíření nepravdivých skutečností o konkrétní osobě	1	0	0	0	0	1	1	0	2	1

Otázka č. 4: Souhlasíte s tím, že stalking je jednou z forem domácího násilí?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
ano	26	38	10	23	6	7	7	6	49	74
ne	10	9	6	4	2	3	2	0	20	16

Otázka č. 5: Domníváte se, že se jedná o častý jev?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
ano	12	26	3	9	2	5	3	4	20	44
ne	11	15	6	4	4	2	5	2	26	23
nevím	13	17	7	3	2	3	1	0	23	23

Otázka č. 6: Jak dlouho by stalking musel trvat, aby ho bylo možno považovat za trestný čin?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
méně než 1 měsíc	4	7	0	3	1	0	2	0	7	10
půl roku	8	10	5	8	2	2	1		16	22
doba negativního jednání nerozhoduje	24	31	11	15	5	8	6		46	58

Otázka č. 7: Je z Vašeho pohledu dnešní dospělá populace dostatečně informována o problematice stalkingu, a z jakých informací vycházíte?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
ano	1	6	3	2	2	1	1	0	7	9
ne	23	30	6	12	4	5	6	3	39	50
nevím	12	12	7	12	2	4	2	3	23	31

Otázka č. 8: Co by podle Vás přispělo k zamezení stalkingu?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
větší informovanost	9	15	1	7	1	3	5	2	16	27
vyšší trest	10	8	7	7	3	2	2	2	22	19
oznámení na PČR	1	1	1	2	0	0	0	0	2	3
zlepšení zákonů	1	4	0	1	0	0	0	0	1	5
nevěděl(a)	4	6	4	4	1	3	2	2	11	15
nezodpovězeno	6	3	1	0	1	1	0	0	8	4
jiné	2	11	5	5	2	1	0	0	9	17

Otázka č. 9: Byl (a) jste osobně obětí stalkingu – formou domácího násilí?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
ano	0	1	1	1	0	0	0	0	1	2
ne	36	47	15	25	8	10	9	6	68	88

Otázka č. 10: Kdo byl pachatelem stalkingu?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
muž	0	1	0	1	0	1	0	1	0	2
žena	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Otázka č. 11: Po jakou dobu stalking trval?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
víc jak týden	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
víc jak měsíc	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
víc jak půl roku	0	1	0	1	0	0	0	0	0	2

Otázka č. 12: V čem stalking prakticky spočíval?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		65 - 75 let		Celkem	
osobní pronásledování bez fyzických kontaktů	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pronásledování prostřednictvím medií	0	1	0	1	0	0	0	0	0	2
omezováním v osobním pohybu, fyzické napadání	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Otázka č. 13: Víte, kam se v případě stalkingu obrátit o pomoc?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		65 - 75 let		Celkem	
ano	20	32	12	23	5	7	7	2	44	64
ne	8	8	2	2	2	3	1	1	13	14
nevím	7	7	3	4	1	0	1	1	12	12

Otázka č. 14: Domníváte se, že zákonem stanovená výše možného uložení trestu odnětí svobody až na 1 rok za pronásledování oběti je dostatečná?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
ano	11	12	12	7	2	4	3	0	28	23
ne	22	33	4	19	6	6	5	5	37	63
jiný názor	1	2	2	2	0	0	1	0	4	4

Otázka č. 15: Co by měla osoba, která je obětí stalkingu udělat pro svoji ochranu?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
daný problém řešit osobně	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
sdílet to rodinným příslušníkům	6	8	2	1	2	1	0	0	10	10
obrátit se na policii	29	36	14	26	6	7	9	6	58	75
obrátit se na orgány veřejné správy	1	3	0	0	0	2	0	0	1	5

Otázka č. 16: Uveďte, kdo bývá nejčastěji obětí a kdo agresorem?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
oběť žena, agresor muž	16	30	5	10	3	4	5	3	29	47
agresor žena	0	1	0	3	0	0	0	0	0	4
oběť muž	3	2	0	0	0	1	1	1	4	4
manželé	0	2	0	0	1	0	4	1	5	3
expartneri	4	0	1	3	0	1	0	0	5	4
neodpovězeno	6	3	4	2	1	1	0	0	11	6
neví	4	5	1	1	1	0	3	0	9	6
ostatní	1	8	2	6	1	0	2	2	6	16

Otázka č. 17: Jakou formou je podle Vás široká veřejnost informována o problematice stalkingu?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
přes média	26	41	14	23	7	7	9	6	56	77
formou vzdělávání	5	5	1	4	0	2	0	0	6	11
osobní konzultace	3	0	0	0	0	0	0	0	3	0
jiným způsobem	2	1	1	0	1	1	0	0	4	2

Otázka č. 18: Kterou z forem informovanosti o stalkingu byste osobně preferoval (a)?

Věková kategorie	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
	20 – 40 let		40 - 50 let		50 - 60 let		60 - 75 let		Celkem	
články v novinách a časopisech	5	7	2	3	3	1	1	1	11	12
pořady v rozhlasu a televizi	13	21	8	17	5	7	7	5	33	50
cestou elektronických médií	10	7	5	2	0	1	1	0	16	10
odborné přednášky, besedy	8	9	1	6	0	0	0	0	9	15
jiná forma	0	1	0	1	0	1	0	0	0	3